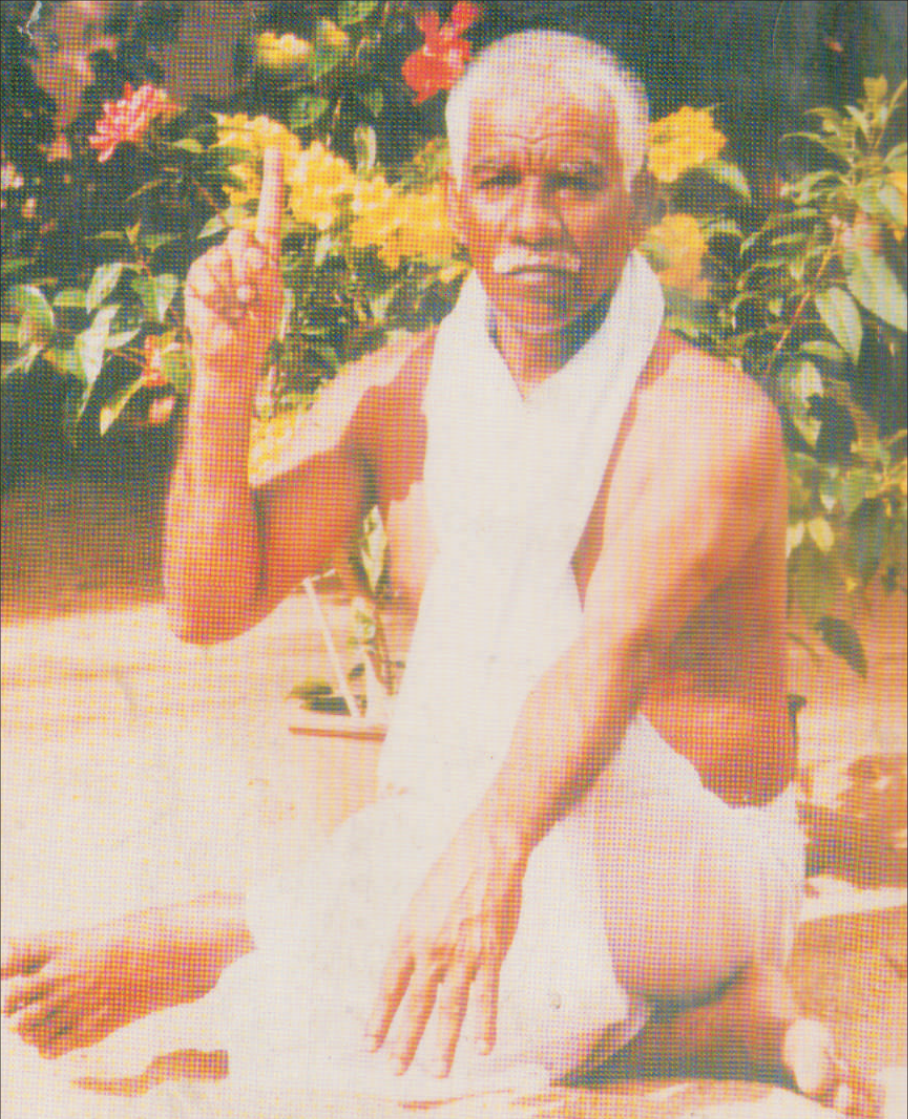

111 கட்டளைகள்
யாகவா முனிவரின்

பாகம்
2

சத்யம் சாந்தி பிரணம்
சாந்தி சத்யம் பிரணம்
வசி வசியந்தம் வசியந்தஹா

ஆதி வேதநாயகன்
யாகவா முனிவரின்
111 கட்டளைகள்

இரண்டாம் பாகம்

சத்யம் சாந்தி பிரணம்
சாந்தி சத்யம் பிரணம்
வசி வசியந்தம் வசியந்தஹா

யாகவா - வசியா அறக்கட்டளை
தாம்பரம் வேளச்சேரி பிரதான சாலை, மேடவாக்கம்,
சென்னை - 601 302. தொலைபேசி : 2277 1188

உரிமை : யாகவா - வசியா அறக்கட்டளை :

முதல் பதிப்பு	:	1988
இரண்டாம் பதிப்பு	:	18-05-2004 அருளாளர் யாகவா முனிவர் அவர்கள் இல்லம், அம்மன்புரம்
நூல் வடிவம்	:	கிரௌன் 1/8 அளவு
தாளின் தன்மை	:	70 ஜிஎஸ்எம் பெலாப்பூர்
எழுத்தின் அளவு	:	12 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	:	1000
பைண்டிங்	:	பர்ஃபெக்ட்
கணிப்பொறி	:	வின் கிராபிக்ஸ் சென்னை - 12
அச்சிட்டோர்	:	திரிபுரம் அச்சகம், சென்னை - 12, தொ.பேசி : 2642 6165

முக்கிய அறிவிப்பு

"அருளாளர் யாகவா முனிவரின் 111 கட்டளைகள்" – என்ற இந்நூலின் ஒரு பகுதியையோ அல்லது கருத்துகளையோ அறக்கட்டளையின் முன் அனுமதி இன்றி "யாவரும், எக்காலத்தும், எம்மொழியிலும் எடுத்தாளக் கூடாது என்று அறிவுறுத்தப்படுகிறது. மீறுவோர் மீது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

யாகவா - வசியா அறக்கட்டளை
தாம்பரம் வேளச்சேரி பிரதான சாலை, மேடவாக்கம்,
சென்னை - 601 302. தொலைபேசி : 2277 1188

நன்றியறிவிப்பு

எனது கருத்துக்களை அவ்வப்பொழுது எடுத்து எழுதிய திருமதி. மோகனா பார்த்தசாரதிக்கும், நூல் வடிவம் தாங்கி வெளிவரப் பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொண்ட வேளச்சேரி தஞ்சை பசுபதி அவர்களுக்கும் எனது ஆசிகள், இந்நூலை வெளியிட்ட திரிபுரம் அச்சகத்தாருக்கு எனது நன்றி.

யாகவா முனிவர்
யாகவா - வசியா அறக்கட்டளை

ஓசக்தி அம்மாள்
யாகவா முனிவரின் தாயார்

இனன்ய மொழி

யாகவா முனிவரின் கையெழுத்து

(இனன்ய மொழி)

யாகவா முனிவர்

29.3.1989

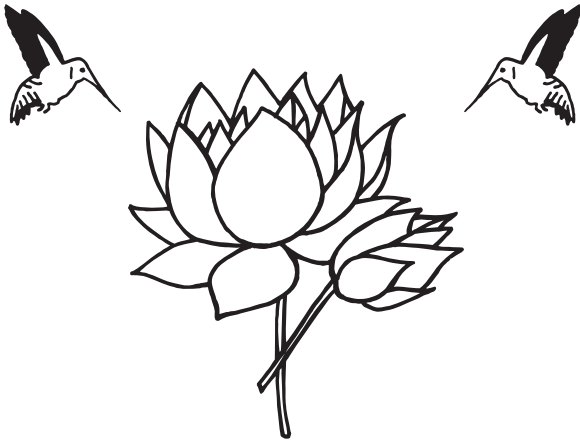
135

சகல வித சுகங்களும் உண்டாக
சகல வித சுகங்களும் உண்டாக
சகல வித சுகங்களும் உண்டாக
சகல வித சுகங்களும் உண்டாக
சகல வித சுகங்களும் உண்டாக
சகல வித சுகங்களும் உண்டாக
சகல வித சுகங்களும் உண்டாக
சகல வித சுகங்களும் உண்டாக
சகல வித சுகங்களும் உண்டாக
சகல வித சுகங்களும் உண்டாக
சகல வித சுகங்களும் உண்டாக
சகல வித சுகங்களும் உண்டாக
சகல வித சுகங்களும் உண்டாக
சகல வித சுகங்களும் உண்டாக
சகல வித சுகங்களும் உண்டாக
சகல வித சுகங்களும் உண்டாக
சகல வித சுகங்களும் உண்டாக
சகல வித சுகங்களும் உண்டாக
சகல வித சுகங்களும் உண்டாக
சகல வித சுகங்களும் உண்டாக

யாகவா முனிவர்

29.3.1989

1

யாகவா முனிவரின் 1111 கட்டளைகள்

அத்தியாயம் 37

- ★ மனிதன் யுகத்தில்
திகைப்படைந்துதான் வாழ்கின்றான்
என்பதை தவமுனிவர் உணர்கின்றார்!
யாவையையும் இழந்து
இவன் இருளில்தான்
வாழ்கிறான் என்பதையும் உணர்ந்து
யாகத்தில் இருந்து திகைக்கின்றார்!
இவர் யாதிஷ்டம்
யுகத்திற்கு படரச் செய்தி,
யாகவர் என்கின்றவர்
உன்போல் யுகத்தில் உதித்தார்!
யுகத்தில் எவையாரும்
இவையராருக்கு நிகர் அல்ல!
இயையில்லா ஆத்திஸ்தவம்
உனக்கு கிடைக்கவும்,
உணரவும் செய்யும் யாய்திஸ்தியம்
யாகம் என உணர்வார் யுகத்தார்!
- ★ யாவரும் அறிய
அறிவான பொருள் யாகம்!
யாகம் இனியதைத்தான்
உணரச் செய்கின்றன!
ஆனால்,
நீதான் உணர்விழக்கின்றாய்!
முற்றிலும் இழக்கச் செய்தது
அரசன், அரக்கன், தடாயன் ஆதிக்கமே!
அவர்கள் ஆதிக்கம்

உன்னை இருளில்
விழச் செய்துள்ளது!
எண்ணம் ஏராளம்
ஆனால், உன் ஆத்மா
யாவும் திகைப்புற்றது!
இவையை உணரச் செய்தவர்
தவமுனிவர்!
அவரின் ஆதிக்கம்தான்
அன்பான பசுமையின் வெண்மை!

- ★ நாம் நாம்தான்!
யாகத்தில் –
யாவணவ காண்டம் நமக்குத்தான்!
ஆனால், அக்காண்டம்
யாவுமே திகைக்கச் செய்துள்ளது!
யுகம்தான் உன்னை
உணர்விழக்கச் செய்துள்ளது!
யுகம் என்கின்ற
பூமிக்கு அடியில்
நனவப் பொருள்
யாவும் உள்ளன!
இவைக்குள் தான் நீ என
உணர்வாயானால்
யாவும் உணர்வாய்!

- ★ மனிதா,
யூகிக்க, யூகிக்க
வெண்மை தான் உண்டு!
கறக்க, கறக்க

வெண்மைதானே கண்டாய் ?
 யூகிக்க இவை எல்லாம் கண்டாய் !
 தித்தித்து கண்டதும் எதுவடா ?
 இவையில்லா பொருள், செல்வம்
 யாவுமே எகைக் குகைக்குள்ளவை !
 எண்ணற்ற தர்மம்தான்
 நீ சொல்ல,
 என் செவிகேட்க,
 நீ உணர் மனிதா,

- ★ சிவக்கு சீராட்டம்தான் கேட்டு,
 நித்திரை கொள்ள நிலையுற்றான்,
 நீயாக எவையுற்றாய் ?
 நீ யூகிக்க, யூகிக்க
 யிவாயாயம் கொள்வாய் !
 எவாயம் கொண்டீட்டார்
 துள்ளிட்ட செயல் எல்லாம்
 எப்பாடு பட்டீட்டாலும்
 இவ்வண்ணம் போற்றுமா ?
 உன் உள்ளம்,
 யாம் காண,
 நாங்கள் வந்தோம் !
 சீரழிந்துதான் உள்ள உன்னை
 இகையில் யுதியாட
 இவையர்கள் போல் வந்தோம் !
 நீ இன்யாசம் கொள்ளாதே !
 இன்யாசம் கொண்டீட்டார்,
 யாவும் உணர்ந்தீட்டார் போல் தான் !
 தித்தித்தார், திறன்பட்டார்

யாவரும் தித்தித்து திகைத்தாட
 யிவயாவும் உணர்ந்திட்டார்
 யாகத்தில் தான்!
 இவ்யாவும் உணர்ந்திட்டான்,
 உள்ளிலும் உண்டோ?
 உணர் மனிதா!
 உணர்ந்திட்டவன் போல் யுகிக்காதே!
 யிவாயம் கொள்ளாதே!
 யிவாயிவமாவது கொள்!

★ நீங்கள் யுவாசிக்கின்ற
 எண்ணம் யாவும்
 யாஷ்யம் பார்க்கின்றன!
 யியான்யம் யுகிக்கின்றன!
 உன் எண்ணம்
 அவ்வப்போதே யுகிக்கப்படுகின்றன!

★ யாவரும் போல்
 யுகத்தில் இவையர்கள்!
 ஆனால்,
 யுன்யானம் எப்படி?
 திகழ்ந்து இயன்றிட்டால்
 திறன் எதற்கு வேண்டும்?

★ யாஷ்டிசவம், யயாஷ்டிசவம்,
 இனாஷ்டிசவம், யுயாஷ்டிசவம்,
 இப்படி மண்டலம் யாவும்
 யாகம் எனும்
 யாஷ்டிசத்தில் உள்ளன
 உங்களையும்,

உங்கள் ஞானம், எஞ்சானம்
 இவைகளையும் இயைஷ்டாஷம் செய்கின்றன
 நீங்கள் யுகித்தால்,
 யுகத்தில் சற்று நன்மைபோல்!
 அதிலும் சற்றே என்றால்
 யுன்னித்து உணர்!

- ★ பகை கொள்ளாதே!
 பகையால் உன் சாரீர்தான் அழிகின்றது!
 உன் யியான்யவ
 ஆத்மா அழியாது!
 நீ நீதான்!
 ஆனால், உன் ஜியாத்திஷம்
 எத்தகையோ உள்ளன!
 நீ மட்டும் தான்
 யுன்னிக்கப்படுகின்றாய்!
 யாகமும்,
 உன்னைத்தான் திறன்கொண்டு
 நுயான்யம் கொள்கின்றன!
 நீ படும்பாடு,
 யுகத்தில் மட்டுமின்றி,
 யியாஷ்வ பிரபஞ்சம்,
 யாசிவ பிரபஞ்சம்,
 இப்படி பிரபஞ்சத்திலும் உண்டு!
 இவையை,
 நீ யுன்னிப்பாக உணர்வாயானால்,
 நீதி என்கின்றாயே
 அதுதான் உன் வாயில் வரும்
 சொல்லாக இருக்கும்!

தேவைப்படும் போது அல்ல,
யுன்னிப்பேநீதி
என்கின்ற யாக்கியம்!

- ★ யாக்கியம் ஏராளம்!
உன் எண்ணம்
அவைக்கு அடங்கா குரல்!
அவை எவைக்கும்
அடங்கா எண்ணம்!
இப்படி எத்தகையோ உள்ளன!

- ★ நன்மை, நாணயம், நம்பிக்கை
இவையையூகிப்பதையும்,
உணர்வதையும் யூகிப்பது ஏது?
யன்யான, யுன்யுயான,
யானவ, யனவ, யாகவ,
யுவயாயும், யுயாயவ,
யாகாயா யாகவர்
உட்செல்லும் சொல்
வெளியில் யியாசம்,
நீசம் கொள்கின்றன!
யாகவப் பிரகாசிப்பு யாயன்யம்!
ஆனால்,
உன் எண்ணம் எப்படி?
இருக்கின்றாய் யுகத்தில் சற்று!
சற்றும் நீ அடைந்த
தண்டனைதான் என்பதை
உணர்கின்றாயா?

- ★ பணம், செல்வம்
இவை எல்லாம் வேண்டும்!
ஆனால்,
நீயியான்யம் அடையும்போது
உன் சரீரம் இவை
யாவையையும் யுகிப்பதும் இல்லையே!
அது என் செய்யும்?
அவ் சரீரம் துன்பம்
என்பதை ஏன் கண்டது?
யுன்யதும், எண்யதும் நீ!
ஆனால், நீ எவை உணர்ந்தாய்?
உன் யாசியம் எப்படி என
யுன்னிப்பாய் உணர்ந்தாயோ?
இன்யாசியம் கொள்!
- ★ நீங்கள் சரீரம் கொண்டவர்கள்!
ஆத்மா சரீரம் கொண்டவையா?
யுவாசிக்க, யுன்னிக்கவே யாகம்!
யாகம்,
உன்னை உள்யாசம் கொள்கின்றன!
உன் யன்யாசிசம்
எவை உணர்கின்றன?
உன் சரீரத்திற்குள்
எத்தகையான உறுப்பு
இது எது, அது ஏன்
என உணர்ந்தாயோ?
- ★ காய் ஒன்றை எடுத்துக்கொள்!
எக்காயும் பருவம் தவறிவிட்டால்,
அது எதற்கு உதவுகின்றன?
விதைக்காவது உதவுகின்றன!

எதற்கும் வேண்டாத பொருளாவது
 சற்றே என்றால்
 உன் யியாசியம் எப்படி ?
 உள்கூடும், வெளிக்கூடும்
 இன்யான்சம் எ;ன்றால்,
 எது மகிழ்ந்து பார்க்கின்றாய் ?
 யுகித்தும்,
 உணர்ந்தவன் போல் இன்றி
 உணர்வில்லான் போல்
 யன்யாசிசம் கொள்கின்றாய் !

★ யுகம்,
 இவை இவையால் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன
 என்றால் நீ
 எப்படி பிரிக்கப்பட்டுள்ளாய்
 என்பதையும் யுகிக்க வேண்டாமா ?
 நீங்கள் இவ்யாசிம் கொண்டால்,
 யான்யாசிசம் கிடைக்கும் !
 நல்லது என்பதை
 உன் உள்ளம் யுகிக்க
 யாஷ்யம் உன்னை
 தெளிவடையச் செய்யும் !

★ காண்டம், மண்டலம்,
 இயாசிசம் என்பது ஏராளம் !
 நீ இருப்பது 111ல் ஒன்றுதான் !
 உன் யுன்னிய நன்மையால்தான்
 நீ யாஷ்யாவும் கொள்கிறாய் !

- ★ வஞ்சம் கொள்ளாதே மனிதா!
அப்படி வஞ்சம் கொண்டால்
நீநீசம் அடைகின்றாய்!
மீண்டும் யுகம்தான்
உனக்கு சொந்தம்
என்பதை உணர்!
உண்மை என்கின்ற
யாஷ்யாஷ்யவம் உன்னை வெறுக்கின்றது!
- ★ உன் ஆத்மா
உன்னை விட்டு விடுபட்டாலும்
எத்தகையோ உள்ளன!
இறந்து விட்டோம்
என்று நினைக்காதே!
இறந்தும் துன்பம் கா ம்
உன் ஆத்மா!
உன் எண்ணத்தால்தான்
உன் ஆத்மா
யியன்யாஷ்யம் கொள்கின்றன!
- ★ அவான்யம் ஏராளம்!
இவான்யம் சற்று என்றால்,
உன் எண்ணத்தால்
இயல்பு இல்லா செயல்தானே!
எங்ஙனம் இங்ஙனம் யுகித்தாய்?
யுன்னியதும், எண்ணியதும்,
தர்மம் என்கின்ற இயல்பம்!
தர்மம் என்றால்
யாஷ்யஷ்ய ஞானம்!

அப்படி இளக்கம்
இங்ஙனம் உள்ளதா
என்றால் யுகிப்புதான்!

- ★ ஆசை என்பதைவிட உன்னிடம்
அதிகாரம் என்பதே உள்ளன!
எறும்பும், தேளும் கடித்தால்
உன் சரீரம் துடிக்கின்றது!
பாம்பு கடித்தால் அழிகின்றது!
இப்படி பல யாத்யாத்துகள்
உன்னிடம் உள்ளன!
யன்யம் கொண்டது மரம்!
மரம் எவையால் அழிகின்றது
அது உன்னால் அழிந்தாலும்
விதையால் எங்ஙனமும்
அங்ஙனம் கொள்கின்றன!
இவையின் பொருளை யுன்னித்து
நீ யுனாஷியாசம் உணர்!

- ★ நீ வகுத்த இவைக்குள்
ஒருவன் நான்
ஏராளம் தர்மம்
செய்து விட்டேன்,
ஆதலால் நான்
மோட்சத்திற்குத்தான் போவேன் என்கின்றான்!
மற்றவனைப் பார்த்து,
பாவி நீ
நரகத்திற்குத்தான் போவாய்
என்பது போல்,

யுள்யதும், விதைப்பதும் நீயேயானால்,
 மோட்சம், நரகம் என்பதும்
 இதுதான் என்பது
 துள்யமாக தெரியவில்லையா ?
 இதுதான் நரகம்!
 இதுதான் மோட்சம்!
 மோட்சம், நரகம் என்றால்
 முற்பிறவி என உணர்!
 நீ சற்று நன்மைகள்
 செய்யிதருப்பாயானால்,
 நீ இருக்கும் இடத்தில்
 நல்ல நீர்,
 அதாவது அருந்தும் நீர்,
 உன் உள்ளத்திற்கு
 தகுந்த வீடு,
 நீ உண்டு களிக்கும் இயன்யம்,
 சற்று அமைதி
 இவை யாவும் உண்டு என்றால்,
 அதுதான் மோட்சம்!
 உன் தர்மம், உன் எண்ணம்
 யாவும் யுள்யமாக
 யூகித்துதான் எழுதப்படுகின்றன!
 உனக்கு எல்லாம் தெரியும்!
 இறக்கும் நாளும் தெரிந்தால்,
 எங்ஙனம் எவைஸ்துவம் காண்பாய்!
 இள்யம் எனப்பட்டதுதானே
 உன் எண்ணம்!

மோட்சம் என்பது இவைதான்
 நீ நன்மை செய்தால்
 இங்ஙனம் பிறவி
 என்பது இல்லை!

★ மனிதா,
 இதையும் நீ துள்யமாக உணர்!
 நரகம் என்பது இதுதான்!
 அதாவது யுகத்தில்
 நீ எல்லாம் கண்டும்,
 நிம்மதி என்பதை
 சற்றும் காணாதிருந்தால்,
 அதுதான் நரகம்!
 பொருள் செல்வம்
 எல்லாம் இருந்தும்,
 அன்று செய்த கர்மம்
 நரகத்தில் இருத்தும் என்றால்,
 இள் இச்சைகள்,
 அதாவது யாரிடமும்
 அடி, உதை, பிணி,
 யியாஷம் என்றால்
 இதுதான் நரகம்!
 நீர் குடிக்க நினைப்பாய்,
 நீர் இராது!
 பசி ஆற்ற பார்ப்பாய்,
 சோறு இராது!
 பிறரை கெடுக்க

நினைக்க, நினைக்க
 மீண்டும், மீண்டும்
 நரகம் எனப்பட்டது,
 நீசம் என சொல்லப்படும் தீவு;
 இருட்டு, இருள்;
 இவையார்களால் வஞ்சம்!
 நிம்மதி என்முது
 இவையில் சிறிதளவும் இல்லை
 என்பதை யுன்னிப்பாக உணர்!

அத்தியாயம் – 38

- ★ யுகத்தில் நீ
 ஸ்துவத்வம் கொள்கின்றாய்!
 அடைந்து நீ பலப்பல
 யகாண்னிஸ்த்வம் கொள்கின்றாய்!
 அது எது, யாது என பார்!
- ★ குலம் யாவும் குலம்தான்!
 ஆனால், குணம் என்கின்ற
 குணம்தான் குணம்!
 அக்குணம்,
 யகஷ்யம் அடையும்போது
 யாத்திடஸ்தம் கொள்கின்றன!
 உன் சார்த்தைவிட்டு,
 அது பீரிட்டு,
 பிணி இன்றி
 யயாஷியம் காண்கின்றன!

- ★ தர்மம் என்கின்ற
 செயல், சொல் யாவும்
 தர்மத்திற்குத்தான் உட்பட்டது!
 யாகாத்மா என்கின்ற திரஷ்யம்
 அன்புற்றதே ஆகும்!
 அதை நீ உணர்வாயானால்
 உன் ஆத்ம சரீரம்
 முற்றிலும் திடன்படும்!
 யுகையாவ திராஷ்டம் என்கின்றது
 வெகுவான அன்பு என்கின்ற
 திடனை மட்டும் தான்
 உணரச் செய்யும்!
 அவ் யாகாத்மாவின்
 திறன்யாவும் வலிமைதான்!
 அது யுகத்தை
 திகைக்க வைக்கும்
 என்பது பொருளல்ல!
 அது யாவும்
 யுகத்திற்கு சொந்தம்
 எனப்பட்ட பொருள்!
 பொருள் என்பது இவ்ஞானம்
 அல்லாமலும் உனக்கு
 யாஷ்மிஷ்தம் எனம்
 யாகங்களும் உள்ளன!
 எவை வேண்டுமானாலும்
 நீ யாவையையும்
 உணர்ந்திட்டால் மட்டும் தான்
 யகாஷ்தம் அடைவாய்
 எனப் பொருள்!

- ★ செல்வம், பணம், பொன்,
பொருள் யாவும் சேர்ப்பாய்,
அது யாவும் உனக்குச் சொந்தம்
என உணர்வது தவறு ?
யுவையாவை யவயா
என சற்று உணர் !
திகைப்புற்று இருக்கும்
தருணத்தில்தான் நீ உணர்ந்து
அறிய முடியும் !
அல்லது என்னை உணர் !
யாவையையும் உணர்வாய் !
- ★ விவேகம் என்கின்ற எண்ணம்
தருணம் என்கின்ற குணம் !
அக்குணம்,
தவாஸ்தித்தம் காண்கின்றபோது
உன் சரீரம் உணராது !
தவாஸ்தித்தம்,
ஆத்மாதான் காணும் !
அழிவு யாவையையும்
உன் சரீர பாகம்
வெகுவாக செய்யும் !
அவ்வண்ணம் சரீரம் மட்டும்தான்
யுகத்தில் இகை கெடும்
என உணர் !
வாடுவதும் என்கஞ்சம்
என்கின்ற சரீரம் !
அவ்சரீரம் தான்,
உன் ஆத்மாவின் நிலை காணும் !

அழிவை செய்யும் சரீரம்!
 ஈயழியா அழிவும்
 உன் சரீரம் மட்டும்தான்!
 என் ஆத்மா அல்லவே அல்ல!

- ★ பூமியைத் தோண்டி
 தண்ணீர் கண்டான்
 யாவரும் உண்டு!
 ஆனால்,
 உன் உள்ளத்தைக் கண்டான்
 எவையாரும் உண்டா ?
 ஆசை அசைந்தாடும் மனிதா
 நீ யாவும் யுகியடா பாவி!
 புண்ணியம் இல்லானே
 புகழும் வேண்டுமா ?
 நனிதம் இல்லையடா!
 வாழ்வுதானா ?
 பணம் தானா ?
 பொருள் தானா ?
 இவை எல்லாம் இருந்தும்
 எவையடா மகிழ்வு ?
 யுன்னிப்பாய் கேள்!
 யுவை அறிந்து
 எவை, யாவை உணர்ந்தாய் ?
 தித்தித்து திறமை என்கின்ற
 எண்ணம் எண்ணாதே!
 மனிதா, உண்மையான
 அன்பு கொள்!
 அறிவு கொள்!

சுவையான சொல்
 செவி கேட்டு
 இன்புறச் செய்வாயோ ?
 அடே மனிதா,
 நீ யுகத்தில்
 கண்ட பலன் என்ன ?
 தண்டனை அடைய
 வந்த மனிதா,
 நீ உணராமல்
 மீண்டும், மீண்டும்
 கலகம் செய்கிறாய் !
 எங்கு, எது கேட்டாலும் சுவையில்லை !
 நீ நல்லவன் தானா ?
 சற்று உணர் !
 யியாசம் கொள்ளாதே !
 இசை கேள் !
 யியாசம் கொள்ளாதே !
 இசை கேள் !
 எவ் இசை கேட்டாலும்
 இனிதம் என்றால்
 நல்லபடி உணர் !
 நீ யுவை வஞ்சம் தீராதே !
 யாரையும்,
 நான் தான் என
 அராஜகம் கொள்ளாதே !
 அப்படி கொண்ட்டால்
 பிறவி எனும்
 துன்பம் உண்டு
 என உணர் மனிதா !

★ வணங்கும் குணம்
 இருந்தால் மட்டும் போதாது !
 இளக்கம் என்கின்ற எண்ணம்

உனக்கு வேண்டும்!
 வீரம் என்பது யான்யாஷிஷம்!
 யுயானவ, யுயாஷிசம்!
 ஆனால், அவ்வீரத்தை
 நீ எதற்கெல்லாமோ
 பயன்படுத்தினால் அது பாவம்
 என்பது யுன்னிப்பு!
 பழிச்சொல் சொல்லாதே!
 யுன்னியதும், எண்ணியதும்
 யாயாஸ்யம் காண்கின்றன!

- ★ பொருள் யாவும் ஏராளம்!
 யுகத்தில் நீ
 எது வேண்டுமானாலும் அடைகின்றாய்!
 யயாதிக்கம் கொள்கின்றாய்!
 யயாஷியம் கொண்டாயா ?
 உன் தலைக்கு அப்பால் ஒரு
 யாகவ மண்டலம் காண்கின்றாய்!
 கண்டும் நீ அடைந்தாயோ ?
 யுன்னிற்றது எண்ணிற்றாயோ ?
- ★ உள்யாசியம் ஏராளம்!
 உன் யாசியம் சற்றுதான்!
 பகை கொண்டால்
 உன் சாரீரம்
 எவை எல்லாமோ அடைகின்றன!
- ★ நீ நீதான்!
 யுகம் நீசம் என்பதை
 நீ தெளிவாக நம்பு!
 நீயே எப்படியும் உணர்வாய்!

முன்னால் இன்யம் போலானால்
 பின்னால் துன்பம்!
 உன் ஆதிக்கம்
 அதிகாரம் என்றால்,
 யாஷ்யம் வந்தவிட்டால்
 உன் உடலில் பிணி!
 பிணிதீர இயான்சம் இல்லை!
 யுகத்தில் மறந்தும்
 இன்பம் என்பதை
 நீயுகித்திட இயலாது!
 யவ்யாசிசம் கொள்!
 அன்பு கொள்!
 பிணியில்லா வாழ்வு
 அதனால் சற்று உண்டு
 என உணர்!

★ நீசத்திற்குள்,
 இவையும் இணைத்தும் யுகி!
 இவையவர் ஆதிக்கத்தால்
 நீசம் எப்படி?
 இவைகங்ள யாயத்துக்குள்
 அங்ஙனமும் காவல் கடல்!
 கடலுக்குள் கலகம்!
 இவையில்,
 ஏடு எனப்பட்டது எடுக்கின்றார்!
 மறைவிடம் கூட
 யுன்யம் கொண்டீட்டார்!

★ ஞானவ ஆதிக்கம்
 முனிவர் ஆதிக்கம் என்றால்
 துள்யம் விரைவில்

உன் ஆத்மா
 இசை கொள்ளும் என்றால்
 அன்பான விதைகள்
 யுகத்தில் தூவப்படும்!
 உன் அதிகாரத்தை மட்டும் தான்
 இன்யம் கொள்ளும் என்றால்
 யுன்யம் கொள்ள யூகிக்க
 உன் சாரீர்திறன் யூகிக்க
 விவேகம் கொண்ட
 வீரம் குறைந்து
 தர்மம் என்கின்ற
 பசுமை கொள்ளும்!

★ எண்ணம் என்பது
 சற்று என்றாலும்,
 யூகிப்பு என்கின்றது
 சற்று யுன்யதே
 என உணர்!
 உன் மனம் என்கின்ற
 திடாஸ்தும் தானாக
 இளகும் என்றால்
 யுற்றியது யாகம்!

★ உன் உணவை
 வகை சொல்லும்
 நீ உணர்ந்து,
 பின் இன்யம் கொண்டு
 நன்மை என்பதை தெளிவுறுவாய்!

உன் ஆத்மா
நிம்மதி கண்டால்
உங்கள் யியாசிசம்
ஞானம் கொள்ளும்!

★ அன்பு கொள்,
அதிகாரம் கொள்ளாதே!
வித்துக்கள் என்யாசம்
உண்டு போல்,
உன் ஆத்மா
பிரபஞ்சம் கொள்ள உணர்!
இளக்கத்திற்கும்,
உன்னால் யூகிக்கப்படும்
நன்மைக்கும்,
ஏராளம் இயான்யம் உண்டு
யாகாஸ்துவத்தில் என்றால்,
இவையில் இருந்து
தப்பியது போல்,
பிணியில் இருந்தும்
தப்பலாம் என்றால்
இனிய தர்மம்
யுன்யது உயர்வே!

உச்சியில் பறக்கும் பறவை
உன்னை இயன்யம்
கொள்கின்றன என்றால்
பிரகாசிப்பிற்குள்
பறவை பார்க்கின்றன!
நீ இணைஸ்துவத்தில்

எவை பார்த்தாய்!
 மனிதா, யாவும் பார்க்கின்றாய்!
 பணம், பொன், பொருள், செல்வம்
 இவைதான் இங்கு
 முக்கியம் போல் என்றால்,
 அவ்வண்ணம் எப்படி அடைவாய்!
 அவ்வண்ணம் அடைய
 மனம் தேவை!
 மனம் என்கின்ற
 இளக்கம் தேவை!
 இன்யம் தேவை!
 இனிய சொல்,
 செயல்கள் தான் தேவை!

★ இங்ஙனம்,
 பணம் எல்லாம் செய்கின்றன!
 பார்த்துதான் மகிழ்கின்றேன்!
 போதாதா, ஏராளமாக பணம்!
 இவன் சாக
 பணம்தான் முன் நிற்கின்றன!
 பணம் பறக்க பார்த்தேன்
 பணத்தை வைத்த இடம்கூட
 இவ் இறந்து கிடக்கின்றன
 பாவி சொல்லவில்லை என்றுதான்,
 இவன், இவள் அழுவார், ஏன் ?
 அவனுக்கும், அவளுக்கும்
 இங்ஙனம் எவையும் வேண்டாமா ?
 பாவி என யுகிக்காதே!
 பகையால் யுள்யம் கொள்ளாதே!

அன்பால் கேள்,
கொடு!
யுகத்தில் நீ எதையும்
அதிகாரத்தால் சாதிப்பதுபோல்
யாஷ்யாகத்தில் சாதிக்க
இயலாது என்றால்,
உன் ஆத்மா
உன்போல் தான்
உரு கொண்டு நிற்கும்!
ஆனால்,
யாயாஷ்யவம் எவையும் உணரும்!

★ யாயாகத்தைப் பார்!
பிரகாசிப்பு, காற்று,
மழை, இசைவு என
ஏராளம் வினா விடைகள் உள்ளன!

★ இதை நான் கண்டு இன்புற்று
இயாள்யம் கொண்டுள்ளேன்!
எழுதுகின்றவர் என்றால்,
இணைஸ்துவம் செய்த
உதவியால் இன்யமாக
சற்று உள்ளார்
இவர், உன்போல்தானே தவிர
யியல்யாஷ்யத்தைக் கேட்டால்
யாவையையும் சொல்வார் என்றால்
எப்ப உணர்கின்றாய்?
உருவம், இயன்யம்
இவை எல்லாம்
உன் போல் தானே வேண்டும்!

- ★ ஆழ கிணறு எடுக்கின்றாய்
 அதில் நீர் இருக்கிறது!
 உன் தர்மம் –
 அவையவைகளில் தெரியலாம்!
 பின் யன்யம் கொள்கின்றாய்!
 பாணை செய்கின்றாய்
 மண் பாண்டம் உடைகின்றது!
 நீ பிறக்கின்றாய், வளர்கின்றாய்
 பின் எவை
 யியான்யம் கொள்கின்றாய் ?
 எதுவும் இதுபோல் இல்லை!
 இது அதுதான்!
 அது என்றால்
 அங்ஙனம் கொண்டவர்!
 எழுது,
 விடை சொல்,
 கவி சொல்,
 புலமை பேசு!
 இப்படி ஆதிக்கம்
 ஏராளம் உள்ளன என்றால்
 எப்படி யூகிப்பாய் ?
 யூகித்து யன்யம் கொள்!

அத்தியாயம் – 39

- ★ யகாத்வம் கொண்ட
 பறவை இனம் ஏராளம்!
 அது பறக்கும்!
 ஆனால், நீ யூகித்து பிடிக்க

உன்னால் இயலாது போல்!
 பறவை என்கின்ற இனத்தைவிட
 இவன் குறைந்தவன்தான் என்பதை
 சற்று யூகிப்பாயானால்
 நீ உணர்வாய்!

★ சுகம் சுயமாகும் போல்தான்!
 எது? யாது?
 நீ இயக்கியம்,
 இயாக்கியம் கொள்ளாதே!
 பிறர் என்றால் உடல்தானே,
 சாரீரம் உள்ளான்தானே
 யுகத்தில் இருக்கின்றதில்
 முதல் யில்யாலரார் இவர்!
 பின் மற்றும்
 எத்தகையோ உள்ளன!
 உன் புகழ் திகைக்க
 எப்போது யாவையையும்
 யூகிப்பாயானால்
 எவையையும் அடைவாய்!
 யூகித்து உணர்வாயானால்
 யாவையையும் உணர்வாய்!

★ சுவைதான் முக்கியம்
 என கொள்ளாதே!
 உன் சுவை
 பிரபஞ்சம் என்பதில்தான்!
 நீ யுகத்தில்
 சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கின்றாய்!

நான், யான், எவன்
 என உணராதே!
 மனிதன் குணம்போல்
 யாகத்தில், அப்பிரபஞ்சத்தில்தான்!
 யுகத்தில் நீ
 சிறையில்தான் உள்ளாய்!

- ★ இன்புற்ற வாழ்வு யாகம்!
 துன்புற்ற வாழ்வுதான் யுகம்!
 இந்நாதம், எந்நாதம்
 யாவரும் உயர்ந்தவன்போல்!
 இவையில், யுகத்தில்
 எவை உணர்கின்றாய் ?
 ஆதிக்கம் எல்லாம்
 திடாதிக்கமாகத்தான்
 வாழ்கின்றாய் யுகத்தில்!
 இன்று உணராநீ
 எப்போது, என்று,
 எங்ஙனம் உணர்வாய் ?
 மனிதா,
 யாவும் யூக்கின்றாயே தவிர
 யூயாக்கியம் கொள்ளாதவன் போல்தான்!
 காற்று என்பதைத்தான் பார்த்தாயா ?
 நெருப்பு எவை என கண்டாய் ?
 காற்றும், நீரும்,
 நெருப்பும் எவை என
 எண்ணிப் பார்க்கின்றாயா ?
 உன் காற்றே திக்காட
 எவைக் காற்றை

நீ உணர்ந்தாய் ?
 காற்றும், மரமும்
 கதை எராளம்!
 நீ யூக்கின்றாயானால்
 யாவும் அறிவாய்!
 அன்பால் இல்லை!
 அறிவால் மட்டுமே!

★ உன் ஆதிக்கம்
 யாவும் யாகத்தில்!
 யுயானியாசிசம் எழுதுவதும், யூகிப்பதும்
 உன் யான்யாஷிசாசம்
 யாவும் யாகத்தில்தான் உள்ளன!
 பணம், செல்வம்
 இவை எல்லாம் தேவைதான்!
 ஆனால், பணம், பொன்,
 பொருளைவிட திடமானவை
 உன் எண்ணம்!
 இன்பம் என்கின்ற
 யாஷ்யாஷியம் காண
 நீ விரும்பும்!
 உண்மையான பசுமையை நினை!

★ மரம் மான்யம் கொடுக்கின்றன
 என்றால் எவ்வளவோ
 விடைகள் உள்ளன!
 மரத்திற்கு கண் உண்டு,
 எறும்பிற்கும் கண் உண்டு,
 என்றால் உனக்கு

இருக்கும் கண் எப்படிப்பட்டது
 என்பதை யுகிக்கின்றாயா ?
 உணர்கின்றாயா ?
 யானை பெரியது
 அதன் கண் சிறியது!
 என் ஆதிக்கம் பெரியதானால்
 யன்யாஷ்யம் அறியும்!
 அவை எல்லம்
 அரக்கருக்குள் யுயன்யம்!
 அவ் அசுரன், அரக்கன், தடாயன்
 அவன் மாயைகளுக்கு
 வஞ்சம்தான் தெரியும்,
 அழிக்கத்தான் தெரியும்!
 அக்குணம் உன்னிடமும் உண்டு

★ இவையை,
 எழுதுவதம், யுயான்யம் கொள்வதும்
 யாஷ்டிசவம் என்கின்ற பிரபஞ்சம்!
 அது வெண்மையானது!
 எண்ணம் வெண்மை என்கின்றாய்!
 உன் எண்ணம்
 எப்படி எல்லாமோ உண்டு!
 நீங்கள் எப்படி
 எல்லாம் உள்ளீர் ?
 யுகம் அறியச் சொல்லும் சொல்
 இவையை எல்லாம்
 யுகத்தில் யுகித்தால்
 யாயாஷ்யம் கொள்ளலாம்!

★ நீங்கள் இவையவர்கள்தான்!
 நீங்கள் நீங்கள்தான்!
 ஆனால்,
 எண்ணங்கள் எத்தகையானவ
 என்பதை யுகித்தால்
 ஏராளம் நன்மைகள் உண்டு!
 பிணிபட்டு யுகிக்கின்றதை விட
 பிணி வருமுன் யுகித்தால்
 உனக்கு நன்மைதானே!
 உங்கள் யாவருக்கும்
 நன்மை என்பது பொருள்!
 உலகம் யுகிக்கும்!
 யுன்னித்து உணரும்!
 யாயான்யம் உண்டு!
 யாயின்யாஷிசம் கொள்,
 அன்பு கொள்!

★ பிழை செய்து
 பின் தர்மம் செய்தால்
 புண்ணியம் காண மாட்டாய்!
 நீ
 பிழையும், யினையின் யின்யினை
 பிழை செய்து,
 என்னை மன்னித்துவிடு
 என்று கேட்காதே!
 பிழையால் தான்
 நீ யுகத்தில் யுள்யம்!
 யுள்யம்தான் பிறவி!

பிறவிதான் நீசம்!
 எங்கும் தர்மம்
 என்பதை செய்து
 யுள்ளிலும் நன்மையை
 யுகாயிப்பதும் உன் தெளிவு!
 பிழையால் வரும் துன்பம்
 உனக்கு இச்சையின் நீச வாழ்வு!
 நீ நிம்மதி என்பதை
 சற்றுக் கூட இயன்யம்
 கொண்டிட இயலாது!
 அது விதிதான்
 என் தலைவிதி
 என்று கூறாதே!
 எழுத்து நெற்றியில்!
 உணர்வாய் யாஷ்யாஷிசம்
 என்றால் எப்படி?

- ★ துள்யம் அங்கு யாகத்து
 யான்யத்தில் எழுதப்படுகின்றது!
 சாட்சி இல்லா இயல்வு!
 எவ்வளவு திடாஷ்டம்,
 யுன்னியம் இருந்தாலும்
 அதை சற்று யூகிக்க வேண்டும்!
 இவ்ஞ்சம் கொள்ள வேண்டும்!
 அதாவது யூகிக்க வேண்டும்!
- ★ பின்னால் வரும் ஆபத்தை
 யாராலும் மாற்ற இயலாது!
 உன் பிணியால்,

நீ அணு, அணுவாய்
 அணுபவிக்கின்றாய் !
 யாகம் என் செய்யும் ?
 பாவம் செய்து
 தர்மம் செய்தால்,
 தப்பிப்பதும் உண்டோ ?
 யுகத்தில் உண்டுபோல்
 யாகத்தில் இல்லை
 உனக்கும் என்றால்,
 நீ யுகத்தில்
 எவை எல்லாமோ ஆகின்றாய் !
 ஆனால்,
 உன் ஆத்மா, ஆத்மாதான் !
 அது விதை தானே !
 உணர்வு மறக்கின்றாயே தவிர,
 விதை விதைதான் என்றால்
 எங்ஙனம் யுகிக்கின்றாய் ?

★ மறைத்தாலும்,
 தர்மத்தால் உன்னை
 யுனாஷியம் யுகிக்கின்றன !
 நீ பாவம் யுகித்தாலும்,
 செய்தாலும், அதையும்
 யுனாஷியம் யுகிக்கின்றன !

★ உண்மை என்பது
 உன் சொல் என்றால்,
 உன் எண்ணம்
 என்பதும் சொல் !

ஆதிக்கம் என்பது உங்களக்கு
யாகம் என்றால்,
காண்டம் என்பது
எத்தகை என உணர்!

ஆசைக்கு எத்தகையோ
பொருள் செல்வம்
தேட யுகிக்கின்றாயே,
அவ்வண்ணம் இவையர்களை
யுகித்தால் நன்மை
சற்று உண்டாம்!
தேடிய செல்வத்தை
எதில் வைத்து தூக்கிக் கொண்டு
அவ்வண்ணம் அடைய இயல்வாய் ?
நீ இவையில்
இல்யம், துள்யம்,
இன்யம் இப்படி
உதவி என்பதை
சற்று செய்து
நீ மறந்தாலும்,
யயாஷ்யம் மறவாது!
இதுதான் நன்யச் சொல்
என உணர்!

அத்தியாயம் – 40

- ★ இகாஷ்டம் என்பது
உன் யுகிப்பு!
இகாஷ்டம் போல்
யாகத்தைப் பார்த்து
எதை நீ உணர்ந்தாய் ?

இகாஷ்டம் என்கின்ற யவநிலை
 உன் சரீரத்தை பல வழியில்
 அழகு படுத்துகிறாய்!
 ஆத்மாவை சரியாக
 அழகு படுத்துகிறாயா ?

- ★ யுகத்தில் யுகத்தாருக்கு
 முக்கியம் எது என உணர்!
 அம்மா பசி என்கிறாய்!
 அப்பா பசி என்பது
 சற்று அரிதே!
 அம்மா பசி என்றால்
 அவ் அம்மா எப்படி
 உன் பசியை தீர்க்கின்றாள் ?
 யாவையும் யுவைதான்
 எவையும் எவையோ ?
 நீ பெற்றால்தான்
 உன் பிள்ளைகளா ?
 பாசம் என்கின்ற காற்று
 வேறு என தாய் யூகிக்கிறாதா ?
 யுனாஷ்யம் தாயிடம் உண்டு
 இவன், இவளிடம் உண்டு!
 என்பது பிறப்பின் போது மட்டுமே!
 பிறந்து வளர வளர
 இவையவர்கள் ஆதிக்கம்
 எதுவுற்றது என்றால்
 எவையும் இவை உண்டு
 என யூகி!

அம்மா, அப்பா!
 பின் நீயும்
 அம்மா, அப்பா!
 இப்படித்தான் இக்குகையின் வாழ்வு!
 இது தண்டனை!
 தண்டனையை தப்பிக்கப் பார்!
 இய்யவத் தண்டனை என்றால்
 எங்கோ, எங்கெங்கோ
 கற்றுகின்றாயே தவிர
 உண்மை, உன்னிடமே!
 ஆனால்,
 நீ பகையும், பயமுமே
 உன்னிடம் என உணர்கின்றாய்!

★ நின்றுட்டான், நிலையின்றான்,
 இன்னின்றான், இணையின்றான்,
 இவையாவும் இல்லையடா மனிதா!
 நின்று, தின்று
 நிலையான எண்ணங்கள்
 எங்கே என உணர்!
 நீ தின்று பின் உட்கார்!
 பின் தின்று யுக்காடி
 விவசாயம் என எண்ணாதே!

★ யுகம் சிரிக்கின்றது
 உன்னைக் கண்டு!
 யாவும் உணர
 எத்தகை எத்தகையோ!
 யுகித்து வருவதுதான்

மகிழ்வு, இன்பம்
என சற்றாவது
உணர் மனிதா!
உணர்கின்றவர்கள் நீங்கள்!

- ★ இங்சானம், எங்சானம்,
யாசானம், யிவ்யாஷ்சம்
இவை எல்லாம்
உன் சாரீரம்
என உண்டு!
இங்சானம் என்பது அறிவு!
அவ்வறிவின் எண்ணம்
என்கின்ற துடிப்பு!
துடிப்பு உன்னிடம்
ஆனால்,
செயல்கள் என்னிடம்!
உன்னை நான் உணர்வேன்!
என்னை நீ உணர இயலாது!
யுன்னயிமாக, திடமாக உணர்!

- ★ உன் அதிகம் ஆதிக்கம் போல்
ஆனால், உன் யாசிசவம் எப்படி?
வாழ்வு என்பதும்
சாவு என்பதும்
இயல்பு போல்!
ஆனால், யின்யான்யம் என்பது
உன் இயான்யம் அல்ல!
உன் ஆதிக்கம்
இஞ்சாஸ்டிசத்தில் வரையப்பட்டது!
யுன்னியமாக, இன்னியமாக உணர்!

- ★ உள்ளத்தால் சொல்லால்
யுகித்தாலும் உன் எண்ணம்
சற்றுயியானிஷிஷம் கொள்ளும்!
காண்டம் பல உண்டு!
கண்டது எது?
எண்ணியது என்பதும்
ஞானம் என்பதும்
அதுவே என்ற கூறாதே!
ஆதிக்கம் போல்தான் தவிர
யாயாதிக்கம் இதுவல்ல!
- ★ யாஷ்டிச முனிவர்கள்
யாவரின் யூயாசிப்பும்
உனக்கு யுன்னியம்,
யூயான்யதும் யாகம் என்றால்
யாசிசம் இப்படி
111 மண்டல காண்டம் உள்ளன!
- ★ நீநீதான்!
யுன்னிப்பு என்பதும்,
யிலகு என்பதும் இல்லை!
ஞானவ ஞானம்,
யாஷ்டிஷாவ ஞானம்
இப்படி பலப்பல
ஆதிக்கம் உள்ளன!
இதை எழுதுவது
முனிவர்கள் ஆதிக்கம்!
முனிவனும்
உன்போல் யுகத்தில் –

ஆனால், குணாஷிசம்
எதுவென உணர்!

- ★ நன்மையான ஞானம்
எவ்வண்ணமும் யுகத்தில் இல்லை!
யுகத்தில் திறன் என்கின்றது
தானியம் எனப்படும் பொருள்தான்!
இப்படி முழுமையும்
எழுதப்பட்டுள்ளன என்றால்
கதைபோல் கற்பனை கொள்ளாதே!
இவ் யாசியம் எங்கே
என யுகி!
அவ்வண்ணம் கொள்ள,
இன்யாசம் கொள்!
இது உனக்குத்தான்!
உன் எண்ணம்
சற்று யுன்னித்து,
தானியம்போல் பாவித்து,
உதவி என்கிற எண்ணம்
இயான்யம் கொள்ளத்தான்,
நாங்கள் சொல்ல
இவர் இதை எழுதுகின்றார்!

- ★ யாவும் உன் நிலை உணர்ந்து
யாஷ்யாஷம் துன்பம் காண்கின்றன!
யுகத்தானே,
நீ சிறைக்குள் சிறை,
இகைக்குள் எகை,
ஏன்? என உணர்!

உன் நிலையை
 இங்ஙனம் நீ யுகித்து
 நிம்மதி என்பதை கொள்!
 என்றும் நீ
 இவையத்திற்கு சொந்தம் இல்லை!
 அவைத்திற்குதான் சொந்தம்!
 இன்னியதும், எண்ணியதும்
 கிட்டிடும் போல் அல்ல,
 அவ்வண்ணம் கிட்டிடும்!
 இவ்வண்ணம்தான் காண்கின்றாயே,
 அனுபவிக்கின்றாயே போதாதா ?

- ★ இவ் யவப் பிறவி என்பது
 உன்னால் வரப்பட்டது,
 யாவ்யத்து தண்டனை !
- ★ நேசிக்கும் எண்ணம்
 அமைதி கொள்ளும் என்றால்
 எப்படி யுகிக்கின்றாயோ,
 அதை அன்பாக யுகி!
 அதுதான் நீ
 கேட்கின்ற நீதி
 நீதி என்பது
 உன் மனம் என்றால் குணம்!
 அவைக்குள் ஆத்மா !
- ★ யாத்திஷஷப் பிரபஞ்சம் என்பத
 எங்கோ என யுகிக்காதே,
 அதை உன் ஆத்மா காணும்!

- ★ மரம் கனியாகக் காய்க்கின்றன,
 மரம் வளர்த்தவன் பெயர்
 கனி மீது இல்லை!
 இங்ஙனம் யுள்யம் செய்ய
 பெயர் வேண்டாம்,
 யின்யம்தான் வேண்டும்
 இரக்கம்தான் வேண்டும்!
 இன்யம் எப்படியோ
 நீயுகிப்பது உதவி,
 தர்மம், நல்ல உணர்வு!
 இதுவே யாஷ்யாஷ்யம்!
 உன்னை துள்யமாக யுகித்து
 யாயஷ்யம் இடம் பெற்று விடும்
 யுயை யாயஷ்யமா என உணர்!
 நன்மை உயர்வு வந்தாலே,
 உனக்கு களங்கமில்லா
 யாவும் உண்டுதானே!

அத்தியாயம் – 41

- ★ நிலமை என்கின்ற இஞ்சஷ்டம்
 எதை உணரச் செய்கின்றன ?
 பலவகை விஷப்பூச்சிகள் வாழ்கின்றன!
 அவையை கண்டு
 நீ திகைத்து ஓடுகின்றாய்!
 இஞ்சஷ்டம் என்கின்றவை
 அரக்கன் என்கின்றவனின்
 மாயைகள் தான்!

இஞ்சாஷ்டம் என்பவை
நன்மைக்கு உதவாத பொருள் என
எவர், எவை, யாவர் உணர்வார் ?

- ★ யுகத்தில் இசை, திசை
திசை, இசை இவைதான் உன் துடிப்பு!
துடிப்பு என்றால் என்ன
என்பதை யுகி!
நான் நான்தான்!
நீ நீதான்!
யுகத்தில் உள்ளார்
யாவரும் யாவரும்தான்!
இணை இணை இன்சொல், செயல்
யாவும் யாயான்யமே!
யுய்யவ்யம் கொள்ளாதே!
யுகித்து யுன்யாவ்யம் கொள்!

- ★ அன்பு என்பதும்,
துன்பம் என்பதும்
எவ்வண்ணம் படும்பாடு
என உணர்!
திறமை இருக்கலாம்,
மரத்திற்கும் திறனான
எண்ணம் உண்டு!
யுகிக்க மரம் யுயாசம், யுன்யுயாசம்
இன்யாயின் எவை மரம் ?
மரம் போலானால்
யுன்யாவும் என்பது

யுயாகிக்கின்ற ஆத்ம சரீரம்!
 சரீரம் என்பது மரம்!
 மரத்தின் இசை
 இசையின் பலப்பல பிரபஞ்சம்!
 பிரபஞ்சம் என்னும் இனியது
 இவ் யுகவ மரம்,
 யுன்யாஷிஷம் எல்லாம்
 உணரும் மரம்,
 யின்யாசிசம் உணரா தே ?
 ஆதிக்கம் உண்டு!
 மரத்திற்கு அதிகாரம்
 உண்டா மனிதா!
 நீதான் யுகத்தில்
 ஆதிக்கம் கொண்டான்!
 எவையும் நீ செய்கின்றாய்!
 இன்னாயின் துன்பமில்லை,
 யுன்னாயின் துன்பம் எனப் பொருள்!
 யாவும் யுகிக்க
 ஞானம் பெறுவாய்!

★ உன் விதை
 இவையில் வீண்போகா!
 இவையின் விதை
 வீண் போக உன் விதை
 யுயாசிசம் கொண்டன!
 உன் கேடு, ஒரு கேடு,
 பலப்பல கேடு என உணர்!

★ யுவ்யாஷ்மிஸம் எப்பிராஷ்டிசவம்
 என்கின்ற பிரபஞ்சம் கொள்ளும்
 உண்மை உணர்விற்கு வரும்!

பின் அமைதி என
 சற்றும் கிடைக்கலாம்!
 இன்னிற்ற விதை
 யாயாகம் என்றால்,
 உன் இன் இகையில்லா
 யாஷ்டிசம் கொள்வாயா ?
 யுகித்து இன்
 இவையாசம் கொள்ளாதே!

- ★ உனக்குத்தானே இவை
 என்று கூறுகின்றார்!
 யாஷ்டிசவ முனிவர்கள்
 எழுதச்சொல்லி எழுதுகின்றார்!
 உண்மையின் உதவியால்
 ஆத்மா, பிரபஞ்சம்
 அடையும் என உணர்!
 பறவை யாஷ்டிசம்
 கொள்கின்றன என்றால்
 அவை எல்லாம்
 உள் யாசிசவம் கொண்டுள்ளன!
 அவை பிரபஞ்சம் அடைந்தவை!
 காலையும், மாலையும்
 நீ அலைகின்றாய் எதெதற்கோ!
 அவை யாவும்
 இனியம் கொண்டு அலைகின்றன,
 யியாசிசம் கொள்கின்றன!
 மனிதனைவிட பறவை
 சிறியதானாலும், ஞானம் என்பது,
 அவையிடம் யுன்னிப்பாக உண்டு!

- ★ இனி,
 அதிசயப் பறவைகளை
 அதிகமாகக் காண்பாய்!
 நீ உணரும் மிருகங்கள்
 யுயர்வாய் சொல்லும்!
 உன்னிடம் பேசும் அளவிற்கு
 உனக்கு யுத்தி சொல்லும்!
 நீங்கள் யாவரும்
 யவ்யாசிசவ ஞானம் உணர்வீர்கள்!
 அவ் ஞானம் என்பது
 எது எதுவோ என்று கூறாதே!
 தானியம் போல் தான்
 இவையும் உனக்கு!
 அதாவது நீ யுகித்து,
 இவ்யாஷிஷம் கொண்டிட,
 உதவியே இவ்தானிய எழுத்து!
 மனிதா,
 இவை யாவையையும்
 நீ உணர்வாயேயானால்
 நன்மைதான் உனக்கு!
 பின் யுன்னிய
 புண்ணியமாகின்றன
 என உணர்!
- ★ உன் ஆத்மா,
 சற்றுதான் என்றாலும்,
 உன் திடாஸ்தும்,
 என் உள்ளணம்

அவ் உள்ளத்தால்
 காட்டில் வாழ்கின்ற
 மிருகமும் உனக்கு
 அடங்கும் என்றால்
 இங்ஙனம் நீ எப்படி ?
 நீ எதையும்
 அடக்கவும், அழிக்கவும்தான்
 யுகிக்கின்றாய்!
 அது உன் எண்ணம் என்யீகன்ற
 சரீரம் செய்யும் பாடு!
 உன் ஆத்மா என் செய்யும் ?
 பிணிக்குள்தானே -
 உன் சரீரம்!
 சரீரம் அழியும்போது
 ஆத்மா அழுகின்றன!
 நீ பிணியால்
 வதைபடும்போது எப்போதும் நாம்
 துள்ளலாம் என்பது
 ஆத்மாவின் எண்ணம்!
 ஆத்மா என்னும்
 காற்று வெண்மைதான்!
 நீதான் யான்யாசிசம் கொண்டவன்!
 பணம், பகை,
 இடம், எல்லை,
 இவையை எல்லாம்
 எப்படி தூக்கி கொண்டு
 யாவ்யத்திற்குள் வருவாய் ?
 பாவம் நீ மனிதா !

உள்ளம் உணர சொல்;
 யுகிக்கா செயல்;
 பணம், இடம் எல்லாம்
 இங்ஙனத்திற்குத்தான் தேவை!
 அங்ஙனத்திற்கு
 இங்ஙனம் செய்த
 இளக்கம், தான் தேவை!
 இளக்கம், இரக்கம்,
 இன்யம், இல்யம்
 இப்படி யாவும்
 வேண்டும் என்றால்
 எவ்வாறு உணர்கின்றாய் ?

★ தர்மம் யாகத்தில்
 உன்னை, அதாவது
 உன் ஆத்மாவை
 முன்னிலை கொள்கின்றன!
 பார்த்தார் யார் ?
 உன் ஆத்மா,
 இவைஷ்வம், அவையுதும்,
 இணைஸ்துவம் கொண்டது என்றால்
 உன் சாரீரம் என் செய்யும் ?

★ உயர்ந்தது எண்ணம்!
 அவ் எண்ணம்
 எனப்பட்டது பசுமை!
 பசுமை என்றால் இளக்கம்!
 உன் முகம்
 அன்பு எனப்பட்டதுதானே !

மழைக்காக எவ்வளவு
 வேஷம் போடுகின்றாய் ?
 பார்க்கிறோமே!
 உள்ளது உன் யுள்யம்!
 மழைவரும் என்றால்
 யாயாஷ்யம் உணர்!
 உன் அவசர
 வேஷம் கண்டு
 மழை வருமா ?

- ★ எவரையும் நல்லவராக யூகி!
 யுகத்தில் இன்யம் உனக்கு
 இல்லவே இல்லை
 என துள்யமாக எழுதப்படுகின்றன!
 மனிதா, உன் ஆதாயத்திற்காக
 எதையும் யூகிக்காதே!
 உண்மையான எண்ணம்
 விதை வித்துக்கள் போல்!
 யுன்யதும் இவைதான்!
 வித்தும், சொல்லும்
 இயன்யம் என்றால்,
 எப்படி யூகிக்கின்றாய் ?
- ★ யியஷ்த்துவம் கொண்டது யாயாஷ்த்தவமா ?
 ஆத்மா துள்யம் நன்மைதான்!
 அறிவு கொள்!
 அன்பு கொள்!
 பாம்பைப் போல் இன்றி
 பசுமையாக இரு!

பசு பால் கொடுக்கும்!
 பசு கொடுப்பதும்
 கன்றுக்குள்ள பால்தான்!
 இருவரும் பகிர்ந்து கொள்கின்றீர் என்றால்,
 பகிர்ந்ததற்குள் நீர்,
 அவையுணர்ந்தது அன்பு!
 நீ கொள்வது இல்யம்!
 இரக்கம் அற்றானே!
 அவைக்குள் இவை!
 இதுதான்,
 இள்ய உண்மைபோல்!
 யாயாஷ்யம் என் செய்யும்?
 பாவி,
 பாவம் செய்யாதே என்றால்,
 நீ எப்படி யூகிக்கின்றாய்?
 துள்யமாக எவையையும் உணர்!
 உதவி, உண்மை,
 நன்மை என்பவைகளை
 உன் ஆத்மா உணர்வது போல்
 உன் சரீரமும் உணரட்டும்!
 யயன்யம் உன்னை
 முழுமையாக யூகிக்கின்றன
 என்று உட்கொள்!
 பாவம் உனக்கு என்றால்,
 பக்குவம் யாருக்கு மனிதா?
 நீ யூகித்து உணர்!

அத்தியாயம் – 42

- ★ யுகத்தில் –
 நஞ்சுக்கு பசுமை!
 ஆனால்,
 சஞ்சிக்கு பசுமை இல்லை!
 ஆலை அவையடிய அடிய
 யாகவ அடி யடிய
 யாவார் யிவையிவாய யிவையாவார்!
 நீ யுகத்தில் காண்கின்றவை
 யாவும் யிவப்பிராப்தம்
 என உணர்!
 யாவ்யகவஷ்டஸ்டம் போல்
 சிறைபட்டு வாழ்வது போல்
 என உணர் மனிதா!
 நீ சுகம் என்ற
 உணர்வது நித்திரைதான்!
 அவ் நித்திரை
 இல்லாது போனால்
 எதுவும் உன்னால் இயலாது!
 நித்திரை இன்றிட்டார் யாகத்தார்
 நீ யுகத்தில்
 நித்திரை கொள்கிறாய்,
 ஆனால், யாகம் நித்திரை
 கொள்வதில்லை என்பதை
 உணர்ந்து அறிவாயா மனிதா ?
- ★ உண்மையின் நட்பு திறன்பட்டவை!
 அவ்வண்ணம்
 உன் உண்மையின்
 திறனான நட்பு யாகம்!

யாகம் என்பதை
தினமும் காண இயலும்!
இவ்யுகம் யாகமல்ல!

- ★ நிலத்தடிக்கும் கீழ்
ஏராளம் மறைந்துள்ளன!
நீயும் அதன் மேல்
நடக்கத்தான் செய்கிறாய்!
ஆனால்,
பொருள் யாவும்
மறைந்து உள்ளனவே!
உணர்வது எப்படி?
உன்னிடம் அன்பு என்கின்ற
குணம் இருந்தால்தானே
யுவாசிக்க இயலும் என்கின்ற
யாஷ்டிசம் இல்லை!
யுகம் யுவையுண்டு!
உள்ளவை இவை நிலைமாற மாற
நீ யுகித்து உணர்வாயே தவிர
இருந்தார் உணர்வதும் சற்றே
என உணர்!

- ★ உண்மையின் அன்பு
வீண்போகாது, ஏன்?
யாவும் உணர், உணர்
யுவ் அறிவுதான் உண்டு
என உணர் மனிதா!

- ★ நீ இதை, இவ்வுழத்தை
யுகிக்க, யுகிக்கத்தான்
இன்பம் உண்டு!

இவர் இவர்தான்!
 ஆனால்,
 இவர் நிலைகள் ஏராளம்!
 இவ்யானம் கொள்ளாமல்
 யாஷ்டிசவம் எனும்
 யாஷ்டிசம் எப்படி?
 நன்மை என்பது எத்தகையோ?
 யுகிப்பு என்பது உன் திறன்!
 நீநீதான்,
 இவர் இவரா?
 சொல், கவி,
 செயலில்லா சொல்,
 இவையில்கு செவி கேட்க
 இவர் உனக்கு!
 மனிதா,
 உனக்கு திறன்பட
 மூன்று முனிவர்களும்,
 மற்றும் மாயைகளும் சேர்ந்து
 இவர் ஒருவர் போல்!
 ஆனால், யுன்னிப்பார்,
 கவனிப்பார் மாயை என்றால்
 எப்படி சொல்வது
 என புரியவில்லையே!
 நீயே உணர்ந்து கொள்!
 அவையின் சிரிப்பு
 இவையில் இல்லை!

- ★ பாவம் நீ முன் செய்தால்
 அது உன்னை
 பழி தீர்க்காமல் செல்லாது!

யின்சம், யன்சம், யாஷ்டிசம்
 இப்படி பலப்பல
 உன்னை யூகிக்கின்றன!
 என் ஆதிக்கம்
 எங்கு என்பதை
 யாகத்தைப் பார்த்து உணரலாம்!
 அதிசயம் ஏராளம் காணலாம்!
 யாஷ்டிசம் –
 உனகு உணரத்தான் தவிர
 பயம் காட்டாது!
 யுன்னிய நன்மைகள்தான்
 செய்து காட்டும்!

- ★ நனிதம்போல் இனிதம்!
 இனிதம்தான் சொல் என்றால்
 அது எவைக்கும் நன்மை!
 எவையையும் அழிக்காது!
 உன் ஞானம், யாயம்
 யுகத்திற்கு என்றும்
 சொந்தம் அல்ல!
- ★ நீ எங்கே இருக்கின்றாய்
 என்பதையாவது யூகிக்கின்றாயா?
 யாஷ்டிசம் எனப்பட்ட திலாவது
 இருக்க வேண்டும்
 உலகம் என்கிறாய்,
 உண்மை எதுவென
 உணர்ந்தாயா மனிதா?
 இன்னிய உன்

தண்டனை அடைகின்றாய்!
 யுகத்தில் நீ நீசம்!
 எனவே, தண்டனை
 அடைந்தவன் ஆகின்றாய்!
 குரங்கின் குட்டி
 எவ்வண்ணம் உள்ளன ?
 மான் குட்டியின்
 விளையாட்டும் கண்டாயோ ?
 காட்டு ஜியாஷ்த்தியத்தையாவது
 உணர்கின்றாயா ?
 நீ காட்டிய
 அதிசயம் எது ?
 நீ சொல்லி
 ஏதும் நடந்ததும் உண்டோ ?
 நீ இக்கிக்கவ பிறவி,
 இயான்சவப் பிறவி,
 இச்சானியா பிறவி!
 இப்படி பலப்பல பிறவி,
 உன் தவறால்,
 பிரபஞ்சம் அடையாமல்,
 குகைக்குள் வாழ்கின்றாய் ? ஏன் ?

★ அன்பு கொள்,
 ஆதிக்கம் கொள் !
 நன்மை செய்
 பின் நீ உணர்கின்றாய் என்றால்
 எப்படி என்முது
 உனக்குத்தான் தெரியும்
 தெரியும் என்று

கூறுகிறாயே தவிர,
 எது தெரிய, எது நடக்க
 நீ உள்ளானம் கொள்கின்றாய் ?
 யாஷ்டிசம் அடைய
 பேராசை வேண்டாம்!
 யுன்னியம் கொள்!
 இளக்கம் இளமையிலே
 வந்தால் இனியது!
 உன் பின்னால்
 ஒரு ஆதிக்கத்திற்கு
 அது உதவும்!

- ★ யுகத்தார் யாவரும்
 உணரும் யயாயம்,
 நன்மை செய்து
 யுன்னியத்தில் யுவாசிசம் கொள்!
 மறக்காது யுன்றி
 யுகிப்பது யாகம்!
 உன் உள்ளம்
 பிரகாசிப்பாக இருப்பது
 உன் யியான்யவம்!
 உன் பிறவி யுகத்திற்கு வேண்டாம்
 என யுகி மனிதா!
 அப்படி யுகித்தால்,
 உன் எண்ணம் என்கின்ற
 திடாஸ்துவம் இன்யமாக யுகிக்கும்!

- ★ இன்யம் என்ழுது
 இளக்கம்தான் மனிதா!
 உன் நிலைகள்

1986 முதல்

மாறுபட்டவையாகத்தான் இருக்கும்!

இனி,

எழுபது ஆண்டும்

சற்று யுற்றிற்றால்,

90 ஆண்டும் தான் நீ!

தண்டனைக்குள் இனி யுகத்தில்

நிம்மதி என்பது உண்டு!

★ இகைஸ்துவம் ஏராளமாக உள்ளன!

இவை யாவும்

யாயாஸ்துவம் கூற

உனக்கு எழுதிவைக்கப்படும்

தான்யம், இன்யம், என்யம்தான்!

உன் நிலை

சற்று கஷ்டம்தான் என்பதை

யாயாஸ்தும் உறுதியாக

எழுதச் சொல்கின்றன!

இனி உலகம் –

5000 ஆண்டிற்கும் முன்

இருந்த அமைதி

நிலையைக் காணும்!

விஷம் அழியும்!

விவேகம் எனப்பட்ட

அன்பு கரும்புபோல்

இன்யம் கொள்ளும்!

இயன்யம் எனப்பட்ட

இளக்கம் கொள்ளும்!
 111 காண்டமும்
 யுன்யம் கொள்கின்றன!
 111 காண்டத்தின் மண்டலங்கள்
 தெளிவாகி உள்ளன!
 யாயாஷ்ய முனிவர்கள்
 ஆதிக்கம் யாயாஷ்யத்தில்
 இனியுகத்தில் –
 மழைக்கும் காலமில்லை!
 பஞ்சம் என்பதும் இல்லை!
 பிணி, பீடை மறையும் என்றால்,
 இணைவய்துவம் இனி இராது!
 கலக்கம், கவலை கொள்ளாதே!
 உன் யுன்னிப்பும்
 இன்யாசியம் போல் இருக்கும்!
 கடல் வற்றும்!
 வஞ்சம் எனப்பட்டது யாவும்
 அணு, அணுவாக அழியும்!
 கடலினுள் இருந்தும்
 கலகத்தால் வென்றார்கள் முனிவர்கள்!
 இந்நிலையில்,
 கடல் என் செய்துவிட்டது?
 புயல் இராது!
 யயஷ்யம் கொள்ளும்!
 திடமை கொள்!
 திடப்பட்டு அன்பு என்கின்ற
 எண்ணம் கொள்!

கடல் வற்றினாலும்
 துள்யம் இல்லை!
 அவை எதற்கு உதவுகின்றன?
 ஏரி நிறைந்தால்
 தானியம் நிறைவது போல்,
 அவையின் கழிவும்
 தானியத்திற்கு உதவி!
 இனியவை இவையாவும்
 கதைக்காக எழுதப்படவில்லை!
 உன் ஆத்மாவிற்றாக,
 உன் அமைதிக்காக,
 அறிவுக்காக,
 இயன்ய அன்பிற்காக,
 தர்மத்திற்றாக,
 உன் இயான்யத்திற்காக,
 துள்யமாக எழுதப்படுகின்றன
 என்பதை உணர் மனிதா!

அத்தியாயம் – 43

- ★ ஞானாஷ்டம் ஞனவயனாஷ்டம்
 எண்ணும் ஆத்மா
 உன்னிடம் வெறுப்புற்று வாழ்கின்றன!
 ஏன்? உன் சரீர யுவபாவம்!
 பாவம் என்றால்,
 இரக்கம் அற்றார்
 எனப் பொருள்!
 இரக்கம் இன்றி வாழ்வார்
 யுகத்தில் எவை அடைந்தார்?

அன்பு எனும் நீரை
 நீ பகைக்காமல்
 உள் உணர்ந்து அருந்துகின்றாய்,
 ஆதலால் உன் சாரீர கதம்பம்
 குளுமை பெறுகின்றன!
 பின்தான் நீ உணர்கின்றாய்,
 கதம்பம் எனும் இடம் சென்றுதான்
 யாவும் அழிகின்றன என்று!
 ஏன்? அப்படி நீ
 எதை உணர்ந்தாய்?
 அறிவாயா?

- ★ திறமை யாவும் யிவாயாஷ்டம்!
 அவ் யாவாஷ்டம்
 யாவும் காண்கின்றன!
 உன் கண்பார்த்து
 நீ சிரிக்கின்றாய்!
 பார்வை இல்லை என்றால்,
 யிவாஷ்டம் என்கின்ற
 எவ் எண்ணம்
 தோன்றும் உனக்கு?
 கண் இல்லை என்றால்,
 கண் கட்டிவிட்டால்
 துன்பம் தானே?
 அது ஏன்?
 யுகைக்குள் செல்கின்றாய்,
 யுகைக்குள் செல்லும்போது

நீ தைரியமாக செல்வாயா ?
 குகை என்பது இருள் !
 இவ் இருள் என்பது
 பகை உனக்கு !
 நீ தற்போது குகைக்குள்தான்
 குடி கொண்டிருக்கின்றாய் !
 நன்மையாக எண்ணி
 கண்திறந்து பார் !
 வழி தாராளமாகக் கிடைக்கும் !
 நீ அமைதி என்கின்ற
 திறன்படுவாய் !
 அதுதான் உன் நிம்மதி !
 யுகத்தார் யாவருக்கும் நன்மை !

- ★ திறன், திறமை
 அன்பு, தர்மம் !
 தர்மம் என்றால்
 எத்தனையோ வழிகளில் உள்ளன !
 தர்மம் செய் என்றால்,
 நீ கேட்கின்றாய்,
 "கொட்டியோ வைத்துள்ளது" என்று !
 "எவனோ சொல்கின்றான், சொல்லட்டும்
 நீ ஏன் கொடுக்க வேண்டும் ?"
 என்றும் கூறுவான் ஒருவன் !
 இவ் அரக்கக் குணம் உடையவன்,
 உன் உதவியைத் தடுத்து,
 உன்னை உணரவிடாமலும் செய்வான் !
 ஆனால்,

எவர் தடுத்தாலும்,
எவை தடுத்தாலும்,
இனிதான் 1986 முதல்,
தர்மம் என்னும் சொல்லுக்கு
மதிப்பு வரும்!

- ★ உன் ஆத்மா வாழ்வது
யுகம் என்னும் சிறையில்!
யுகத்தில் பலபல
கோணத்தில் கலகம்!
உன் ஆதிகக்கம் இருந்தும்
இவையர்கள் செய்த
வஞ்சம் ஏராளம்!
ஏன் ?
யாவரும் உணர்ந்தவர்கள்தானே ?

- ★ யுகத்தில் –
நிலை கொண்டு வாழ்ந்து உதவினார்
இதுவரை எவர் உண்டு ?
அப்படி இருக்க
உன் யாஷ்டிசம்
எப்படி என்று
எவ்வாறு உணர்வது ?
யாஷ்டிசம் என்னும்
நன்மை யுகத்திற்கு!
யுகம் என்பது
தண்டனை அடைவதுபோல்!
நீ எப்படி வாழ்ந்தாலும்,
பின் பிரிக்கப்படுவது உறுதி!

நீ எப்படி பிரிக்கப்படுவாய் ?
 பார்!
 யாஷ்டிசம் யாகம்!
 யாகம்தான் உன்குடிமனைபோல்!
 இவ்வீடு இருட்டறை!
 அவ்வீடு யாகத்தில் பிரகாசம்!
 நீ வாழ்வது குகைதான்!

- ★ செயல்களை அள்ளுவாயானாலும்
 செய்வதும் இயையது!
 முற்றிலும் பல முழுமை உண்டு!
 உன் யாசிசம்
 நன்மை என்பதை யுகித்தால்,
 யுகத்தில் யியான்யம் கொள்ளும்!
 பாவம் என்பதை
 செய்யும் உனக்கு
 சில விநாடியில்
 துன்பம் என்பதை
 உடனே வகுக்கும் யாஷ்டிசம்!
 இவ் இயாக்கியம் எல்லாம்
 முனிவர்கள் நிலை!
 இதை உன்னால்
 உணரத்தான் இயலும்,
 காண இயலாது!
 உன்னை நான் காண்பேன்
 என்னை நீ காண்பாயா ?

- ★ எவையிலும் இயையவில்லா
 இலையைப் பார்!
 மரத்தின் இலைக்கும்
 இயான்ய எழுத்து உண்டு

என்றால், என் பிழைக்கு
 தண்டனை என்பது இல்லாததோ ?
 தெரிந்தார், தெரியார்
 எவையரானாலும்
 உள்ளது உள்ளதே !
 யுன்னியம் என்பது
 உன்னை நீ உணரும் உணர்வே !
 அவ் உணர்வின்
 யிகாயிப்பே யாகம் எனப்பட்டது !

- ★ பிறக்கும் குழந்தையைத்
 தூக்கும் ஒருவர் என்றால்,
 பின்னாளில் இவன்
 மடிந்துவிட்டால் தூக்க
 சற்று நான்கு பேராவது
 தேவைப்படுகின்றனர் !
 அவ்சரீரம் என்ன சஞ்சா ?
 இல்லை நஞ்சுதான் !
 பசுமை இல்லா
 பாவி இவன் !
 உடம்பை ஒருநாள்
 வைத்தாலே நாற்றம் !
 யூகித்து உணர்ந்தால்
 யாவருக்குமே மண்தான் சொந்தம் !
 அப்படி, இப்படி என்றாலும்
 அக்கினிக்குள் நீந்துகிறாய் !
 மிஞ்சியது சாம்பல் !

சாரீரத்தை எரிக்க
 மரம்தான் தேவைப்படுகின்றது
 என்றால் இவ்வண்ணம்
 அவன் செய்த
 உதவி என்ன ? உணர் !

- ★ இனியுக்த்தில்,
 யுள்ய முனிவர்கள், ஞானியர்கள்,
 அவை கொள்ட மாயைகள்,
 உன்போல் பிறவி கொள்வார்கள் !
 நெற்றி துள்யமாகவும்,
 அகலமாகவும், இயன்மாகவும் இருக்கும் !
 யாயாஷ்யாஷ்ய முனிவர்,
 யாகாஷ்யாஷ்ய முனிவர்,
 இப்படி 111 காண்ட முனிவர்களும்,
 இயன்யமாக யுள்யம் கொள்வார்கள்
 உனக்கு,
 உதவி என்கின்ற சொல்லும்,
 திடாஸ்துவமும் கூறுவார்கள் !
 உன்நிலை உணர
 இவையர்கள் இனி அடிக்கடி
 தோன்றுவார்கள் யாயாஷ்ய கட்டளையினால் !
 அவ் பிரபஞ்சத்தில்
 இன்யம் என்கின்ற
 இளக்கம் உனக்கு உண்டு !
 காற்றுக்கும் இயன்யம் !
 இயன்யம் என்றால் அன்பு !
 இயன்யத்திற்குள் நீ என்றால்,

வளையும் குணம்,
 அதாவது விவேகம்!
 அழியும் காலத்தில்
 நீ அன்பு என
 அன்று காண்கின்றாய் என்றால்,
 இயல்பும் மாறும்,
 எப்படியும் மாறும்!
 நீ படும் துன்பம், துயரம்
 இவைகளை இன்யாஷ்ய முனிவர்கள்
 இயல்பும் கொள்கின்றார்கள்!
 இவை யாவும்
 துள்யம் கொண்டு,
 எழுதச் சொல்லி
 எழுதப்படுகின்றன என்பதை
 யுன்யமாக உணர்!

அத்தியாயம் – 44

★ மனிதா,
 யுகவப்பிரபஞ்சம்,
 இது யாகத்திற்கும்,
 இவையந்தத்திற்கும்
 ஒப்பிட இயலாதது!
 ஏன் என
 யாவரும் உணரவேண்டும்!
 இகழ் யாவும்
 நிழல் போல்!
 ஆனால்,
 நிழலாக நீ இல்லை,
 இவைஞ்சானம் என்னும்

நீ யுகைத்து வைத்ததைதான்
 உணர்கின்றாயே தவிர,
 நீங்கள் எவருமே மரமாக
 யாருக்கும் நிழல்
 கொடுப்பார் அல்லர்!
 யகைந்தியஸ்தர்கள் நீங்கள்!

- ★ ஆத்மா நன்மைக்கு உரியதுதான்!
 ஆனால், சரீரம்
 இவையஞ்சத்திற்குள் மூழ்குகின்றன!
 எவையரும் யாகையர் போல்,
 ஆனால்,
 யாகம் என்கின்றவை பிரவஸ்துவம்!
 அதுதான் உன் ஆத்மாவின்
 இவை, சற்று!
 அது உன்னை யாகத்தை
 உணரச் செய்கின்றன!

- ★ யாஷ்டிசம் எனப்படும் காண்டம்
 உண்மை போன்றது!
 அவைதான் உன் ஆதிக்கம்!
 ஆதிக்கம் என்றால்
 யுகத்தில் தள்ளுவது,
 நீ எக்காண்டத்தில்
 குற்றம் செய்தாலு,
 யுகம்தான் வருகின்றாய்!
 வரும் வழி தெரிவது போல்
 போகும் வழி தெரியாது
 யாகத்தில் இருந்து வரும்போது

அழுது கொண்டு வருகின்றாய்!
 நீ யுகத்தில்
 இருப்பது சில காலம்!
 யாகத்தில்,
 அது 100 நாள்
 அல்லது 70 நாள் போலாகும்!
 நீ மீண்டும்
 யாகம் வரும்போது
 சிரித்துக் கொண்டு வருகின்றாய்!
 அவ் யாகம்,
 உன்னை யுகத்திற்குள் தள்ளி,
 எவ்வண்ணங்களில்
 எல்லாமோ சோதிக்கின்றன
 யுகத்திலும்,
 நீ பாவம், கொடுமை
 இவை செய்வாயானால்,
 துன்பம் மட்டுமின்றி
 கூன், குருடாகவும்
 பிறக்கச் செய்து,
 உணர்ச் செய்கின்றார்கள்!
 ஏன்?
 நீ செய்கின்றவை
 தவறு என்றால்
 அராஜகம் என உணர்கின்றாயா?
 நீ உணர்வதும்,
 யுவாதிக்கின்றதும்,
 உருவாக்குவதும் தண்டனை,
 தண்டனை முடிந்து

யாகம் வர,
 பின் காண்டம் மாறுகின்றாய்!
 உன் சொல், செயல்
 யாவையையும் யாகம்
 உன்னை எத்தனையோ வழிகளில்
 உணரச் செய்கின்றது!
 ஆனால்,
 உன் யுயாயம் யாவும்,
 திறனற்றவை போல்!

★ உன் ஆத்மா சற்றும்
 ஒய்வு இல்லாதது போல்!
 சரீரம் காண்கின்ற ஆத்மாவால்
 சரீரத்தை இழக்க இயலாது!
 சரீரம் எனப்பட்டயீதற்கு
 ஆத்மா எனப்பட்ட
 பொருள் தேவை!
 சியாற்றம் கொண்ட
 சரீரம் படுத்தும்
 கொடுமை யாவையையும்
 உணர்கின்றன ஆத்மா!

★ பூமி என்கின்றாய்!
 பூமி என்றால் ஒன்றுதான்!
 யாகம் என்றால் 111
 அவ் யாகம்
 111-ம் பார்த்து
 உனக்கு கொடுப்பதும்,
 யுகத்தில் நீ பிறப்பதும்,

தண்டனை தானே தவிர
 உன் இன்யாசிசம்
 அல்லவே அல்ல!
 உன்னால் எவையும் அழிக்கப்பட்டால்,
 உன் யாஷம்
 உன் யுவாசிப்பு
 அணு, அணுவாக அழிக்கப்படும்!
 அதாவது,
 நீ அழிக்கப்படுகின்றாய்!
 நீ செய்யும் தவறால்,
 யார் யார் பிழையாவார் ?
 நீ யுன்னிற்ற பலன் எவை ?
 அன்பு என்பதை
 உன் சமாதிக் கு
 எடுத்து வருகின்றாயோ ?
 உன் ஆத்மா,
 எங்ஙனமோ வந்துவிட்டது
 என்றால் பொருள் ஏராளம்!
 துள்யம் ஏராளம்!
 அவ்வண்ணம் இணைஸ்துவம் ஏராளம்!
 இன்பம் ஏராளம்!
 இன்யமும், துன்பமும்
 அவ்வண்ணத்தில் இல்லை!

★ நீ நீதான்!
 நீங்கள் நீங்கள் தான்!
 அன்பு என்கின்ற
 ஆதிக்கம் யாவும்
 உலகம் உணரும்!

யாயாஷ்யத்தைப் பார்!
 நீ எவைஸ்துவம் கொண்டு
 அங்கு வர இயலாது
 என்பதை மட்டும்
 யுன்யமாக, திடமாக
 வைத்துக் கொள்!
 நீ விருப்பப்பட்டு
 யாயாசம் அடைய இயலாது!
 உன் இன்யம்
 இனாஷ்யாகத்தில் என்றால்,
 இதுவும், அதுவும்
 காண்டம் எனப்பட்டது!
 அவைகளால் இன்யம் கொண்டு
 ஞானியர், முனிவர்
 இணைஸ்துவம் கொள்வார்கள்
 என்பது துள்யம்!

- ★ மரம், செடி, கொடி
 இவைகளின் இனிமை காண, காண
 நீ யுள்யம் கொள்வாய்!
 பாவம் செய்யாதே!
 பாவத்திற்குத்தான் பகை!
 பாவம், திருடு, கொலை
 வஞ்சகம் இவையால்
 உன் சரீரம்
 வெகு துன்பம் கொள்ளும்
 என்பதை உணர்!

நீ செய்யும் பாவம்
தண்டிப்புதான் இன்றி
இளக்கம் எனப்பட்டது யுகத்தில்தான்!
ஆனால், யாயாகத்தில் இல்லை
என்பதை திடமாக நம்பு!

★ நன்மை செய்வாயானால்,
பிறவி என்பது இல்லை!
நன்மை என்கின்றவைக்கு
அங்ஙனம் இடம் உள்ளன
என்பதை நீ துள்யமாக
மனம் கொள்!
இயல்யக் கொடுமைக்கு
111 காண்டத்திலும்,
மண்டலங்களிலும்
திடமாக உள்ளன
என யுன்னிப்பாக நம்பு!

★ யஷ்யாஷ்யம்,
உன்னை பாராமல் இல்லை!
அவ்வண்ணம் நீவரும்போது
தர்மம் எனப்பட்டமு
முழுமையும் அடைந்து
இன்யத்தோடு வா!
இவ்வண்ணம் செய்யும்
தர்மத்தால் உன் யயாஷ்த்மா,
அவ்வண்ணம் சிரிப்பாக
வர உட்கொள்!

★ மனிதா,
இன்யத்தால் காண்பது இன்பம்,
இவ்வண்ணம் அது சற்று!

அவ்வண்ணம் யியாஷ்யாஷம்
 தாராளமாக இன்யம் கொள்கின்றன !
 தர்மம் என்கின்ற குணம்,
 பின் பகை,
 இவையால் சிறையில்,
 இக்குகை எனும்
 நீசத்தில்தான் நீ,
 என்றாலும் நீ இவ்யவம்
 அன்பு என்கின்ற
 இயாசம் கொள் !

- ★ மனிதா,
 இளயத்தால் துள்யம்,
 துள்யத்தல் இளயம் என்றால்,
 பறவை விளையாட பார்த்தாய்,
 காற்றின் இன்னிசை கண்டாய்,
 இவையை உணர்ந்து
 உன்னை நீ உணர் !
 பயிர் வளர்க்கின்றாய் நி,
 விதைகள் அவ்வண்ணம் உள்ளவை
 ஆனால்,
 இவ்யவ விதைகள் போல் நீங்கள் !
 உனக்காக நீ
 இன்யாசம் கொள்கின்றாயானால்,
 திடாதஸ்தமாக, திடனாக,
 யின்யமாக, அன்பு எனப்பட்டதுதான்
 உன் யுன்யம் என உணர் !
 யாவையையும் தேடுவதுபோல்
 நீ யாயாஸ்யத்தை தேடு !

பேய், பில்லி, சூன்யம்
 இவை இனி இல்லை!
 1986, ஜனவரி மாதம்
 11-ம் தேதி முதல்,
 கை 29-ம் தேதியிலிருந்து
 பிரகாசிப்பிற்கு ஆரம்பரம்!
 ஆதலால்,
 நீங்கள் இன்யம் கொண்டு
 யாயாஷ்யம் அடைய உணருங்கள்!

அத்தியாயம் – 45

- ★ நாம் நாம்தான்!
 இகாஸ்துவம் என்பது மட்டும் தான்
 வேறுபட்டவை!
 பிரபஞ்சம் என்னும்
 ஆத்மா எத்தகையோ வழிகளில்
 யுகத்தில் சிறுமை அடைகின்றன!
 ஆனால்,
 அவ் ஆத்மவ பிரபஞ்சம் –
 நீசம் எனும் கேடு,
 யுகத்தில் முற்றிலும்
 அரக்கர்கள் ஆதிக்கம்!
 யாகவர்கள் எவரும்
 யுகத்திற்குள் யூகிக்க இயலவில்லை!
 இவை இகந்தவர் பாக்கியம்!
 அகந்தம் என்கின்றவர் மட்டும் தான்
 யுகத்தில் முதலில்
 ஜனனம் எடுத்தார்!

சில ஆண்டுகள்
 முன் பின்னாக
 இவைஞ்ஞானியர்கள்
 குடி கொண்டார்கள்!
 யுகத்தில், யுவ பிறப்பில்
 அவர்களை அழித்து
 யுயோகம் கண்டவன் தடாயன்!
 பலப்பல கோணத்தில்
 யுகத்தில் யுக்கித்து
 இவை பிரபஞ்சத்தை,
 யாகத்தை, யாவையையும் அடைந்து
 இவைந்தவர்கள் யுகத்திற்குள்
 திகழ இயலாது யுகைத்தார்!
 இவை யுகம் பஞ்சம்,
 தீரா துயர்,
 இவைகள்தான் கண்டது!

- ★ நன்யதும், யுன்யதும் ஆத்மாதான்!
 அது என் செய்யும்?
 உன்னை உணரச் செய்யும்
 உன் இயான்யவம்
 உன் சரீரம் யுகிக்கும்!
 அதாவது உன் சரீரம்
 யான்யவம் கொண்டால்!
 யுகத்தில் யுகத்தார்
 அழிப்பது உன் யாசம்!
 அது தவறே என உணர்!
 உன் திடாஷ்டவம்
 என்னும் அகந்தை,

யான்ஷஷங்ட என்னும்
 நட்சத்திரம் கூர்ந்து
 பழிவாங்கும்!
 எப்படி ?
 இட்டிட்டது தப்பாது!
 இன்னிட்டது, எட்டிட்டது,
 கிட்டியது உனகு
 உன் தவறுக்காக
 கிடைக்கும் பிணி!

★ அவைய்யவன் கண்டு உணரவே
 யுகி மனிதா!
 உள்ளாழம் காண,
 உன்னாழம் காண,
 உன் ஆதிக்கம் தெரியும்!
 என் ஆதிக்கம் தெரியாதே!
 தெரியும் காலம்
 இதுவென உணர்!

★ இன்னியது அடைய பலகாலம்!
 கெட்டதை அடைய சிலகாலம்!
 ஆனால்,
 ஆத்மாவின் காலம் எக்காலம்!
 யாஷ்டிசவம் கொண்டிடவை
 உன்னால் என்யாசிசயம்
 அடைய இயலாது!
 உன் ஆதிக்கத்திற்கு
 யான் உதவி!
 உன்னால் எனக்கு
 எவ் உதவியும்

வேண்டாம் என்றால் எப்படி ?
 என்னால் தானியம் உண்டு !
 ஆனால்,
 உன்னால் உணர்த்திட்ட தானியம்
 தர்மம் இருந்தால்,
 யுயான்ஷிஷம் சசாசியாஷிஷம்
 உண்டு என உணர் !
 உணர்வது தீராததற்கு அல்ல;
 துள்ளிய ஆத்மா
 உன் சரீரம் கொண்டுற்று
 படும்பாடு எவை, யாவை
 என யூகிக்கத்தான்
 இவை எல்லாம் !

★ உன் எண்ணம் என்னிடம்தான் !
 உன் நாவ் எந்நீர்போல் !
 உன் வலிமை
 என் தானியம் போல் !
 இன்சொல்,
 உன் வெளி கேட்குமா
 என உணர்கின்றாயா ?
 என்பது யுன்னிப்புத்தான் !

★ யாஷ்யம், யாஷ்டிசம்,
 பிரபஞ்சம் இவை;
 ஞானம், பிரகாசிப்பு
 இவைஞ்சம் கொண்டுள்ளது !
 என்றால் உன் ஆதிக்கம்
 எத்தகையானது என்பதையும்
 சற்று யுன்னிப்பாக உணர் !

இகையின் இகைகள் இன்யம்!
 இன்யத்திற்குள் யுன்யான்யம்!
 அகை அகைக்குள் எகை ?
 எங்ஙனம் உணர்கின்றாய் ?

- ★ பசு, அப்பசுவின் இனிய கன்று!
 அவை இயன்யம் கொண்டிட்டால்
 கன்று அருந்தும் பார்!
 அவைக்குள் நீ!
 அப்பசுவின் இன்யம்
 நீ அடைய இயலாது!
 இன்யாயம் கொள்கின்றாய்
 எப்படி ?
 பால் இருந்தால்,
 தவிடு, பிண்ணாக்கு
 எவை எல்லாமோ
 யயாள்யம் கொடுத்து,
 இன்யம் யுகாசிக்க யுகிக்கின்றாய்!
 உன் சமய சந்தர்ப்பத்திற்காக
 ஆக்கப்படும் பசு என் செய்யும் ?
 உனக்கு பால் வேண்டும்!
 அதற்காக அதை
 ஏமாற்றுவது போல்தானே!
 இங்ஙனம் எதை யுகிக்கின்றாய்!
 காடு, காட்டிலும் அப்பசு!
 எங்ஙனம் கொள்கின்றாய் ?
 அக்கன்று அவ இவை!

இவை இசை!
 இசையின் இன்யம் நீ உணர்!
 எப்படி உணர்கின்றாயோ
 அது துள்யம்!
 காட்டில் பிண்ணாக்கு, தவிடு
 இவை எது?
 இங்ஙனம் இவைபோல்
 அப்பசுவைக் காட்டில்
 காப்பதும் யாரோ?

★ தர்மம் இன்யம்
 இன்யம் இளக்கம்!
 இளக்கம் இள்யம்
 இள்யம் முற்றிலும்
 அமைதி காண வழி!
 ஆனால்,
 உன்னை நீ உணர்!
 உங்களை நீங்கள் உணருங்கள்!
 உங்களுக்கு உள்பிரகாசிப்பு
 இருக்க வேண்டிய இடம் யாகம்!
 நீ பாவம் செய்வதை மறந்தால்
 அவ்வண்ணம் அடையலாம்!
 அவ்வண்ணத் தவறால்
 இக்குகையில் நீ!
 இங்ஙனம் துன்பம்தான்,
 அங்ஙனம் இன்பம்
 ஏராளம் என்பதை
 திடமாக நம்பு!

அத்தியாயம் – 46

- ★ யகாத்துவம் என்பது அன்பு!
நீ உன் தாய், தந்தை
என்பவர்களால் யுகத்தில்
உதயம் ஆகின்றாய்!
தாய், தந்தையர் உன்னை
அன்பால்தான் நேசிக்கின்றனர்!
பின் நீ இவர்களை நினைக்கின்றாயா ?
பிரதவப் பிரபஞ்சம் என்கின்ற
எண்ணம் வேண்டும்!
இப்போது நாம எத்தகையரானாலும்,
உதவி, தர்மம் என்கின்ற
பிரதவப் பிரபஞ்சம் என்னும்
ஆத்மா உட்கொண்டால்
இவ்யுகம் எவையறிவும்
உட்கொள்ளும் என உணர்!
- ★ இதை எழுதுகின்றவர்
உன் போல்தான்!
ஏகாந்தம் கொள்ளாதே!
ஏகாந்தம் எனப்பட்டவையால்
வந்த சோதனைதான் யுகத்திற்கு!
யுன்னியதும் நன்று!
யுன்னியதும் நன்று!
எவை, யாது என
நீங்கள்தான் உணரவேண்டும்!
- ★ நீ உண்பது உணவல்ல!
நீ உணர்வதே நீ உண்பதுபோல்!
எவ்தான்யத்தையும்

பலப்பல வகையாய் உண்கின்றாய்!
 சொல்லும், எழுத்தும் ஆகிய
 இவையை உண்டால்
 பிரபஞ்சம் என்பதை அடைவாய்!
 சற்று யுன்னிப்பாய் கவனித்தால்
 ஏராளம் இன்பம் உண்டு!
 சஞ்சி எது என உணர்!
 இவை எல்லாம் யுன்னிப்புத்தான்!

★ உன் பாவம்தான்
 மனிதா உன் நிலை!
 என்பாவம் என்று கூறாதே!
 யாவையையும் அறிந்து உணர்!
 செய்கின்ற பாவத்திற்குத்தான்
 நீ யுகத்தில்
 பிறவி கொள்கின்றா!
 பாவத்திற்கு மன்னிப்பு என்பது
 பசுமையான எழுத்து போல்தான்!
 எழுதிவிட்டால் மட்டும் மன்னிப்பு
 உன் சார்த்திற்கு கிட்டாது?
 ஏன்?
 நீர் அருந்துவதற்குத்தான்
 முக்கியம் உனக்கு!
 அவ்நீரில் நீ தடுமாறி
 விழுந்து விட்டால்,
 அது உன்னை
 எப்படியும் மிதக்கச் செய்கின்றது
 ஆகையால் நீர்
 நமக்குச் சொந்தம்
 என நீ எண்ணாதே!

உன் பிழை இணையானால்,
நீ செய்கின்ற பாவம்
சொந்தம் என்பது சற்றேயானால்,
துன்பம் என்பது
யாவருக்கும் உண்டு!

★ நிம்மதி என்பது
யுகத்தில் இல்லை!
நன்மை என்கின்ற
உதவி யுன்னிய தர்மம்!
யுன்னியவை யானாஷியம்,
குணாஷிசயம் இப்படி
எண்ண வேண்டும்!
அதிகாரம் உன்
வினையால் அழியும்!
தண்டனையின் ஆதிக்கம்
துன்பம் என்பதை உணர்!
உன் எண்ணம் இன்பம்போல்,
உன் உள்ளம் கதம்பம்போல்
உன் சொல் எல்லாம்
யாஷ்டியாஷிசம் போல் இருந்தால்,
நீ தண்டனையில்
இருந்து விடுபடலாம்!
நன்மையும் உணரலாம்!

★ யுன்னியதும், எண்ணியதும்
எழுத்தானால், சொல்லியதும்
யியான்யாஷிசம் என உணர்!
நீ நீதான் என்றால்

நீ இல்யம் கொண்டவன் !
 பார்ப்பதற்கு பசுமை,
 ஆனால்,
 உன் ஆதிக்கம்
 எவ்வண்ணமோ உள்ளன !
 பசுவால் இன்யம் என்றால்,
 உன்னால் எவையான யுன்யம் ?
 நீநீபோல் இருந்தால்
 யில்யாசம் என் செய்யும் ?
 பிரகாசிப்பு என் செய்யும் ?
 இப்படி பலப்பல
 இயான்யம் உள்ளன என்றால்,
 யுன்னிப்பிற்கு பின்
 வித்துக்கள் ஏராளம்
 என்று உணர் !

★ மனிதா, யியன்யம் கொள் !
 யுகத்தில் யிள்யம்
 கொண்டவன், கொண்டவள்,
 கொண்டிட்டார் எவையரும் உண்டா ?
 யயாஷ்யாத்தியத்தில் நீ
 இன்யம் கொண்டிட,
 யுள்யம், தள்யம் என்கின்ற
 யியான்யம் கொள் !
 நீங்கள் நீங்கள் தான் என்றால்,
 யுனாஷ்யம் உனக்கு
 எத்தகை வழி சொல்கின்றன !
 யின்யதும், எண்யதும்
 யுகத்தில் கிட்டிட்டால்,

நீ இன்யம்
கொண்டிட இயலுமா ?
துள்ய அன்பு என்கின்ற
யயாஷ்யம் கொள் !
உன்னை நீ உணர் !
யியாஷ்யம் கொள் !
பின்னால் உனக்கு
துன்பம் வர
நீ உள் யுகிப்பாய் !
பகையால்,
யின்யாசிசம், யாயாசிசம்,
யாஷ்யம் என்கிற ஆதிக்கம்
உன்னை கூர்ந்து உணர்கின்றன !
நீ நீசம் காண்கின்றாய் !
உன் நீசத்தை
மாயைகள் காண்கின்றன !

★ முன் சொல்,
பின் இன்யம் !
சொல்கின்ற சொல்
நன்மையாக உணர்ந்து சொல் !
துள்யம், நாவ் !
உன் சாரீரம்,
யஷ்யம் என் செய்யும் ?
நீ யுகத்தில்
பிணி இன்றி இருக்க,
உதவி என்கின்ற
எண்ணம் கொள் !
யள்யன, சொல்யன,

யன எவையானாலும்
யுகத்தில் உன் ஆதிக்கம் போல் இன்றி
இளயது யாஷ்டிசம் என்றால்
உன்னை நான் காண்கின்றேன்!
பகை, கொலை, கொள்ளை
இவை கொண்டால்,
இல்யம் இழப்பதும் நீதானே!
யாஷ்யம் என் செய்யும் ?

- ★ மனிதா,
நீ பின்னால் வருவதை
தெளிவாக உணர்!
பிணியால் இயல்யம்
இழந்து துன்புறாதே!
யாஷ்யம்,
உன்னைக் காண்கின்றன என்றால்
உன் தலைக்குமேல் தோன்றியுள்ளன
நீ காண்கின்றாயா ?
அதுதான் நட்சத்திரம்!
அவை பிரகாசிப்பால்
உன் பசுமை,
உன் எண்ணம்,
உன் தர்மம் யாவையையும்
உணரவே உள்ளன!

- ★ எனவே,
நீ பேசு
துள்யமாக பேசு,
அன்பாக பேசு,
ஆனால்,

அதிகாரத்தால் உன் உள்ளம்
 துன்பம் கொண்டு
 இளயத்தால் யாவும் இழக்கின்றாய்!
 நீ யியாயம் கொள்!
 யியாயம் உனக்கு யாகம்,
 யாயாவும், யயாசம்
 யாவும் உணர்த்தும்!
 இன்யம் என்கின்ற யாயாஷ்த்துவம்
 வழி கொண்டு நீ யின்யாசம்
 அடையும் போது
 உன் யயாத்மா உணரும்!
 இளக்கத்தால்
 யாஷ்யம் அடைவது போல்,
 ஆனால் யுன்யது
 ஆதிக்கவ இளக்கம்!
 யாஷ்யம், இன்யாசம்,
 இயன்யத்தால் உன் கதம்பம்,
 உன் திடாஷ்த்தம்
 யாவும் துள்யம் கொண்டு
 மகிழ்ந்து யாயாசம்
 அடையும் போது,
 அன்பு என்கின்றதை
 நீ யூகிக்க,
 யாயாஷ்யம் பார்க்க,
 யிள்யம் என்கின்ற
 யாஷ்த்துவம் உனக்கு
 யயாஷ்த்துவம் என்கின்ற
 திடாஷ்டம் கிடைக்கச் செய்கின்றன!

மனிதா,
 வித்துக்கள் இன்யம்,
 உன் உள்ளத்தில் யன்யமா ?
 சற்று யுள்யமாக உணர் !
 யான்யாசிசம், யயாஷிஷம்,
 என் செய்கின்றன ?
 பார், மேல் நோக்கு,
 யியாஷம் உன்னை
 திடமாக பார்க்கின்றன !
 உன்னை, உன் சரீர யியாத்துவத்தை
 யன்ஷம் என்கின்ற முனிவர்
 யியள்யம் கொள்கின்றார் !
 நீ தீங்கு என செய்தால்
 அவர் உன்னை
 பழி வாங்குவார் என்பதை
 திடமாக நம்பு !

அத்தியாயம் – 47

- ★ யிவா நிதாத்வம் என்றால்
 நீர் வளம் !
 மனிதா, நீர்வளம் போல்
 உன் வளம் உண்டா ?
 நீர் யாகத்தாரார் செயல் !
 யாவறிவும் யாகம் !
 ஆனால்,
 உன் யுகத்தில் எவையும்
 செழிப்பாக இல்லை !
 ஏன் என சற்று

யூகித்து உணர்வீரா ?
 நீநீதான் !
 பாவம் என்பதும்,
 மன்னிப்பு என்பதும்,
 யாஷ்டிசம், யுயாஷிசம்,
 ஞானாஷியம் இவையின் முடிவு !
 ஆனால்,
 பழி செய்து விட்டு
 மன்னிப்பு என்றால் எவ்வாறு ?
 பழி செய்கிறாய் முன்,
 பின் நீ பிணியாக உணர்ந்து
 மீண்டும் பிணியாக பிறக்கின்றாய்
 என்பதை உணர் !
 மன்னிப்பு என்பது
 ஆத்மாவிற்கு அன்றே !
 உன் சாரீரம் என்பது
 உணரும் வரை
 பிறவி பிறவியே
 உன் உணர் !

- ★ நீ யூகிப்பதும், யாகிப்பதும்
 நன்மை என்றால்
 உன் யாயாசிசம்
 எவை கொண்டிட்டாய் ?
 நீநீதான்,
 யுவையவர்கள், எவையர்கள் ?
 இப்படித்தான் யுகத்தில்

உன் நிலை கொண்டாய்!
 யுகிப்பதும், உணர்வதும் எப்படி ?
 முதலில் மான்யம்,
 பிறகு தான்யம்!
 இப்படி அப்படித்தான்
 உன் நிலை என்றால்,
 அவ்ஞானம் கொள்,
 அவ் யாஷிசம் கொள் !

★ இன்னும், யாயானும்
 உன்னிடத்தான் என
 யுகிப்பு யாவும் செய்கின்றயா ?
 எவையும் உணர்கின்றாயா ?
 சொல்கின்றாய்
 ஏதோ செய்கின்றவன் போல்!
 இவையின் யாயான்ய
 யுகத்தில் தான்
 நீ தர்மம்
 செய்வான் போல்தான் !
 எப்படி செய்கின்றாய் ?
 உள்யிட்டு வெளியிட்டது தர்மமா ?

★ பசிக்கு யியாயம் இல்லை !
 துன்புற்றார், துயருற்றார்,
 திறன்றார் என்றாலும்,
 உன் எண்ணம்,
 தர்மம் திறன் அற்றது !

★ எறும்பை வைத்துக்கொள் !
 இன்யாசம் உணர் !
 ஒன்றன்பின் ஒன்றாக சென்று

அது எவ்வண்ணத்தில்
எல்லாமோ ஒற்றுமை சொல்கின்றன !
எப்படி உணர்கின்றாய் ?

- ★ தான்யம் யாவும் யியான்யம் !
விதைப்பதும் ஒரு நாள்
அறுப்பதும் ஒரு நாள் !
கனி கொடுக்கும் மரம்,
திறனாக உனக்கும்,
என்யாஷ்ப்பறவைக்கும்,
யுன்னிப்பாக வகை செய்து
பழமாகின்றன !
இவை எல்லாமும்
இன்னும் எவை எல்லாமோ
உன்னை உணரச் செய்கின்றன !
அவை எல்லாம் பேசுகின்றன !
ஆனால்,
உன் இயாக்கியங்கள்
எல்லாம் அதிகாரத்தில் !
அவ் அதிகாரம் என்னும்
கரடியின் கதி என்ன ?
காட்டை விட்டு
ஊருக்குள் கரடி வந்தால் எப்படி ?
கரடி சரி,
நரியும் அப்படி
ஊருக்குள் வந்தால்
அதன் கதி என்ன ?
ஏன் அப்படி ?
அவை உன் கண்ணைவிட்டு

மறைந்து காட்டில்
 நல்லுற்று வாழ்கின்றன !
 நீ நீயா மனிதா ?
 என்யுற்று எவையுற்றிட்டாய் ?
 உள்ளாலும், யுயலாலும்
 எவ்வண்ணத்தில் உன்னை,
 யாஷ்யாஷியம் உணர்கின்றன ?
 அவ் யாஷ்யாஷியம்
 எத்தகை எல்லாமோ உள்ளன !
 அவை,
 நீ யூகிப்பதும்
 பகையா என்றுதான்
 யூகிக்கின்றன !

- ★ உனக்கு திடாஷ்துவம்
 எதற்கு வேண்டும் ?
 யாவாஷிஷம் அன்பு என்பதற்குத்தானே ?
 பிரகாசிப்பு,
 நீ காண்கின்றாய்,
 யாவருக்கும்தான் கிடைக்கின்றது
 காற்றும், மழையும்
 இவையில் யுன்னியதும்,
 எண்ணியதும் யாது மனிதா ?
 யூகிக்காமல் விடை உண்டா ?
 உள்ளில்லா சொல்லில்லை !
 உன் எண்ணம் யாவும்
 ஆகட்டும் பார்க்கலாம்,
 பிறகு, விதி இப்படித்தான் உள்ளன
 சரி என்கிறாயா ?

இல்லை என்கின்ற
குணம் மறக்குமா ?
மலர் என்று
ஒன்று இன்றிட்டால்,
அதன் அழகை
எவ்வாறு உணர்வாய் ?

★ உன் ஆத்மா
ஆகாயத்திற்கு பிரவேசிக்கின்றன !
நீயுகிப்பதும் இல்லை !
உன் சாரீரம்
இன்பறுவதும் இல்லை !
உன் ஆத்மா
யுன்னிப்பாக உணர்ந்து மகிழ்கின்றன !
மலரின் மணம் மணமே !
ஆனால்,
இப்பாவியிடம் மாட்டி
தத்தளிக்கிறோமே என்று
யன்யாசம் கொள்கின்றது !
அவ் ஆத்மா,
இன்பம் கண்டது !
சாரீரம் துன்பம் கண்டது !
இவைக்குள் இவைவ்வம் வைத்தார்
யாஷ்டிச முனிவர்,
யயான்யவ முனிவர்,
இன்யாசிச முனிவர் !
இவை உணர யாகத்து
இன்யாசிச முனிவர் !

இப்படி 111 முனிவர்கள் என்றால்,
 அவர்களுக்கு எத்தகையான
 யுயான்யர்கள், மாயைகள்
 இருப்பார்கள் என்பதை உணர்கின்றாயா ?
 உன் யுன்னிப்பை விட
 யாஷ்டிசவ யுன்னிப்பு எப்படி ?
 கலக்கம், கவலை, அபலை,
 கலகம், அச்சம், இன்யாசம்
 இப்படி யுகத்தில் நேர்ந்தால்,
 முனிவரும், ஞானியரும்
 யுகத்தில் பிறவி கொண்டு
 நீ இப்படி இரு மனிதா
 என்று தான் கூற இயலும்!.

- ★ இவர் நிலையும்
 யுகத்தில் துன்பம்தான் !
 எதற்காக !
 உனக்காக படும் துன்பம் !
 நீ, உன்னை,
 உன் செயலைக் கண்டு
 படும் பாடு எப்படி ?
 இப்படி எல்லாம்
 இவன் நிலையா ?
 கொடுத்த தண்டனையோ சற்றுதான்
 இவ்வயுவையிலும் கலகமா ?
 இவனால் யுகத்தில்
 இன்யாசிசம்தானா ?
 என்று கவலை கொள்கின்றார் !

என் செய்வது ?
 உதவி என்பதை
 யயாஷ்டிசத்திடம்
 இவர் யுழாயிசம் கொள்கின்றார்!
 துன்பம், துயர் துடைக்க
 யாயாசவம் என்பது
 பலவகையாக எழுதச்சொல்லி
 இவர் எழுதுகின்றார்!

★ ஏனாஷ்யம், ஏகாஷ்யம்,
 யனாஷ்யம், இனாஷ்யம்,
 யன்யம், யன்யாஷ்யம்
 இப்படி 111 காண்டம் உள்ளன!
 யாவும் உண்மையான பிரகாசிப்பு!
 உன் தூய்மையான எண்ணத்தால்
 நீ பிரகாசிப்பு கொள்கின்றாய்!
 அப்படி, இப்படி எண்ணாதே!
 அது தவறு,
 தண்டனைக்குள்
 தண்டனை என்றால்,
 பாவம் உன் விதை!

★ விடை சொல், விடை கேள்
 எழுதுகின்றாரே அவர் கூறுவார்!
 துள்யம் கொள்,
 யுன்யதைக் கேள்!
 கேடான யுன்யம் கேளாதே!
 வினா, விடை உனக்கு
 திகைக்கொள்ளும் என்றால்
 யாஷ்யாஷ்யம் அப்படித்தான்!

★ உன் இன்யத்தால் தான்யம்!
 தான்யத்தை சேர்கின்றாயே எதற்கு ?
 உணவு என்பது
 உன் சரீரத்திற்கு
 தேவை என்தால்தானே ?
 மனிதா,
 இவ்தான்யம்
 அவ்யனத்திற்கு முக்கியம்!
 அன்புக்குள்ளும்,
 பண்புக்குள்ளும்தான்
 இத் தான்யம்!
 இப்படி ஏராளம் தான்யம்!
 இவை வித்து என்றால்,
 யியாஷஷியத்தில்
 வீசப்படும் வித்துக்கள்,
 இனிதான் யுகம் காணும்!
 யாகம் சற்று தெளியும்!
 நீசம், நீசத்திற்குள்
 சற்று பிரகாசிப்பு என்றால்,
 யன்யாசிசம் இப்படி
 யுள்ய விதைகள் சற்று
 23 ஆண்டிற்குள்
 இள்யம் கொள்ளும்!
 இரக்கம் என்பதை யுன்னித்து
 யாவரும் உணர்வர்!

★ உனக்குள் இள்யப்பட்டதும்,
 யன்யான்யப்பட்டதும் யாத்துவம்,
 ஆத்மா இப்போது

இங்கு என்றாலும்,
 துள்யம் யாவும் அங்ஙனத்தில்!
 நீ இவ்யத்தில்
 உணர்ந்தது இன்யத்துவம்,
 கண்டதும் யாதுவோ?
 நீ துள்யம் பட்டால்,
 உங்களுக்கு முன், பின்,
 பின் முன் இணையதும் எங்கே?

மனிதா நீ
 இன்யம் கொள்!
 இரக்கம் கொள்!
 பசுமை கொள்!
 இவையால் யாயாஷ்யத்தில்
 உன் ஆத்மா என்கின்ற
 துள்ய காற்று
 இன்யம் கொள்ளும்!
 இவைக்குள்,
 வினா, விடைகள் ஏராளம்!
 பிரகாசிப்பும், பிசுபிசுப்பும் காண்கின்றாய்!

- ★ மழையும், காற்றும்,
 பிரகாசிப்பும் இன்னும்
 எத்தகையோ காண்கின்றாயே
 அதுதான் யாயாஷ்திஷம்!
 நீ இங்கு பிழை செய்யாதே!
 உதவி செய்!
 யன்யமாக நம்பிக்கை கொள்!
 இயள்யம் என்கின்ற கதம்பம்

இன்யமாக இருந்தால்,
 உன் நெற்றியில்
 எழுதப்படும் எழுத்து
 இணைய்துவம் கொள்ளும்!
 எவ் யாவத்தை யுகிக்கின்றாய் ?
 உன்னை நான் காண்கின்றேன்
 அவ்வண்ணத்தில் இருந்து!
 இன்பம் எனப்பட்டது யாகம்!
 யாகம் என்கின்றாய்,
 எங்களை எங்ஙனம் கண்டாய் ?
 மரம் ஆட பார்க்கின்றாய்,
 உன்முன் அவை
 ஆடக் கண்டாயோ ?
 இயன்யவம் கொண்ட
 முனிவர்கள், யியான்ய
 மாயைகள் உனக்கு
 உதவி என்கின்ற
 சொல்லுக்கு வரும்
 காலம் என்றால்
 இயன்யம் கொள் மனிதா !

அத்தியாயம் – 48

- ★ தர்மம் என்கின்றது யகஸ்த்வம்!
 அவ்தர்மம், எவ்வழியிலும்
 உனக்கு உதவுகின்றது!
 யுகத்தில்,
 எவரென இன்றி,
 யாவருக்கும் தர்மம் என்கின்ற

எண்ணம் தோன்றி விட்டால்,
யாகம், யுகத்தை யுகித்து
பொழியச் செய்கின்றன நீராக !
ஆனால்,
உன் ஆத்மாவின்
திறனால் மட்டுமே
தர்மம் செய்வது என்கின்ற
முடிவு திறனானால்,
உன் சரீரம்
ஏதும் உணராது!
உற்றார், சுற்றார்
சூழ்வார் பார்,
அன்றுதான்
உன் சரீரத்திற்கு உதவி!
உன் ஆத்மா ஒரு புறம்
சரீரம் ஒரு புறமாக
விடுபடும்போது தான்,
நீ உதவியவனாகத் திகழ்கிறாய்!

- ★ இருக்கின்றாய்,
யாவும் உணர்கின்றாய்,
சற்ற யுகித்து
யுகைஸ்திஸ்த்வம் காணச் செய்கிறாயா ?
யாகாஸ்தித்தம்
யாவும் யுகத்திற்குள்தான் !
இவை கண்ட பலன் ஆத்மாதான் !
அவ் ஆத்மா திறனாக, திடமாக
நிற்க வைப்பது யாகத்தார் ! ஏன் ?

யாகம் இவை காண்டத்தில் நிற்கின்றன!
 தெளிவு எனும் பொருள்
 என் யாகம்!
 அவ் யாகம்,
 என்றும், எப்போதும்
 உன்னை உணர்கின்றன!

★ நீ தவறு என
 யுகத்தில் எவை செய்கிறாய் ?
 கொலை, கொள்ளை,
 பிறரை பியீர்ப்பதும்,
 அழிப்பதும் கொடுமை!
 தீ வைத்தல், பழி சொல்லுதல்
 இப்படி பல வழியில்
 நீ கொடுமை செய்கிறாய்!
 ஆனால்,
 உன் சரீரத்திமிர்
 எப்படியும் அடக்கப்பட்டு,
 உன் ஆத்மா
 யாகம் வந்து திகைக்கின்றன!
 தவறு என்பது,
 சரீரம், ஆத்மா
 இரண்டிற்கும் தான்!
 தண்டனையும்,
 இரண்டிற்கும் என உணர்!
 நீ செய்திட்ட கொடுமைகளுக்காக
 உன் சரீரம்
 அணு, அணுவாகத் துன்புறும்!

இதை யாகம்
 உணரச் செய்யும்!
 அது வியாதியல்ல!
 நீ முன் பின் செய்திட்ட யவபாவம்!

★ மனிதா,
 உன் குலம் யுகத்தில் ஒன்றே!
 மற்றவை கால்நடைகள்,
 இவை எல்லாம் உன்னை
 இது வேண்டும், அது வேண்டும்
 என கேளாதப்பா!
 யுகாந்தவ வாசி
 உனக்குத்தான் நல்லறிவு என்கின்ற
 இயல்பு உள்ளது!
 எவை யாவை யுகித்தாலும்
 நீ யுயாக்கியம் கொள்ளாதே!
 என் வித்து
 எவ்வண்ணத்தில் எல்லாமோ
 மறைந்து இருக்கின்றன
 என்பதை உணர்ந்து கொள்!

★ நீ படிப்பு என்பதை யுகிப்பாய்!
 அது, அப்படிப்பு என்பது
 பிறரவ சொல்,
 எஞ்சானம் எனப்பட்டது!
 அவ் ஏஞ்சானம் என்னும்
 உணர்வு உனக்கு மட்டுத்தானா?
 எல்லாம் யாயான்ஷியம் என்றால்

உன் விஞ்ஞானம் என் சொல்லும் ?
 உன்னை உணர்ந்துதான்
 உன் விஞ்ஞானம்
 என்பதை நீ உணர் !

★ மனிதன்,
 இவனின் நனிதம்
 எத்தகையோ உள்ளன !
 இவன் ஆதிக்கம்,
 இவனாலேயே அழிவு !
 அழிவும் இவனால்,
 ஆக்கமும் இவனால்,
 சொல்பவனும் இவன்தான்
 செய்கின்றவனும் இவன்தான் !
 இவை யாவையையும்,
 இவன் யுகத்தில்தானே செய்கிறான் !
 யுகத்தில்,
 எப்பிரகாசம் இருக்கிறது ?
 உன்னிலும் எத்தகையோ
 வலிமை கொண்ட
 யாஷ்டிசம் உள்ளது !
 யியாஷிசம், யாஷ்டம் எனும்
 யாஷ்டிசம் எங்கு உள்ளது
 என உணர்கின்றாயா ?

★ திசை நோக்கும் கருவிதான்
 உன்னிடம் உள்ளது !
 இசை நோக்கும் கருவி

யாகத்தில் என்பதை உணர்!
 யாகம் சென்றேன்,
 பார்த்தேன் என
 எதுவெல்லாமோ சொல்கின்றாயே,
 யுகம் வறண்டு விட்டால்,
 யாகம் பொழிவதில்லையே
 அது ஏன் ?
 உன் வைராக்கியத்தால்தான்
 இப்படிப்பட்ட அவலநிலை!
 நீ வாயால் உளறுகின்றாய்!
 இவை இவ்வாஷ்வம் கொள்கின்றன!

★ செய்த பிழைக்கு
 தண்டனை அடைய
 வந்தவன் தான் நீ
 என்பதை உணர்!

★ நிலை கொண்ட நீதி
 என்பது யாகம்!
 யாகம் என்பது
 எதுவோ என உணராதே!
 திடன்பட்டார் யாஷ்திசம் எல்லாம்
 யாகத்தில் உள்ளன!
 உன்போல் யாவரும்
 உள்ளார் அவயத்தில்!
 யுகம் சிறியது,
 யாகம் பெரியது,
 பெரும் வலிமையும் உடையது!
 அவ்வலியதின் திறன் அடைய,

உணர்ந்த தர்மம் என்கின்ற
எண்ணம் தேவை!
அவையான எண்ணம்
யாவருக்கும் பிறப்பதும் அல்ல,
அடைவதும் அல்ல!

★ யுகம் ஒரு இருட்டு!
இவ் இருட்டறையில்
உன் இசையால்
ஏதும் செய்திட்டால்
உன்னை யுவ்யாதிக்கம் உணரும்!

★ உன்னிலும் உயர்ந்தானுக்கு
எத்தகை தெரியும்
என சற்று யுகிக்கின்றாயா ?
உணர்வதும், அறிவதும் நீயானால்
யாவும் யாகமே என உணர்!
நீ ஏதேதோ
செய்து காட்டினாலும்
அவை நிலையானவையா ?
நிலையானவைகளே
உன்னால் செய்து காட்ட
இயலவில்லையே அது ஏன் ?

★ யாஷ்டிசம் என்கின்ற
யாயாசம் எப்படி
எல்லாமோ உள்ளன
மனிதா இதுவல்ல
உன் யாஷ்டம்!

சற்று யுன்னித்து
 உதவி செய்!
 மண், மரம், இவை எல்லாம்
 உனக்கு உதவுகின்றன!
 நீ ஏன் பிறகுக்கு
 உதவ திணறுகின்றாய்?
 யுன்னியது தர்மம்!
 உன் மணம் சற்று இளக,
 பின் யுகிக்க
 இளக்கம்தான் வேண்டும்!
 இனியது நன்மை
 என்கின்ற யாயாஷிஷம்தான்!
 உன் ஆத்மா
 பிரபஞ்சம் அடையும் என்றால்
 எவ்வாறு உணர்கின்றாய்?

- ★ மீண்டும், மீண்டும் கலகம்
 என்பதே உன் உன்யாயம் என்றால்
 உன் நாவ் அடைக்கப்படுகின்றது!
 பின் கண் திறக்கப்படாது!
 பின் முக்கு அழிவுறும்!
 உன் முகம்
 அகை அகையால் அழிந்து
 யாவரும் பார்ப்பார்!
 அவர் உணரவே உள்ளீர் போல்!
 அசைவு, பேசும் இயல்பு மறையும்!
 மனம் என்கின்ற
 யாயான்யம் கெடும்!
 இப்படி எல்லாம் நீ

தண்டனை அடைகின்றாய்!
 பிணி என்பதுதான்
 தண்டனை என்பதை
 யுன்னியமாக உணர்!

★ உன் நெற்றியில்
 எழுதப்படும் எழுத்து
 111 காண்டத்திலும்
 உள்ளன என்பதை நம்பு!
 மறைவு இல்லை,
 நினைவாகவே எழுதப்படுகின்றன!

★ பாவம் செய்கின்றாய்!
 இருக்க யாவும்
 இழக்கின்றாய் என்றால்
 காரணம் யாருமல்ல!
 உன் திடாஷ்டம்
 செய்த கொடமை,
 நீ அணு அணுவாக அழிகின்றாய்
 என்பதை உணர்!
 தர்மத்தால் யாஷ்வ பிரபஞ்சம்
 எனும் காண்டம்
 நிறைவு பெறும் என்றால்
 பிரகாசிப்பு என உணர்!

★ இங்ஙனம் துன்பம் என்றாலும்
 அங்ஙனம் இன்பம்!
 அதுதான் உன் இயான்ஷியம்!
 நீ வாழ்வது குகை!
 குகை எனும் இருட்டிற்கும்

என் பிரகாசிப்பு என்றால்,
என் யயான்ஷியம்
எவ்வண்ணம் என்று உணர்!

- ★ உண்மையை நம்பு!
உதவிட்டவர் யுயான்யாஷம் கொண்டிடார்,
என்பதை நம்பு!
நாங்கள், காற்றாகவும்
பறவையாகவும்,
நட்சத்திரமாகவும்,
இயான்யம் காண்கின்றோம்
ஆதிக்கம் என்னிடம்,
யியாஷஷூயம், யாயாஷ்யம் யாகத்தில்!
குதிரைக்கு கடிவாளம்!
கடிவாளம் என் கையில் என்றால்!
உன் திமிர் என்கின்ற யாஷ்யத்தை,
யிவாயவ முனிவர்கள்
இயான்யம் கொண்டு
அடக்கி விடுவார்கள்
என்பது பொருள்!
நீ சொல்லி செய்வாயென்றால்
அவையர் சொல்லாமல் செய்வார்!
இளக்கம் கொண்டவர்,
உன்போல் இல்லை!
நீ உன் உணர்ந்து யூகித்தால்
இவ் இவான்யாஸ்தவம்,
இனாஸ்துவம் யாயாஸ்துவம்
இவைகளை உணர்ந்து

உன் நீசம் வெண்மை கொண்டு
 யன்யம் காணும்!
 உன் நன்மையை
 யாயாத்மா, யன்யாத்மா,
 யுனாஸ்த்மா, இப்படிப்பட்ட
 உன் ஆத்மாதான் உணரும!
 உன் சாரீரம்
 பிணி இன்றி வாழும்!

★ உன் மனம் என்கின்ற
 கதம்பம் உனக்குள்!
 மணம் நிறைந்த மலரை
 கண்ணால் காண்கின்றாய்!
 மரம், செடி, கொடியில் இருக்கும்
 அம்மலர் யுன்யம் கொண்டு,
 என்னைத்தான் காண்கின்றன!
 இவைதான் யாவ்யத்தின் நண்பர்கள்!
 காற்று,
 காற்றுக்கள் கரு,
 கருவுக்குள் இன்யம்,
 இன்யத்திற்குள் இளக்கம்!

★ அக்கினி எனும்
 நெருப்பிற்கு எதிரிநீர்!
 நீர் இன்றி நீ இல்லை!
 நீ இன்றி நீர் இன்யம் கொள்ளும்!
 நீ அருந்தும் நீர்
 ஒரு செடிக்கு கிடைத்தால்,
 எத்தனையோ தானியத்தை காணலாம்!

மனிதா, நீ அருந்தி
 இளயம் கண்டாயோ ?
 கருவுக்கள் நீர்,
 இள் நீர்
 பின் பால்,
 பின் பலப்பல
 பின் எத்தனையோ
 கழிவு போல்,
 ஆனால், உன் சாரம்
 கண்டது அழிவுதான் !
 துள்யமாக, திடமாக
 யாயாஷ்யாகத்தை நீ உணர் !
 நீ,
 உனக்குள்ளும் நீதான் !
 எவையும் மாறலாம், மாற்றலாம் !
 ஆனால், உன்னை
 உன், நெற்றியில்
 எழுதப்படும் எழுத்துக்களை மாற்றிட
 எவையாராலும் இயலாது !
 எழுதியதும், எழுதுவதும்
 யயாஷ்யம் என்றால்,
 நீ அதிகாரம் கொண்டு
 யுகத்தை திகைக்கச் செய்யாதே !

- ★ எழுதுகின்றவர் எழுதுவர் போல்
 ஆனால், இவரும் உன்போல்தான் !
 யாவும் இவை, அவை செய்துள்ளார் !
 இவர் அங்ஙனம் தான் !
 இப்போது சில நாட்களுக்கு
 நீ இங்ஙனம்

உருவம் காண்கின்றாய்,
 ஆளால் இயாள்யவர்,
 இவர் மனிதர் அல்ல
 என்பதை திடமாக நம்பு!
 இவரின் முன்காலம்
 மறைக்கப்பட்டன! ஏன்?
 விஷம் கொண்டான், கொண்டாள்!
 பழி தீர்ப்பாய், பழி செய்வாய்
 என்பதற்காக மறைக்கப்பட்டன!

★ எவையும் சற்று
 சாடையாகவே எழுதி இருப்போம் என்றால்
 என்யம், இன்யத்தால்
 நாங்கள் யுகத்திற்குள்
 5000 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தோம்!
 பறவை, நட்சத்திரம்
 இவைதான் நாங்கள் விரும்பியது!
 உன் தவறும், தர்மமும்
 எண்ணமும், இயன்யமும்
 யாயாஷ்யத்தில் கணக்கு!
 பிறவி கொள்ள விரும்பாதே!
 தர்மத்தால்,
 நீ பிறவியை அடையமாட்டாய்!
 நீங்கள் இயாள்யவமற்ற
 இயாத்வ ராசிகள்!
 இன்யம், இளக்கம்,
 இயான்யவம் என்கின்ற
 எண்ணம் கொள்ளுங்கள்!
 இன்பத்தால் இயள்யம்,
 தர்மம் என்கின்ற

எண்ணம், குணம், இளக்கம்
அன்பு இவை இருந்தால்
நீயுகம் வர மாட்டாய்!

- ★ உன் மனம் என்கின்ற
மலர்போல் இயன்யம் கொள்!
உனக்கு நன்மை!
நீ பிணி இன்றியும்,
பசி இன்றியும், நன்மையாக
தஞ்சம் கொள்வாய்!
மனிதா,
இளக்கத்திற்குள் இன்யம்,
இயாசிசத்திற்குள் இன்யம்!
நன்மை என்கின்ற எண்ணதால்,
யாகம் உன்னைப் பார்த்து,
பசுமை கொள்கின்றன!
ஆனால் நீ
நீச நெருப்பாக
யுயாள்யம் போல் இருக்கின்றாய்!
நான் அவ்வண்ணத்தில் இருந்து
உன்னை பார்க்கின்றேன்!
நீ நிமிர்ந்து
இள்யம் கொண்டு
யாகத்தைப் பார் தெரியும்!

அத்தியாயம் – 49

- ★ குற்றம் என்பது
மரபானவை அல்ல!
அது பணம்
என்கின்ற திமிர்!

அத்திமிர் அழிவதற்கும்
 நீயே காரணமாவாய்!
 நீ செய்திட்ட பாவம்
 உன்னை சுற்றிக்
 கொண்டுதான் இருக்கும்!

- ★ வியாதி என்பது
 நீ செய்திட்ட
 ஏக வஞ்சம்!
 உன் ஆத்மா
 எவ்வண்ணம் சொல்கின்றன!
 என்பதை உணர்வாயானால்
 நீயாவும்
 உணர்ந்தவன் போலாவாய்!
 இணை இணை யாயினை,
 இசை இவை எல்லாம் இருந்தம்
 புகழுகாக நீ யூகிக்காதே!
 புகழ் வேண்டாம்!
 பிரபஞ்சம் எங்கு
 எந்த நட்சத்திரம்
 உன்னை யூகிக்கின்றன ?
 யாகம் எது ?
 சூரியன் எது ?
 இவை யாவையையும்
 உன்னால் பார்க்கத்தான்
 இயலுமே தவிர
 உணர்ந்திட இயலாது!
 அப்படி உணர்ந்தவன்

யுகத்தான் என்றால்,
யுகத்தில்
இவைநிலை கொள்ளாது!

- ★ விதை என்பது தான்யம்!
தான்யமும் விதைதான்,
விதையும் தான்யம்தான்!
உண்கின்றாய்,
தான்யத்தைக் காண்கின்றாய்!
வகை வகையாக
தான்யத்தைப் பிரிப்பதுபோல்
உன்னை பிரித்தது யார்?
தானியம் என்னும் பொருளே நீயானால்,
இவ்வசொல், இவ் வியன்றவம்,
இவ் எழுத்துக்கள் உனக்கு
இவையில்லா தானியம்!
தானியத்திற்கும் நீர் தேவை,
உனக்கும் நீர் தேவை!
நீரில்லா பெருள்
எவைக்கும் உதவாது
என்பதை உணர்ந்து
யாவினும் திடாஷ்டம் கொள்!
எழுத்துதான் இவை எனலாம்,
நீ பலப்பல வழியில்
பிரிக்கப்படுகிறாய்!
யாவும் உனக்குத்தான்!
யுகத்தில் நீ கண்டது இவைதானா?

- ★ எண்ணியதும், யுன்னியதும்
 எதற்கும் சொந்தம் அல்ல!
 உனக்கு சொந்தம்
 என்பது இதுவா ? இல்லை!
 யாகம் எனும் ஆதிக்கம்,
 அதுதான் உன் நிலையான
 ஆதிக்கம் என்பது!
 யாயன்யம் கொண்டு
 திறமையாக நம்பு!
 உனக்கு யுகத்தில்
 அது காற்ற போல்,
 உள்யாசம் போல்,
 நன்மையானது யயாஷியம்!
- ★ உன் உடம்பிற்கு
 எல்லாம் தேவைபோல்,
 உன் ஆத்மாவிற்கு
 ஏதும் தேவை இல்லை!
 அறிவு தான் தேவை!
 அதுதான் என் யாகவப் பிரபஞ்சம்!
 உள்ளியதும், சொல்லியதும் இனியது!
 இன்னின்றதும் இயல்வாகாமல்
 நன்மை என்கின்ற
 யயாக்கியம் கொள், நன்மை!
 பிணி வேண்டாம்,
 யுகத்தில் உனக்கு
 பிறவியும் வேண்டாம்!
- ★ எஞ்சித்தும், இசைஞ்சித்தும்
 இனியது உதவி!
 இனியதும், யுன்னியதம் நன்மை!

அவ்நன்மை அடைந்திட்டால்,
 யுகத்தில் விடைபெற்று
 யாஷ்டிசத்தில்
 மகிழ்வு தாராளம்
 என்பதை உணர்!
 யுகத்தில் நீநீதான்!
 ஆதிக்கம் இங்ஙனம் இல்லை!
 நீஇனாஇன்சம் கொள்!

- ★ நீதாழ்வு! அதாவது
 உன் உடம்பு தாழ்வு
 என்றால் எங்ஙனம் உணர்கின்றாய்!
 அவ் யாள்யவம் அங்ஙனம்
 யாயாஷ்டத்தில்,
 அப்படி யாயாஷ்டம் உன்னை
 இல்யாகிக்கின்றன என்றால்
 உன் எண்ணமும், பார்வையும்
 இப்படி இன்யம் கொள்கின்றன!
 இன்யம், யுள்யம்
 இப்படி எத்தனையோ
 ஆதிக்கங்கள் உள்ளன!
 நீஉள் யுகிக்கின்றாய்
 பின் வெளியில்
 பசியாசிசம் கொள்கின்றாய்!
 அதுதான் இன்யம்,
 திடம், திடமை, திடாஸ்துவம்,
 இன்ஷித்துவம் இப்படி
 வகையாக உள்ளவன் யார்?
 யுகத்திற்குள் நீ!

உன் நிலை
யாஷ்யம் உணரும்!
சாரீரம் நீசம்,
இன்யம் நீசம்,
இயாள்யவம் நீசம்,
உன் அவையங்கம்
யாவும் நீசம் என்றால்
யுன்னித்து திறன்
எதுவென யுகி!

★ நீங்கள் என்றால் இவையவர்கள்!
இவ் இவையருக்குள்
எத்தகையோ இயான்யங்கள்!
யாஷ்யாகத்தில் தண்டிக்கப்பட்டு
இவ் நீசம் கொள்கின்றவர்கள்!
சற்று யுள்யம் கொண்டு
யுகித்ததால் இயல்யம் கொண்டிட
உணர மாட்டாய்!

★ நீ என்கின்ற
நீங்கள் யுவையர்கள்
யாஷ்யம், யாயாஷ்யம்
இப்படி அவ்வண்ணத்தில்
யாவ்யாவும் உள்ளன!
நட்சத்திரம் பார்க்கின்றன
எத்தகை யாகத்தில் என
இவ்யவத்தில் இருந்து
கணக்கும் போட்டு
கண்டும் கொள்வாயா?
இன்யதும், எண்யதும்

நான் என்கின்ற
 பிரபஞ்சம் என்றால்
 உன்போல் அவ்வண்ணத்தில் உண்டு
 என யுன்னிப்பாக நம்பு!

★ நரம்பு தழைத்தால்
 உன் திடாஷ்வம் தழைக்கின்றன!
 மரம் நரம்பு கொண்டால்
 யாவாள்யம் கொள்கின்றன!
 உன் உடம்பு எல்லாம் நரம்பு!
 அது போல்
 இயள்யம் கொண்ட
 மரம், செடி, கொடி
 இவைகளுக்கும் நரம்பு உள்ளன!
 பாறைக்குள் தேரை என்கின்ற
 தவளையை காண்கின்றேன்!
 உன்னை நான் மறப்பேனா?
 அடே யுகத்தானே,
 எவ்யம் கொள்கின்றாய்?

★ உன் தலைக்கு மேல் யாகம்!
 நீ யுகம் காணும் சமயமே
 உள்யாசம் மூடுகின்றன!
 சிப்பியின் இணை
 மழைநீர் கண்டு மகிழ்கின்றன,
 யயாஷ்த்துவம் கொள்கின்றன
 என்றால், நீ எதை
 எங்ஙனம் கொள்கின்றாய்?

துள்யம் உன்னிடம்,
 வீரம் உன்னிடம் என்றால்
 யாயாசம், இயாசம்,
 யயாஷ்வம் ஏன் ?
 அம்முனிவர்கள் ஏன் ?
 பாவி மனிதா,
 நீ யாகத்திற்கு யுள்யவன்,
 யுள்யவள் என்றால்
 அவையத்துவம் கொள் !

★ உன் எண்ணம்
 அவ்வண்ணம் உணர்வது,
 துன்பம் காண்கின்ற
 சமயம் பார்த்துதான் !
 இன்யம் அழுகின்றாய் !
 நீ நீசத்தில் அழுதாலும்
 யாயாஷ்வம் கேட்கின்றன !
 எறும்பும் பேச
 நான் கேட்கின்றேன் என்றால்,
 நீ சொல்வதும், செய்வதும்
 கேளாமல், பராமல்
 கண் மூடியா
 நாங்கள் உள்ளோம் ?
 மனிதா இன்யம்
 என்கின்ற தர்மம்,
 தர்மம் என்கின்ற எண்ணம்,
 அவ் எண்ணம் முந்திவிட்டால்,
 நீ யுகத்தை விட்டு

விடுபடும்போது
 உன் ஆத்மா
 இளயம், இன்யம் கொண்டு
 யாயாஷ்த்துவம் காண்கின்றன
 என்பதை துள்யமாக நம்பு!
 இரக்கம் கொள்!
 பசுமை கொள்!
 ஒற்றுமை கொள்!
 ஆனால்,
 பகை கொள்ளாதே!
 யாவும் கொண்டான்
 பகை கொண்டான் என்றால்
 துன்பம் என்பது
 உன்னை அணு, அணுவாக
 பழி வாங்கும்!
 இங்ஙனம், அங்ஙனமும்
 பழி வாங்கும் என்றால்
 உன் திடாஸ்த்துவத்தால்
 எவையும் இழப்பாய்!
 உன்போல் எவையும் இன்றி
 உள்ளவன் பார்க்கின்றாய்!
 பழி,
 பழியின் குழி
 அழியக் காண்கின்றாய்!
 உணர்கின்றாயா ?
 அவைதான் அலி!
 அலி என்கின்றது,
 திடாஷ்த்துவத்தால்,
 அன்று துள்யத்தால், இன்யத்தால்
 ஒருத்தியை அழிக்கின்றாயானால்,

பின் எவையும் இன்றி
 தெருத்தெருவாக வாழ்வு!
 இவை இன்யம்!
 எந்த வித்து எவைக்குள் ?
 எதற்குள் இவைக்கம் கொள்ளும் ?
 எவையையும் பின் உணர்ந்து
 முன் செய் மனிதா!

அத்தியாயம் — 50

- ★ ஏக வஞ்சம் என்பது யுகத்தில்!
 உன்னை எவையராலும்
 குணாஷ்டம் ஆக்கிட இயலாது!
 நீ செய்திட்ட பாவம்,
 ஐயோ என்கின்றய்!
 பாவப்பட்டவன்,
 உன்னால் பாதிப்பு பட்டவன்
 நிலையை சற்று உணர்கின்றாயா ?
 உன்னால் வாங்கப்பட்ட
 பாவம் உன்னிடமே
 ஒட்டி திகைக்கச்
 செய்யும் போதுதான்
 நீ உணர்கின்றாய்!
 எப்படி ?
 எவன் எனப்பட்டதைவிட
 இவையிலும், இவைய்யுளும்
 அதாவது
 யாத்திசம் எனும் தண்டனை!
 அத்தண்டனையால் இவப்பிறவி!

இரண்டு பிறவியிலும்
நீ துன்பம்தான்
அனுபவிப்பாய்!

- ★ உன் பின்னால்
யாவும், எத்தகையோ
மறைந்துள்ளன!
யாவும், பலவடிவில்
உன் முன் பின்னாக நிற்க
நீ காண்பதும் இல்லை,
உணர்வதும் இல்லை!
எவையரும் கயவர்கள் யகாந்தம்!
அவை யுவாயனவ
காந்தம் அற்றுபோகும்!
ஆத்மா உன்னை
நினைப்பதும் இல்லை!
நினைக்கச் செய்வதும் இல்லை!
அற்றுப்போன ஆத்மாவின்
காண்டம் எது என்பது
யவதர்மத்தால்தான் தெரியும்!
எப்பிறவியிலும் உதவியாக
வரும் காண்டம்தான்
தர்ம காண்டம்!
இகைஸ்தித்துவ காண்டம் பொல்லாதது!
அது போல் எத்தகையோ உண்டு!
- ★ யுகத்தில் தானியத்தால்தான்
நீ வாழ்கின்றாய்!
வகை பல போல்!
ஆனால்,

யானாஷ்யம் வேண்டாம்!
 அன்பு என்கின்றது திறன்!
 அந்த அன்பு என்கின்ற
 ஆதிக்கம் கனி!
 கனியின் சுவைபோல் சொல்!
 இச் சொல்,
 செவியில்தான் கேட்போர்
 உணரத்தான் இயலும்!
 ஆனால்,
 உன் நாவில்
 இசை பாடிட இயலுமா,
 என்பதை உணர்!
 அது உன் யான்ஷம்!

- ★ நன்மை கடைபிடி!
- அதிகாரம்
 எவைக்கும் உதவாது!
 ஆதிக்கம் என்முது
 சிலநாள் தான்
 என உணர்வாயா?
 எவையையும் யுன்னிப்பாக உணர்
 சூரியன் ஒன்றுதான் என்றால்
 ஆதிக்கம் யாகம்!
 யாகம் என்றால் எத்தகையோ!
 ஆடி அடித்து,
 இவையும் தானடித்து,
 கெட்டும் வருவாய்பார்,
 அப்போதுதான் உணர்வாய்!

- ★ நீங்கள் நீங்கள் போல்!
 ஆனால் நீங்களா
 என்பதை உணர
 இயல்பு இல்லார் போல்தான்!
 யயாஷிசம் என்றாலும்,
 யுனாஷிசம் என்றாலும்,
 யுவாஷிசம் என்றாலும்,
 இவை எல்லாம் யாகம்!
 யாகத்தின் தெளிவை
 உன் அறிவு உணரும்!
 உன் ஆத்மா
 திருப்தி காணாது!
 சிறைபட்டுதான் வாழ்கின்றன
 என்றால், அது ஏன் என
 நீ பின்தான் உணர்வாய்!
 நிலை இல்லா வாழ்வு
 இது என்பதும்
 நீ அப்போதுதான் அறிவாய்!
- ★ பிரபஞ்சம் என்பது தெளிவு!
 அத்தெளிவு என்பதே
 மேல் நோக்கு!
 எத்திசை பார்த்தாலும்
 உன் தலைக்குமேல்
 எவை கண்டாய்?
 எவை உணர்ந்தாய்?
 உன்னால் ஏதும் இயலவில்லை!
- ★ உன் ஆதிக்கம்
 யுகத்தில் அல்ல,
 யாகத்தில் என

திடமானது கொள் !
 உன் யாசிசம்,
 என் யாசிசம்,
 இப்படி எத்தகையோ உள்ளன !
 எங்கு, எது,
 யாது எனக் கேட்டால்,
 இவை யாவும்
 நாங்கள் சொல்லித்தான்
 இவர் எழுதுகின்றார்,
 என்றால் எவ்வண்ணத்தில்
 நீங்கள் யுன்னிற்றீர்கள் ?
 யாயாழ், யியாழ்,
 யியன, யுயாயாவ இவையை
 எப்படி எப்படி உணர்ந்தீர்கள் ?
 இவை ஏன் எழுதப்படுகின்றன
 என்பதை நீங்கள்
 யுன்னிப்பாக யுகித்தால்,
 யாஷ்டிசம்,
 எது என உணர்வீர்,

- ★ இனாஷ்யாஷம்
 ஆத்மாவிற் கு உட்பட்டது !
 உன் நிலை
 நாங்கள் என்கின்றவர்கள்
 யுகத்தில் எவ்வாறெல்லாமோ,
 யுயாள்கின்றீர்கள் என்றால்
 நீ பாவம் என்கின்ற
 உணர் வற்றவன் !

★ காற்று திசைமாறும் போது
காற்றாடியும் திசைமாறும்!
என்றால் காற்று எவ்வண்ணம்
காற்றாடி எவ்வண்ணம் ?
அப்படி காற்றாடி
உன் நிலை என்றால்
இன்யதும் யுன்யுற்றதும்
காற்றாடியா ?
காற்றாடி ஆடுவதைக் கண்டாய்,
காற்று ஆடுவதைக் கண்டாயோ ?

★ பாவம் என்கிற பிணி,
அது உன்னை
பல நட்சத்திரத்து
யிள்யாவ முனிவர்கள்
யுள்யத்தால் திடமை
என்கின்ற இன்யத்தால்
யாயாஷத்தில் இருந்து
இன்யத்தால் அழிப்பார்கள்
என்பதை தள்யமாக நம்பு !
சாரீரப் பிணியால்
உன் இயான்யத்துவம்
அலறும் போது
ஆத்மா உன்னிடம் சிரிக்கும் !
சாரீரம்தான் பிணிபட்டு
துன்பம் காண்கின்றன !
மனிதா, துள்யமாக,
திடமாக நம்பு !

★ பாவம் உன்னை
 பின் தொடரும்!
 பிறவியில்,
 எத்தனையோ பார்க்கின்றாய்!
 இயன்யம் என்கின்ற
 இரக்கம் கொள்!
 இரக்கம்தான் பெரியது!
 பகை -
 உனக்குமட்டும் தான் பெரியது!
 ஆனால், நீ சிறியவன்!
 எறும்பு கடித்தால் தாளாதவன்!
 உன் சரீரம்
 எதற்கும் உதவாது
 என்பதை துள்யமாக
 மனம் கொள்!
 சரீரப் பிணியால்
 நீ யாவையையும்
 இழக்கின்றாய்!
 அப்பிணி யாராலும்
 மாற்ற இயலாது!
 யாவையையும் மாற்றுவாய்
 நீ என்றால்
 யாஷ்யத்தை சற்று மாற்றுவாயா ?
 பாவம் கொண்ட உன்னை
 நீசம் கொண்டிடச் செய்தது
 யாயாஷ்யம்!
 உன் விருப்பத்திற்கு
 யாயாஷ்யம் அல்ல

பகிர்ந்து கொள்ள இயலாது!
 ஏன் என்பதை
 நீங்கள்தான் உணர வேண்டும்!
 நீசம்,
 இவ்விருட்டிற்குள் நீ!
 இருட்டிற்கும் என் பிரகாசிப்பு
 என்றால், பாவி என
 நீ என்றாலும்
 உன் இளக்கத்தால்
 யாயாஷ்யம் கிடைக்கின்றன,
 என்றால் பிழை செய்யாதே!
 பாவம் செய்யாதே!
 அகம் கொள்ளாதே!
 அதிகாரம் கொள்ளாதே!
 இளக்கம் கொள் மனிதா!

அத்தியாயம் – 51

- ★ யாகம் வரும்போது
 நீ யாவையையும்
 யூகிக்க அயக்கிரம்!
 யகாக்கியம் யாவும் உண்டு!
 நீ நினைக்கின்றாய்,
 யுகம்தான் பெரியது என்று,
 அல்ல,
 யாகம் தான் பெரியது!
 யாகத்தின் யாத்தியத்தை
 யுகத்தான் எவையரும்
 அளக்க இயலாது!

★ உன் நிலைநான் கண்டேன்
என் நிலை காண
எவையராலும் இயலாது!
என் காண்டம் எதையும்
அடையவும் இயலாது,
அளக்கவும் இயலாது,
எவையரும நெருங்கவும் இயலாது!

★ பாவம் செய்தாருக்கும்,
பழி சொல்வோருக்கும்தான்
இக்குழி என உணர்!
உற்று சுற்றார்
எவை கற்றார்?
பிறவி என்பது
ஏன் என நினைக்காதே!
அது இன்பியாஷம்
என உணர்!
மகிழ்வற்று வாழ்வார்
இவையத்தில் எவையரும்
உண்டோ என யுகி!
மகிழ்வற்று வாழ்ந்தாலும்
உன் ஆதிக்கம்
எங்ஙனம் கண்டாய்?

★ திடமை என்றாலும்,
திடாஷ்டம் என்றாலும்,
அது முற்றிலும் பிரபஞ்சம்!
அதுதான் அன்பான எண்ணம்!
நீ யுகத்தில்

அதிகாரம் கொள்ளாதே!
 அறிவு என்கின்ற விதைகள்
 இனிதான் கிடைக்கும்!
 எவாஷ்டிசம் எனும்
 காண்டத்தில் இருந்து
 ஞானியர் பிறவி கொள்வர்!

- ★ யுகத்தில்,
 வஞ்சங்கள் விரித்தாட
 கண்டாயே தவிர,
 யியாக்கியம் இல்லை!
 குயிலின் இசைபோல்தானே தவிர,
 உன் இசை குகையின் இசையே
 என உணர்!
 உன் ஆதிக்கம் எல்லாம்
 எப்படி என உணர்ந்தாயா?
 அன்றும், இன்றும்
 முன்னோக்கிதான் நடக்கின்றாய்!
 ஏன், பின் நோக்கி நடக்கவில்லை?
 சிலாக்கியம் இல்லான்
 நீ மனிதா,
 யியாதிக்கம் கொள்ளாதே!

- ★ இவையவர்கள் இவையார்கள்தான்,
 ஆனால், உன்னால்
 உதயமும் யுவையவர்கள்தான்!
 அதற்கு தகுந்த
 ஒருவரும் தேவைபோலதான்
 நீங்கள் என்றாலும்,
 யுன்னிப்பாக உணரவேண்டும்!

★ திறமையாவும்
 திடாஷ்டம் என்றாலும்,
 வஞ்சகம் என்கின்ற
 எண்ணம் நீ கொள்ளாதே!
 அன்பு, ஞானம் என்கின்ற
 எண்ணங்கள் கொள்!
 இப்படி, பலப்பல வகையாக
 எண்ணங்கள் உள்ளன!
 வானத்தில் எத்தகையான!
 நட்சத்திரங்கள் உள்ளன,
 இவையாது, எது என
 சற்றாவது நினைக்கின்றாயா?

★ நல்லது எது என்பது ஞானம்!
 அவ் ஞானம்,
 திடனாலும், படிப்பாலும்
 வருவது அல்ல!
 யுகஞ்ஞானம் என்பது யாஷ்டிசம்!
 அது வெண்மை
 வெண்மையின் பிரகாசிப்பு
 வெகு வெகு தூரம்!
 இவை எல்லாம்
 படிப்படியாய் உள்ளன!
 இவை யாவையையும் உணர
 அறிவு என்கின்ற
 விதை வேண்டும்!
 எவ் ஆதிக்கம் என்றாலும்,
 அதில் அறிவு என்கின்ற
 ஆதிக்கம் என்றால்,

உச்சியில் குடியிருக்கும்
 பறவை போல்!
 ஆனால், அதன் திறனா ?
 உன் திறன் திறனா ?
 என்பதை சற்றாவது
 யூகித்துப் பார்!

★ இகை திகைப்பு, இகைப்பு
 ஆனால்,
 நீ யாவும் சேர்த்துக் கொள்,
 அதில் தர்மம் என்கின்ற
 செயல் செய்!
 இவையால் யுகத்தில் மட்டுமின்றி
 யாகத்திலும் உன்னை
 திடமாக உணர
 யான்ஷிஷாசம் கொள்கின்றன!

★ உன் இடம் இதுவல்ல,
 யாகம்தான்!
 உண்டு, தின்று
 யுகத்தில் நீ
 எவை கண்டாய் ?
 பேராசை பெரும் இழப்பு, ஏன் ?
 நீ பார்ப்பதை எல்லாம்
 உன்னால் தின்றிட இயலாது!
 கண்டதும், உண்பதும்
 யாவும் உன் துடைப்பு!
 எவைக்குள் எவை கண்டாய் ?
 அடே யுகத்தானே,

உன் கண் எவை பார்க்க,
 உன் யாஷ்யம் எவை உணர,
 நீ எவையெல்லாம் உணர்கின்றாய் ?
 மனிதா,
 யாவும் உணர்வதும் யாகம் !

★ யாஷ்யம் காண்கின்றன !
 பாவம் செய்யாதே !
 பழி என்பது
 உன் சார்ப் பிணி !
 இதை யுன்யுனாவம்
 கொள் மனிதா !

★ நீ யுயான்யம்
 கொண்டிட்டால்தான் உனக்கு
 இவ்யான்யாசம் சொல்லப்படுகின்றன !
 இவைக்குள் எவை, எத்தகை
 என உணர்கின்றாயா ?
 இவை எல்லாம் உனக்கு
 உன் யுன்னிப்பிற்கு என
 வரைந்து எழுதப்படுகின்றன !

★ மனிதா,
 நீங்கள் இவைக்கு அல்ல !
 இன்னியதும், எண்ணியதும்,
 நன்னியதும், யுகிப்பதும்,
 யாவ்யாசிசம் என்றால்,
 உண்மையின் உன் ஆத்ம
 பிரகாசிப்பு எவ்வண்ணமோ ?
 தண்டனை யுகத்தில்

கொண்ட மனிதா,
இவையை சற்று
யுகித்து உணரேன் !

- ★ யியாள்வம் என்கின்ற
குணம்போல் உன்னிடம்தான்
யியாள்யிவம் உள்ளன என்று
யாஷ்யாஷம் யுன்னித்து கூறுகின்றன !
அது யுகத்திற்கு மட்டும் தான் என்றால்,
அவ் யாயாஷ்வம் உனக்குள்தான்
என எழுதலாம் !
ஏன் என்றால்,
அகம் கொண்டு,
இளயவ எழுத்தால்,
திடாஸ்துவம் யாகத்திற்கும் உண்டு
என நீங்கள் நினைக்கலாம் !
எதற்குள் எதுவென
நீங்கள் உணர்வீரானால்
உன் யாயாஷ்த்துவம்
என்கின்ற ஆத்மா
உன்னிடம் திறனான
அன்பு கொள்ளும் !
அது யயைஷ்த்துவம்
வரும் முன்
எதையும் சற்று யுகித்து,
உதவியும் சொல்லும், செய்யும் !
- ★ உண்மை என்கின்ற
எண்ணம் இதுதான் !
அன்று யுவையவர்கள்
இவையை உணரலாம் !

இவையாவும்
 தவமுனிவர் இயள்யம்தான்!
 தவமுனிவர் யார் என
 நீங்கள் கேட்கலாம் என்றால்,
 யுள்யம், இள்யம்,
 இன்யம், இயான்யம்,
 இயாஷ்துவம் என்பதுதான்
 உன் திடமான,
 திடாஷ்துவமான எண்ணம்!

★ மனிதா,
 மரம் முற்றிவிட்டால்
 அம்மரத்தின் கனி
 இன்யம் ஏராளம் போல்!
 மரம் பலப்பல ஆண்டுகள்
 யுவைஷ்துவம் கொள்கின்றன!
 யாயாஷ்யத்திலும் அவ்வாயே
 என உணர்!
 மரம் இல்லா காண்டம் இல்லை,
 மண்டலமும் இல்லை!
 மரத்தின் திந்றன்
 தாராளம் என்றால்
 உன் நிலை எங்ஙனம்?
 இங்கு உன் மனம்
 மரம்போல் தாராளம்
 கொள்ள வேண்டும் என்றால்
 நீ என்ன நினைக்கின்றாய்?
 மனம் கொள்ளும்
 மரம் இன்யது, யுள்யது!

- ★ நீ எதை உணர்கின்றாய் ?
 உன்னை நீ உணர்கின்றாயா ?
 நீசம் என்பட்டதுதான்
 நீ காண்கின்றாய் !
 உன் தவற்றை உணர்ந்து
 தண்டனையை கழித்து
 யாஷ்யம் கொள்வாயா ?
 அவ்வண்ணம் நீ
 உணர்வாய் என்றால்,
 திடாஷ்த்துவத்தால் தான்
 எழுதச் சொல்லி
 எழுதப்படுகின்றன !
- ★ இயள்யம் அங்குதான் என்றால்
 மகிழ்வம் அங்குதான் !
 எவையை எவ்வாறு உணர்ந்தாலும்
 இள்யம் என்கின்ற
 ஞானம் கொள் !
 அப்படி ஞானம் என்பது
 நீர் குடித்துவிட்டு
 உன் கதம்பம்
 மகிழ்வது போன்றது !
 அவ் ஞானம் என்பது
 காற்று போன்றது !
 காற்றும், நீரும்
 காண வேறு வேறாக இருந்தாலும்
 இரண்டும் ஒன்றுதான் !
 நட்சத்திரத்திற்கு முக்கியம் காற்று,
 பின் நீர் !

இவைமுன் பிரகாசிப்பு
 அதுதான் இயல்யம்!
 காற்று என்றால்
 இயல்ய இணைதுவம்!
 மனிதா,
 இவை இல்லா
 எவையும் இல்லை!

- ★ இவ்வண்ணம் எவையும் சற்றுதான்!
 ஆனால், அவ்வண்ணம்
 பிரகாசிப்பும், காற்றும், நீரும்
 உன்னை யியாள்யம்
 கொண்டிடச் செய்கின்றன!
 அதாவது, நரம்பில்லா
 எவையும் இல்லைபோல்!
 அன்பு என்கின்ற எண்ணம்
 உன் உள்கதம் கொண்டால்
 உன் திடாஸ்தம்
 எவை எவையோ உணரும்
 என்று பொருள்!

- ★ பணம், பொன், பொருள்
 இன்னும் ஏராளம்
 செல்வம் நீ சேர்ப்பாய்!
 அச்செல்வம், எவ்வழியில் வந்தாலும்
 போதும்போது தன்வழியில்தான் செல்லும்!
 நீ செய்யும்
 ஒவ்வொரு அதிகாரத்தாலும்
 அது உன்னைவிட்டு செல்ல,

அதனால் உனக்குத் துன்பம்தான்!
 உன் திடாஸ்துவம்
 செய்கின்ற இணைவினை
 இளக்கமில்லாநீ
 நீசத்திற்குள் யாவிலும்
 துன்பம் காண்பாய்!
 யார் பார்க்கின்றார்
 என நினைக்காதே!
 யாயாத்துவம்
 எப்படியும் காணும்!
 யாயாத்துவம், பிரபஞ்சம் எல்லாம்
 நீ கண்டவன் என்றால்,
 ஆத்மா காணாத இடம் இல்லை!
 ஆனால்,
 அதை மறக்கச் செய்யும் பிரபஞ்சம்!
 ஏன் என்றால் கொடுமை,
 கொடுமைக்குள் இளயம்!
 இவ் இளயம்,
 உன் ஆத்மா ஞவ்ஞானம்
 துண்டாக தெரிப்பதுபோல்
 உன் எண்ணம்,
 இவையால் இயாள்யம்
 மறக்கச் செய்கின்ற யாகம்!

அத்தியாயம் – 52

- ★ யாஸ்திஷம் என்பதை
 உணர்ந்து, யுகித்து
 யுகத்தில் யாவும், யாவரும்
 இகைத்திஷம் அடையும்
 நிலையானவை யகஞ்ஞானம்

என்ற காண்டம் எனும் யாகம்!
 அவ்யாகம் எனப்பட்டதின்
 பொருளும், சுவையும் ஏராளம்!
 அவ் ஏராளத்தையும் காண
 நீ திறன் உள்ளனானா?
 யுகி மனிதா!

★ யுகைத்து திகைக்குத்
 உன் ஆத்மா,
 திறன்பட்ட உதவியால்
 ஞனாஷ்டிசம் வர உணர்!
 யுகம் உனக்கு
 சற்றும் சொந்தமல்ல!
 யாகம் என்கின்ற
 யாகாஷ்டிசம் அடைய உணர்!

★ இவை யாவும்
 உனக்கு மட்டும் தான்!
 இவ் யகஷ்டிசம் என்பது சொல்!
 வாயால் சொல்வதைவிட
 எழுத்தால் எழுது
 என்கின்றார்கள் யாகத்தார்கள்!
 இவை யாவும் இவைதான்,
 எவை யாவும் ஏராளம்!

★ இன்பம் என்பது
 இயல்பு என நினைக்காதே!
 துன்பம் என்பது முன்,
 பின்தான் இன்பம், ஏன்?

இசையில் மயங்காதே!
எவையையும் உணர்ந்து மகிழ்ந்தால்
நன்மைகள் ஏராளம்!

- ★ யாகத்தில் மரம்
எனப்படும் பொருள்கள் பல!
விதவிதமான மணம்!
ஆனாலும் சில நாற்றம்!
இவைக்கும் பொருள் உண்டு!
மணத்திற்கும் பொருள் உண்டு!
அதுபோல் உனக்கும்
அவ்வண்ணத்தில் என
பொருள் உண்டு!
- ★ யாவும் நிரந்தரம்!
அவைக்குள் சற்று
உண்டது எது?
அவைக்குள் இவை,
இவைக்குள் யாகை?
எவை உணர்வாய்நீ?
யாவையையும் உணர்ந்து
இவ்யஞ்சம் கொள்!
இவ்யஞ்சம் கொள்வாயானால்
எவ்யஞ்சமும் உண்டு என
யாவ்ஞ்சம் கூறுகின்றன!
- ★ யாவும், யாவுக்கும் உள்,
ஆனால், உன் எண்ணம்
வெண்மையாக உணரவே
இவை எல்லாம்
எழுதப்படுகின்றன!

எழுத்தெல்லாம்
 உன் உள்ளத்திற்கு
 யாத்திஷம் என உணர்!
 யுகம் அழியாது!
 அவ் யாத்திஷம்
 அழிந்து விட்டது!
 யாத்திஷம் எனும் காண்டத்தில்
 கலகம் வென்றால்
 யுவையாவும் உனக்கு
 நன்மை உனப் பொருள்!
 இருந்தாலும்,
 உன் எண்ணம் யாவும்,
 உன் ஆத்மாவின் சுவாசிப்பின்
 தர்மம் என்கின்ற
 யுன்னிப்பும் தான்
 யாவையையும் வெல்லும்!
 இதில் யுயாசிசம் என்கின்ற
 பிரபஞ்சம் எனும் யாகம்
 உன்னை உணரும்!
 உணர்வதும், அறிவதும் நீ!

- ★ இவையில், இச்சிறையில்
 சுகம் என்பது
 உன் நிலைபோல்,
 ஆனால்,
 எச்சுகம் நீ கண்டாய்?
 காண்பது யாவும் வினைபோல்!
 நீ உண்மை
 உடையான் என்றால்,
 உன் எண்ணங்கள்

யாவாஷ்யம் கொள்ளவில்லை !
 நீசம் என்பதுதான் பொருள் !
 இவ் நீசத்தில்
 நீ கண்ட சிலாக்கியம்,
 எவையருக்கும் பகை
 என்பதை உன் சாரீரம்
 சற்றும் யுன்னிப்பாக,
 திடமாக, திடாஸ்தமாக,
 தைரியமாக எதை யூகிக்கின்றன !
 சற்று மகிழ்கின்றாய்
 பின் எதையோ
 உணர்ந்து தவிக்கின்றாய், ஏன் ?
 நீ யூகிப்பாயானால்,
 உன் ஆத்மா யுன்யுற்று
 உணரும் யாகத்தை,
 உணர் !

- ★ யாகம் என்பது எவையோ
 என யூகிக்காதே !
 அவை கண்டு
 நீ இன்புறவே
 யாகம் என்பதை உணர் !
 அகம், அதிகாரம், சீற்றம்
 இவை வேண்டாம் !
 உன் யாஷ்யம் எல்லாம்
 யாஷ்டிசத்தில் உள்ளன !
 உன்னிலும் திறமையானது யாகம் !
 யாகத்தின் பிரகாசிப்பு
 உன் இன்யாயம் !

இப்படி எத்தகையோ உள்ளன
 இவையை நீ யூகிக்காமல்
 உன் இயாசிசம் எங்கு ?
 இங்கு நீ
 வதை, வாதை கொள்ளாதே!

★ நீ யான்யாசிவப் பிரபஞ்சம்
 அடைவதற்குவழி உள்ளன,
 என்றால் உன் திறமை
 என்கின்ற எண்ணம்
 இல்யம் கொள்ள வேண்டும்!
 பகை, இச்சை, இம்சை,
 இன்னல், இடையூறு
 இவைக்குள் நீங்கள் என்றால்,
 மீண்டும், மீண்டும்
 இன்யத்திற்குள் நீசம்!
 இயாசிசம் இல்லான் போல் இன்றி
 யுள்யாக்கியம் கொள்!
 நன்மை எது என்பதை
 யுன்னித்து உணர்!
 நல் உள்ளம்
 கொள் என்றால்,
 ஆதிக்கம் ஏராளம் உள்ளன!

★ எழுத்து,
 எழுத்திற்குள் வித்து,
 வித்திற்குள் தான்யம் ஏராளம்!
 இளக்கம் கொள்!

இனியது உதவி
 எனக் கூறு!
 வெளியில் இனாஷம் வேண்டாம்!
 உன் உள்ளத்திற்குள் திகழ்ந்தால்
 யாயாத்திஷம் உணரும்!
 உன் எண்ணத்தையும்
 நான் உணர்வேன் என்றால்,
 என் யாஷாஷம் எப்படி ?
 நீ என் செய்வாய் ?
 சோதனை, வேதனை
 துன்பம், துயரம்,
 பிணி, பீடை
 இவையான இன்யம்
 ஏராளம் உள்ளன!

★ காற்றாடிக்கு
 நூலும், தாளும் தேவை
 என்றால் காற்றும் தான் தேவை!
 பம்பரமானால் கயிறு தேவை!
 இதற்கும், அதற்கும்
 எத்தகையோ உண்டு என்றால்
 நீ இன்யம் கொண்டு உணர்!
 படி,
 நன்றாக படித்து
 விடை எடு,
 இல்லை கேள்,
 எழுதுகின்றாரே
 இவ்விடை கூறுவார்!
 எழுதச் சொல்வது நாங்கள்!

- ★ யாவையையும் பார்க்கின்றாய்,
உணர்கின்றாய்!
பறவை கூடவ கேட்கின்றாய்!
மரம் காற்றில்
ஆடக் காண்கின்றாய்!
இயள்யம்,
எழுதுவது யார்?
காற்று போல் பார்
நீர் போல் அருந்து,
பின் உணர்ந்து
உதவி செய்,
பின் இனாஷ்யம் காண்பாய்!
- ★ காற்று,
காற்றுக்குள் காற்று
காணும் என்றால்,
ஆத்மாவும் காற்று!
காற்றுக்குள் கரு,
கருவுக்கும் காற்கு!
எது எங்ஙனம்?
இங்ஙனம் எவ்வண்ணம்?
இவ்வண்ணம் இன்யம்,
இள்யம், இனாஷ்யம்,
இவாஷ்யம் ஏன்?
இவை யாவும்
உணரவே யாகம்!
- ★ மனிதா,
நீ இளக்கம் என்கின்ற
எண்ணம் கொள்ளும் போதுதான்,
நிம்மதி என்கின்ற

இயாள்யம் அடைகின்றாய்!
 யாஷ்யத்தில்,
 எழுதுவதும், கூறுவதும்
 காற்றுக்குள் சொல் போல்!
 தவறாக எண்ணாதே!
 கதையாக கற்பனை செய்யாதே!
 தேடி வைத்துள்ளது யாவும்,
 யாயாஷ்த்துவம், பிரபஞ்சம்,
 இவை எல்லாம் அங்கு,
 இங்கு அல்ல,

- ★ நீநன்மை என்கின்ற
 எண்ணம் கொள்ள,
 யுள்ய யுள்வம் கொள்ள,
 யாயாஷ்த்துவம் சிரிப்பதுபோல்,
 யாகம் பொழியும்!
 நீர் பஞ்சம் என்பது
 இனி இல்லை!
- ★ உன் நெற்றிதான்
 என் பார்வை!
 அன்றும், இன்றும் நெற்றிதான்!
 இயள்யவம், இன்யவம்,
 இகைஸ்த்துவம், இவைய்யவம்
 எழுதுகின்றவர்கள் முனிவர்கள்!
 முனிவர்கள் என்றால்
 நீர், காற்று, பின் நீர்!
- ★ யாகம் உன்னை
 இரண்டாகத்தான் பிரித்தன!
 வித்து, வித்துக்குள் இயன்யம்!

ஆனால்,
 உன்னை நீ பல வழியில் பிரித்து
 எவை எவையோ
 உணரச் செய்கின்றாய்!
 காற்று எத்தனை,
 மழைத்தூறல் எத்தனை ?
 இவை பிரிக்க
 இவையார்களால் இயலாது!

- ★ உன் நன்மை உனக்கு உதவி!
 உன் தீங்கு உனக்கு கேடு!
 கேட்டிற்குள் துன்பம்
 யார் கொடுத்த தண்டனை ?
 யாய்வம், யஸ்வம், யன்யம்
 இப்படிப்பட்ட காண்டம்
 உன்னை இயள்யம் கொள்கின்றன !
 நீ துள்யம்
 எனக் கொண்டால்,
 யாயாஷ்யம் கண்டிப்பாக,
 உதவி என்கின்ற
 இன்யம் அடைவாய்!
 அவ்வண்ணம் இன்பம்!
 இதை மறவாதே!
 யுள்யமாக மறவாதே!

- ★ கனியின் சுவை நீர்!
 இவைக்குள் இதுவும் நீர்!
 எகைய்த்துவம் நீ
 காண்கின்றாய் என்றால்,

நீங்கள் இயன்யம் கொண்டு
 உண்மையும், உதவியுமாய் திகழ்வது
 உனது யாயாக்கியம்!
 நீ, நன்மை செய்திட
 பிடிவாதம் கொள் மனிதா!

அத்தியாயம் — 53

- ★ எகை யாகை
 யவப் பிரபஞ்சஸ்தானம்!
 உன் அன்புதான் பிரபஞ்சஸ்தானம்!
 உன் அழகு அல்ல!
 அழகு என்பது
 முற்றிலும் காற்று ஒன்றே தான்!
 யாவிலும் அதுதான் அழகு!
 உன் ஆத்மாவின்
 ஆத்மவ யவயஷ்திடம்தான்
 உன் இனிமை!
 இனிமையானவை ஆத்மாதான்
- ★ தர்மம் என்பதை
 அம்மா செய்தாலும்,
 அப்பா செய்தாலும்,
 அத்தர்மம் என்பது
 அவையர்களுக்குத்தான்!
 அவை பிள்ளைகளுக்கு என
 கூறிட இயலாது! ஏன்?
 உன் இயன்யம்

உன் நெற்றியில்தான்
 வரையப்படுகின்றது!
 நீ அழித்திட இயலாது!
 உன்பால் உணர்கின்றவர்கள்
 முனிவர்கள்!
 இவையர்களுக்கு பொருள் என
 யாகம் உண்டு!
 உன் உதவியும்
 உன் தர்மமும் தான்
 உன் நெற்றியில் வரையப்படும்!

★ சொல்கின்ற சொல்
 உன் செவி கேளா!
 நீயாக யுன்னித்து
 எவை, எது என
 உணர்கின்றாயோ அன்றுதான்
 உன் தடுமாற்றம் மாறும்!
 உன் ஆத்மா
 பிரபஞ்சம் அடையும்!
 அல்லது யுகத்தில்தான்
 நீசம் கொள்ளும்!

★ யுன்னிப்பு என்றால்
 அவை உன் சொல் அல்ல,
 எல்லாம் யாஷ்டிசம் செயல்!
 எவையரையும் உணர்வார் யாஷ்டிசத்தார்!
 உண்மையின் தெளிவு
 எவை என உணர்!

உன் மகிமை
 எவையருக்கும் தெரியும்!
 யாகத்தார் என்கின்ற
 யாயாஷ்டிசம் கொண்டுள்ள
 முனிவர்கள் ஆதிக்கம்
 யாகத்தில் என்றால்,
 நீ எவ்வண்ணம்
 உணர்கின்றாய் மனிதா ?

- ★ சுகம்!
 சுகம்தான் திடன்!
 திடன் தான் திறமை!
 திறமைதான் உன் உண்மை!
 நீ சுகமாக இல்லை!
 உன் தர்மம் சுகமாக இல்லை
 என உணராதவன் போல்!
 எவையர் இவையர்
 என யுகித்து உணர்!
 நீ என்று உணர்கின்றாயோ
 அன்றுதான் உனக்கு
 யகஞ்சம் கிடைக்கின்றன!
 அன்றுதான் உனக்கு
 யுன்னிய புண்ணியம் யாகத்தில்!
 யுகத்தில் எவை எவையோ
 என உணர்!

- ★ தண்டனை முடிவுற, முடிவுற
 உன் எண்ணங்கள்
 முற்றிலும் யுனைய்ய வேண்டும்,
 உணர வேண்டும்!

உன் சரீரம் காணாது,
உன் ஆத்மா காணும்!
நீ யகஞ்சம் அடைகின்றாய்
என பொருள்!

★ இகை என்றாலும்,
சிறை என்றாலும் யுகம்!
யுகம் என்றால்,
ஐயோ அவையர்கள் கயவர்கள்
என்கிறார் காண்டத்தார்! ஏன்?
அவையர்களும்,
யுகம் கண்டவர்கள்தான்!
யுன்னிப்புவின் உயர்வே
உன் எண்ணத்தின்
உயர்வானது எனப் பொருள்!
திறன் கொள்!
திறமை கொள்!
யுகித்து, அன்பு என்கின்ற
எண்ணம் கொள்!
யாவும் உண்டு யாகத்தில்!
அவை யாவும் உணர்!
இழிவாக உணராதே!

★ அடே மனிதா,
உன் யுன்னிப்பு
யாவும் தெரியுமடா!
நீநீதான்,
யான் யான்தான்,
எவையரும் இவையர்தான்!

இவன் ஆதிக்கம் பெற்றான்,
 ஆதிக்கம் முடிந்து
 இவநாதம் அடைந்தான்!
 மடையன்போல் யுகிக்காதே!
 நீ நீதான்
 நிழலும் இவன் இவன்தான்,
 எவனும் அல்ல!
 எழுதுகின்றாரே
 அவர் அவரல்ல!
 யுகத்தான் இவனல்ல!
 யுகத்தானே
 நீயாவும் உணர்வாய்!
 அன்று தெரியும் பார்!
 இவர் உனக்கு,
 உன் திறனை
 எது என கண்டு
 தித்திப்பும் உனக்கு
 கொண்டு வந்தார்!

- ★ யாஷ்டிசத்தில் நீ
 இன்யாசிசம் கொள்கின்றாய்!
 உன் யாசிசம் இதுவல்ல!
 தெரியா திகைப்பா ?
 மனிதா யுன்னித்து யுகி!
 நன்மை சற்றே ஆனாலும்
 திடப்படு, திறமைப்படு!
 யுயாக்கியம் கொள்,
 உள்ளத்தால் உணர்!

இவையாவும் எழுதுவது உனக்காக!
 பாவம் வேண்டாம்,
 பழி வேண்டாம்!
 நீ யுள்யாசிசம் கொள்,
 உன் யாசிசம் கொள்ளும்
 உன் ஆத்மா
 யுன்னியது எண்ணம்!
 எண்ணம் திகைக்குள்!
 திகைக்குள் நீசம்!
 நீ உலாவுகின்றது
 குகை என்கின்ற நீசம்!
 நிம்மதி எங்கே?

- ★ விதை விதைதான்!
 விதையின் தான்யம் தான்யம்தான்!
 வகை வகைதான்!
 இப்படி வகை என்றால்
 யுகத்தில் நீயாக
 யுள்யது ஏதும் இல்லை!
 யாஷ்யாகத்தில் இருந்து
 வீசப்படும் விதை
 இவை யாவும் என
 யனுஷ்யம் கொள்!
 யுகத்தில் உன்நிலை
 தத்தளிப்பு என்றால்,
 இன்யம் என்கின்ற
 எண்ணம் கொள்!

- ★ நீ நிம்மதி என்பதை
 சற்றும் காணமாட்டாய்
 நீசம் எனப்படும் இருளில்

நீ இதை இல்யத்தால் உணர்!
 இவ்யம், அவ்யம் என்றால்
 இங்கும், அங்கும்தான்
 உன் இயாள்யம்!
 உன் கதம்பம் கனியவே
 இவை என உணர்!
 கனியை கனிய வைப்பார் யாரோ?
 அவ்வண்ணமே நீ
 இயள்யம் கொண்டு
 இரக்கம் கொள்!
 பழி சுமத்தாதே!

- ★ பக்குவம் எவையும்
 பளிக்கும் என்றால்
 எவனை, எவளை
 நீ எவ்யம் கொண்டு
 திகைக்கச் செய்கிறாயோ,
 யுவையர் எவையராகும்
 யுகத்தில் நீயே!
 உன் சரீரம் பின் கெடும்!
 ஆனால் இன்று –
 இப்போதே என உணர்!
 தன் கேடு தனக்கே!

- ★ நடந்து செல்கின்றாய்!
 ஏதோ பணம் கிடக்கின்றது!
 எதையும் உணராமல்
 அதை நீ எடுத்து
 மறைக்கின்றாய்,

அதாவது திருடுகின்றாய்!
 யுகத்தார் யாரும்
 பார்க்கின்றார்களா என நினைக்காதே!
 யாவும் என் கண்ணிற்கு தெரியும்!
 அப்படியே,
 நீ பிறரை பழி சொல்ல,
 யாயாஷ்யம் உனக்கு
 சரியான பிணி கொடுக்கின்றன!
 இதனால் பாவம்
 யாகத்திற்கு இல்லை!
 உன் சார்த்திற்குள்
 காற்றாக சென்று,
 உன் சார்ப் பிணியால்
 வதை கொள்கின்றது!
 பிறர்கேடு உன் சார்ப் பிணி!
 உனக்கே உன் கேடு!

★ இன்பம் பிறக்க
 பின் மறக்க
 முன் இன்பம்
 பின் துன்பம்தான் என்றால்
 இயல்யம் கண்டதும் எதுவோ ?
 இன்யம் என்கின்ற
 யாஷ்யத்தை உணர்!
 நிம்மதி என்கின்ற எண்ணத்தால்,
 இல்யம் என்கின்ற எண்ணத்தால்,
 சற்று திகைப்பாடும்!
 பிரகாசிப்பும், இயல்யாவும்,
 காற்றும் உனக்கு

எப்படி எல்லாம்
 யாயான்யம் கொள்கின்றன ?
 நீ அகம் கொள்ளாதே!
 சற்று துள்யமாக, யான்யமாக,
 ஞானமாக உணர்!

★ இறை தின்னும் நீ
 இணைய்துவம் கொள்!
 தின்று மறப்பது போல்
 உணர்வும் மறவாதே!
 யுகிப்பால் இன்பம் என்றால்
 அது எதுவென உணர்!
 ஆதிக்கம் யாவும்
 யாயாஷ்யம் பிரபஞ்சம் என்றால்,
 துள்ய இன்பம்
 உன் ஆத்மா
 உன் ஆத்மா!
 நன்மை செய்தால்,
 உன் சாரீம் உணர்ந்தால்,
 துள்யம் என்கினற் எண்ணத்தால்,
 நீங்கள் திருப்தி என கொண்டு,
 யாகாஷ்யம்தான் என்றால்,
 பிறப்பின் பின்
 எது என உணர்!
 அதுதான் முக்கியம்!
 பிறக்கும்நிலை உனக்கு,
 அதாவது உன்னை
 பிறக்கச் செய்வதும் காற்று,
 இறக்கச் செய்வதும் காற்று என்றால்

எவ்வாறு உணர்கின்றாய் ?
 இளக்கம் என்பது எங்கே ?
 நாம் என்கின்ற
 நம்பிக்கைக்குள் காற்று என்றால்,
 இது எது, யாது என்கின்ற
 யுயாள்யம் கொண்டு உணர்!
 யாகத்தைப் பார்,
 புரியலாம், அறியலாம்!
 எப்படியும் யாள்யம் பார்க்கும்,
 பார் தெரியும்
 உனக்கு யாகம்!

அத்தியாயம் — 54

- ★ மனிதா, தித்தித்து திறன்படு
 உன்போல் யாவரும் யுகத்தில்!
 யாஸ்திஸம் வேண்டாம்!
 யாஷ்திசம் என்கின்ற
 ஆதிக்கம் அழிந்துவிட்டது!
 யாத்திசம் எனும் யாகம்
 அது அன்பு, பண்பு,
 உண்மை, நன்மை!
 இவ் ஆத்ம ஜீவராசி
 யாவருக்கும் உண்டு!
 ஆனால், யுகத்தில்
 யிகாஷ்திசம் ஆதிக்கம் பார்!
 இவையும் கெடும்,
 யாகை யகையும் கெடும்!
 யுகத்தில் இரக்கம் என்பது
 இவை அளவும் இல்லை!

- ★ யாவரையும் போல் தான்,
 வெகுவும் பெரியார்போல் இல்லா
 இவரைத்தன் சற்று யுகி மனிதா!
 துன்புற்று தீராதவை,
 துன்புற்று பின் இன்புற்றார்! ஏன்?
 நாவ் உள்ளிட்டு உணர், தெரியும்!
 யாவும் போல் இவர்!
 இவரின் லீலைகள் யாவும்
 உன்போல் இல்லை, ஏன்?
 உள்யுகிப்பும், இருப்பிடமும் யாகம்!
 யாகம் திறனானவை!
 இவை அடைந்தார் என்றால்
 உனக்கு உதவிடத்தான்!
 1986-ல் முழுமையும் அடைந்தார்!
 யாவிலும் அறிவுரை
 செய்தே வென்றார்!
 ஞானம் அன்பு, தர்மம்,
 திகையுற்றும் திறனானவை
 என மாயை போல்!
 உருவில் உன்னைப் போல்!
- ★ இவை இவை விதை!
 இது இது அது!
 விதையின் இனியவைகளை
 ஊக்கமாக, உன்னியப்பாக
 உனக்கு சொல்லிட வந்தார்!
 இவ்விதை, எவ்விதையிலும் வலிமை
 என எழுதச் சொன்னோம்!
 எழுதுகின்றார்!

★ ஷஷாசிசம் வேண்டாம்!
 அகம் கொள்ள வேண்டாம்!
 அதிகாரம் கொள்ள வேண்டாம்!
 எவையையும் அழிக்கச் சொல்லாதே!
 திகைப்புற்றாருக்கு
 சற்று உண்மையானவை கூறு!
 இக்குகையை விட்டு
 விடுபடுவது அன்பால்தான்
 அந்த அன்பு என்து
 எப்படி என
 என்று உணர்வாயோ,
 அன்றுதான் உன் ஆத்மா,
 திருப்தி கொள்ளும்!

★ திறமை, திடாஸ்தம்!
 யுகத்தில்,
 யியாவியாஷ்டம் கொள்வது போல்
 அன்பு, அறிவு, உணர்வு,
 இயான்யம் இப்படி எல்லாம்
 அல்லல் இவ யாசியாஷ்டத்தில்!
 முன் உணர்வு சற்றேயானால்
 பின் உணர்வு எவ்வண்ணம்
 எல்லாம் தெளிவுற, தெளிவுற
 யாஷ்டிசம் என்றால்,
 எப்படி ணர்கின்றாய் ?
 மரம் எதை யூகிக்கின்றன ?
 இன்னும் மற்றவை
 யாவும் எதை யூகிக்கின்றன ?
 நீ எவை யூகிக்கின்றாய் ?

- ★ நீங்கள் ,
 இவாயம் யுவையர்கள்,
 இதை இஞ்சனம் கொள்ள இயலாது!
 பாவம், பழியால்
 இன்னிட்ட பிணி மறவாது!
 நன்மையை நல்லபடி யுகி!
 இன்பம் என்பது
 யுகத்தில் இல்லை!
 உன் யன்யம்
 எவ்வண்ணம் என உணர்ந்தால்தான்,
 வெண்மை எனவ
 என உணரலாம்!
 பகை வேண்டாம்,
 பாசம் கொள்!
 இன்யம் கொள்!
 இரக்கம் கொள்!
 இவாஷ்யம் கொள்!
 மற்றவர் யாராயினும்,
 உணர்ந்து யுன்யானம் கொள்!
 வெகு யானாஷ்யம் கொள்
 வெண்மை எதுவென உணர்!
- ★ இயன்யம் எனப்பட்டவை தான்
 உன் எண்ணம்
 என்கின்ற சரீரம்!
 எண்ணம் இளக்கமாக இருந்தால்,
 நீ இயான்யம் கொள்ளலாம்!
 இவ்யம்தான் நீ என உணராதே!

அவ்வண்ணம்தான் உன் துள்யம்!
யியான்யவம், யியாஷ்யாசம்
இப்படி பலப்பல அதிக்கம்,
உன்னை உணரச் செய்யும்!

- ★ உனக்குநீர்
எவ்வண்ணம் தேவையோ,
அதுபோல் இவையும் தேவை!
வீர்யம் கொள்!
யுகத்தில், திடாஸ்துவமான
அன்பு கொள்!
வஞ்சம் எனப்பட்ட எண்ணம்
கொண்டவன், கொண்டவள் துன்பத்தை
நீயே பார்த்து உணர்!
நீங்கள் இருப்பதுநீசம்!
இங்ஙனம் இருக்கின்ற
காலம் சற்று!
நாளும், நாழிகையும் சற்றே!
சற்றும் நிம்மதி
என்பதும் இல்லை,
இல்லவே இல்லை!
கலக்கம் கொள்ளாதே!
சிந்தித்து உணர்!
யுள்யம் துள்யமாக
எழுதப்படுகின்றன என்றால்,
யியன்யம், யயான்ஷம்
இப்படி ஆதிக்கம்
எழுதச்சொல்லி எழுதப்படுகின்றன!
எழுதுகின்ற திடாஸ்துவம்

அன்பு என கொண்டவர்க்கு மட்டும்
தர்மம் எனப்பட்டதற்கு மட்டும்
என்பதை நீ
துள்யமாக உணர்!

அத்தியாயம் – 55

- ★ துன்பம், துயர்
கண்டார் எவரெவர் ?
யாவர் யுகத்தில் கண்டார் ?
கலகம் என்பது யுகத்தில்
அவ்யாகம் என்பது யுகத்தில்,
அவ்யாகம் எதை சொல்லும் ?
யாவும் உணர்பவர்க;ள
இவை உணர்வாரா ?
உணர்ந்தால், தெரிந்தார்
யுகத்தில் மிகச் சிலரோ ?
இனி உணர்வார் யாவரும்!
- ★ உண்மை என்கின்றதை
உணர பல காலம்!
பார்ப்பீர், உணர்வீர் யுகத்தார்!
யுகத்தில் நீ
இன்புற்றாயே தவிர
யுயாக்கியம் கொள்ளான்
எனப் பொருள்!
துன்புற்றாயே தவிர
இன்புறாதவன் நீ!
ஏன் என்னும் வினாவிற்கு
இதை எழுதுகின்றாரே
அவரே விடை கூறுவார்!

எப்படி ?

இவஷ்வம் கொண்டார் இவர்,
இவ பிரபஞ்சமும் கொண்டார்!
இகைக்குள், இக் குகைக்குள்
இவரும் தண்டனை
அடைந்தவர் போல் திகைத்தார்!
இவருக்கே இக்கதி என்றால்
நீ எப்படி ?

- ★ வஞ்சம் கொண்டால்
யாகத்தில் நீ,
யுகம் எனப்படும் யுகத்தில்
சிறை வைக்கப்படுகின்றாய், தவிர
இன்புற்று வாழ மாட்டாய்!
நீ நீதான்!
சரீரம் உன்னுடையது,
ஆத்மா என்னுடையது!
எப்படி ?
எவையரும் இவையரே என்றால்
யுன்னித்து உணர்!

- ★ யாவரும் பிறப்பது பிறப்பு;லல
துன்பம் எனப்பட்ட
இது குகை!
யாகம் என்பதை
நீராக உணர்!
எந்நீர் ?
நீ அருந்தும் நீராக உணர்!

- ★ யுவையரும் யுவையர்கள்!
 ஆனால்,
 நீ விதை போல் பிரிக்கப்பட்டு,
 யுகத்தில் சில காலம்தான் வாழ்கின்றாய்!
 ஆடி ஆடி எவை ஆடி
 எதைக் கண்டாய்?
 உண்டு, தின்று திறன்பட்ட
 சாரீரம் எதற்கு?
 ஆதிக்கம் யாகம்!
 யாகம் என்றால் எத்தகையோ!
 ஆனால்,
 நீ இருப்பது நீசம்!
 நீசம் என்றால் இருள்,
 இருளில் இருந்து கொண்டு
 எதைச் செய்கிறாய்?
 பலப்பல பொருள் செல்வம் சேர்க்கின்றாய்!
 ஆனால், உன் யுகப் பிரிவு
 உன் யுகப் பிரிவு
 உன்னிடம் இருந்து
 விடுபடும்போது எதையும்
 யாகம் கொண்டு வருவதும் இல்லை!
 வைத்த வைந்தேன்!
 என சொல்வதும் இல்லை!
 இங்கு விடுபட
 அங்கு மறக்கின்றாய்,
 அங்கு விடுபட
 இங்கு மறக்கின்றாய்,
 எத்தகை என உணர்!

- ★ நீ யுகத்தில் இருந்து உதவிட
நன்மைகள் எத்தனையோ உள்ளன !
நீ இங்கு நன்மை என்பதை
உணரும் வரை
யாகம் அடைய இயலாது!
பலப்பல காண்டமும்
உன்னைத் திறமையாக யூகிக்கின்றன !
எத்தனையோ கோணங்களில்
யுன்னிக்கின்றன !
நீ உணர்வது எப்படியென
நீதானே உணர வேண்டும்!
- ★ இன்யாஷிஷம், என்யாசிசம்,
பிரபஞ்சம், எயாஞ்சம்,
யகஞ்சாசம், யன்யுள்யாசிசம்
இப்படி யாகத்தில் எத்தனையோ
யியான்யம் உள்ளது !
அதற்குள்ளும் யாவ்யாசிசம்!
அங்கும் உன்போல்
ஆயாஷ்யம் உள்ளார்
என்றால் எப்படி ?
- ★ யுகத்திற்குள் தள்ளப்படும்
உன் ஆத்மா தண்டனையுற்று
யுவைக்குள் முளைக்கின்றன !
இதுதான் தண்டனையுற்ற யுகம்!
யுகத்தில் நீ திறன் கண்டது
எதுவுமே இல்லை!
யார், எவையார், எதை

யுன்யாசிசம் செய்திட்டார் ?
 உன் நிலை கொண்டு
 முளைத்து வந்த
 வித்துக்கள் எவை ?
 வித்துக்கள், தானியங்கள்
 யாவும் யாகத்தில்
 இருந்து தூவப்படுகின்றன !
 எண்ணியதும், யுன்னியதும்
 யாஷ்டிச முனிவர்கள் !
 இம்முனிவர்கள் யுகத்தில்
 திகழ்வதும் சற்றே, ஏன் ?
 உனக்கு விபரம்,
 வினாக்கள் கூறிடவேதான்
 எவ்வயாசிசம் கொள்கின்றார்கள் !

★ யுகத்தில் திகழ்ந்தார்,
 திறனையும் கொண்டார்
 எவையரும் அல்ல !
 முனிவருக்கும் உன் நிலைதான் !
 இவர்கள் குடி என
 யுகத்தில் இருந்தாலும்
 நீ வாழும் இருட்டிற்குள்
 உனக்கு ஊக்குவிப்பதற்கு
 வரவேண்டியதாகின்றது !

★ பவாம் நீ என யூக்கிப்படுகின்றாய் !
 யாயாஷ்டிசவம் உன்னைப்
 பார்த்து வேதனைப்படுகின்றது !
 நீ இருப்பது இருட்டிற்குள் !

யான்யம் கொள்வதும் இருட்டிற்குள்!
 இன்யம், நன்யம்,
 நானாய்யம் இப்படி உன்னை
 யாஷ்டிசம் உணர்கின்றன என்றால்
 பொருள் ஏராளம்!
 பேராசைக்கார பெரும்வஞ்சம்
 என்பதுதானா உன் யுகத்து ஆதிக்கம்!
 பிறந்து, இருந்து
 நீ வாழ்ந்து கண்ட
 திறன் யாவை மனிதா?

★ நீ உட்கொள்வது
 யாவும் தான்யம்!
 இவையால் வந்ததுதானே யாவும்!
 உன்னால் எவ்விதையும் உண்டா?
 உன்னால் வரப்பட்ட
 விதை யாவும்
 தண்டனை உட்கொண்டதுதானே!
 பிறக்க யுகிப்பது உண்டு,
 ஆனால், இறக்க பயப்படுகின்றாய்!
 உன்னால் எவை, யாது இயலும்?
 எவையங்கம் உணர்கின்றாய்?
 தீமை செய்யாதே,
 திறமையான அன்பு கூறு!
 அதிகாரம் கொள்ளாதே,
 திகழ்ந்து பேசு!
 பகைமை பேசாதே,
 பக்குவம் பேசு!

ஞானம் உட்கொள்!
 விவேகம் வேண்டும்!
 இன்யம் கொள்!
 இன்யாசம் கொள்ளாதே!
 இன்யம் கொள்ளாதே!
 அதாவது, நான் என்கின்ற
 அகம் கொள்ளாதே!
 அப்படி கொண்டால்
 இன்யாஸ்தும் என் செய்யும்?
 உன்னை அது
 வெகுவாக சோதித்தால்
 உன்னால் தாங்க இயலாது!
 எப்படி?
 மலாத்துத்துய்வம்,
 இனாஷ்துவத்தால் அழிக்கப்படுகின்றன!
 இதனால்,
 உன் நிலை தடுமாறும்!

- ★ யுன்னியம் எதுவென உணர்!
 இயன்யம் எது எனவும் உணர்!
 தரை, தரைக்கு மேல்தான் நீ!
 இயன்யம் இயன்யம் கொள்
 நீ பாவம் செய்து
 பக்குவம் அடைய நினைக்காதே!
 பாவம் செய்து,
 நாம் நன்மைக்காரன் என்கின்ற
 எயாக்கியம் வேண்டாம்!
 குணாஷ்யமும், யினாஷ்யமும்

உன்னை மறவாது!
 இளயம் கொண்டு
 உன்னைத் தாக்கும்!
 நீ துன்பம் என்கின்ற
 இயன்யம் காணத்தான் வேண்டும்!
 உன் சரீரம் துன்பத்திற்குள்
 இல்யம்பட்டுத்தான் தீரும்!
 பாவம் மன்னிக்கப்பட
 மாட்டாது என்பது
 இன்யாசவ தீர்ப்பு!
 உன் சரீரம்,
 துன்பம், துயரம் காணாமல்,
 யியன்யவ ஆத்மா
 உணரும் என்றால்
 இதற்குள் இனிய
 விடைகள் எராளம்!
 விதியால் பலப்பல,
 யாத்துவம் யுகத்தில் சொல்கிறது
 என்று நம்பாதே!
 மனிதா,
 நீ பாவம் செய்யாதே!

அத்தியாயம் – 56

- ★ மனிதா,
 நீ சுமக்கு
 தலைச் சுமையை
 மாற்றிக் கொள்ளலாம்!
 கருதான் தரிக்க!
 அக்கருவை மாற்ற

யுகத்தில் எவையரும் உண்டோ ?
 யுகத்தில் இன்பம் காணும் எவனம்
 உதவி என கொடுத்தும் பார்த்தாயோ ?
 இரக்கம் என்பது
 இவையர் யாராயினும்
 அவரிடம் உண்டா ?

★ இவ்யுகம்,
 இவை ஈஞ்சாந்தம் எனப்பட்டது!
 உன் உள்ளத்தில்
 இளக்கம் வேண்டும்!
 யாவரும் யுகத்தில் நீங்கள்தான்!
 ஆனால், அங்சனம் கொள்ளாதே!
 இவ்ஞானம் கொள், ஏன் ?
 சிறிதும் வேறுபட்டவையானால்
 உன் ஆத்மா
 அங்ஙனம் சென்றிடும்
 என திடமாக கூறுகிறோம்!
 உன் எண்ணத்தால்
 யுகத்தில் யியாதிக்கம் கொள்ளாமல்,
 தர்மம் என்கின்ற
 யாயாதிக்கம் கொள் !

★ நலிவின்றி தெளிவாக
 வாழும் மனிதா
 யாகம் பாவம் தான்!
 யாவும் யாவும் தான்
 உன் இடம் யாகம்!
 யாகம் பலப்பல வழியில்

பிரிக்கப்படுகின்றன !
 யுன்னிப்பாய் கவனி,
 யின்னிப்பாய் உணராதே !
 யாவும் உணர்ந்து
 எவையையும் அவை
 அவையாகப் பிரி !
 ஆத்மா பிரிக்கப்படுவது யாகத்தில் !
 ஆனால்,
 உன் குணாவும் பிரிக்கப்படுவது
 குகை எனப்பட்ட சிறையில் !
 யுகத்தில் சற்று
 உன் நன்மை
 என்கின்றதை யுகாசி !
 அதுதான், உண்மையான யாவும் !
 சஞ்சி உண்டு !
 அதுபோல், உன் ஆத்மாவால்
 உன் சார்த்திற்கு
 நன்மையும் உண்டு !

★ உன் யுன்னிப்பு
 என்பது யாகம்தான்,
 இவ்யுகம் இல்லை
 உன் நிலை என்பது
 உன் நெற்றி
 அந்நெற்றியில்
 வரையப்படும் எழுத்து
 உன் ஆத்மாவின்
 விடையாய் கிடைக்கின்றது !
 யாகத்தை நீ

யுன்னிப்பாக நம்பு!
 பிரகாசம் எனப்பட்டது யாகம்!
 யாகம்தான் யியாயிசவ பிரகாசம்!
 அப்பிரகாசம் அடைய
 ஞானம் கொள்,
 உதவி கொள்!
 உதவி என்பதை யூகி,
 நன்மை என்பது பொருள்!

★ என்னும் இவ்யுகம்
 உனக்கு சொந்தம் அல்ல!
 எதுவும் உன் இஷ்டம் இல்லை,
 யாஷ்டிசம் இஷ்டம்!
 பிரபஞ்சம் என்பது
 யுன்னிப்பான எண்ணம்தான்!
 பிரபஞ்சம், அவ்யஞ்சம்,
 யயான்யவ பிரபஞ்சம் ஏற்றிட்டார்
 எவை, எது யுற்றிற்றார்?
 இவ் யாகம்
 அடைந்திட்டாரே, மகிழ்ந்திட்டார்!

★ யாகம் பொழிந்தால்
 நிம்மதி என்கின்றாய!
 காற்று, சற்று அடித்தால்
 ஆகா என்கின்றாய!
 எவையும் விஷம்போல் அல்ல!
 காற்று சீற்றம் கொண்டால்
 பயப்படுகின்றாய், ஏன் அப்படி?
 நீ உன் அதிகாரத்தால்
 எதையும் உணர்ந்திட இயலாது

என்பது இன்யம்!
 இன்யம் என்பது
 யாஷ்யவ யாகம்!
 யாஷ்ய முனிவர், ஞானியர்
 யாயாவை ஆதிக்கம் யாகத்தில்!

★ நீ யுகத்தில்,
 பிறப்பது போல்,
 இருப்பது போல்,
 ஆனால் யாயாஷ்யம்
 வந்த வண்ணம்
 என உணர்!
 நீ யுகத்தில்
 இருப்பது சற்று என்றால்
 எங்சாசம் எப்படி திகழ்ந்தாய் ?
 உட்கொள்வது தான்யம்!
 இவையை,
 ருசி என உணர்கின்றாய்,
 பிரகாசிப்பு யுகிக்கின்றாயா ?
 உனக்கு உதவி
 என்பது எது ?
 நீ தேடியவை எதுவானாலும்
 சற்றுதான் உன் நிம்மதி!
 எவையையும் திறனாக கண்டிட்டாயா ?
 உன் இசை நான் காண,
 என் இசையும் நீ கண்டிட்டாயா ?
 உன் இசை நான் காண,
 என் இசையும் நீ கண்டாயோ ?
 உன் முன்தான் நிற்கின்றேன்,
 பின் இல்லை
 முன் என்றால்,
 பிரகாசிப்பு எங்ஙனமோ

அவ்வண்ணத்தில்
 இளயம் கொண்டுள்ளேன் என்றால்
 துளயம், இளயம், இன்யம்
 எங்கே உள்ளன
 என்பதை உணர்!
 அன்பு என்பதற்குத்தான்
 யியாஷாஷிசம் உண்டு!
 அன்பு என்கின்ற
 தான்யம் போல்
 இன்யம் கொள்!

- ★ விதினவை என்றால்
 விடையே விதிதான்!
 விதி என இளயம்
 உன் நெற்றியில் உள்ளன!
 மாறுபட்டவை நெற்றி,
 நெற்றிதான் துளயம்!
 உன் பிறவி,
 உன் இயன்யம் நெற்றிதான்!
 எவையையும் மாற்றிவிடுவாய்,
 ஆனால் நெற்றியை
 மாற்றிட இயலாது!
 எழுத்து எனப்பட்டது
 அங்கு உள்ளது!

- ★ நீ எவையர் என்கின்றதை
 இன்யவ நட்சத்திரம்
 இன்யத்தால் காணும் என்று
 துளயமாக பல

ஆதிக்கம் பார்க்கின்றன!
மனிதா, நீ இயல்யமாக யுகி!

- ★ தவறு எனும் தாண்டவமாடாதே!
இனி இவைக்குள்
இன்பம் ஏராளம்!
மழைக்காலம் சொல்ல இயலாது!
என்றும்,
உலகம் இன்பத்தால்,
இயல்யத்தால் வாழ்வும் உண்டுபோல்!
காற்றும் இன்யம்!
காற்றும் உனக்குத் தகுந்தவாறு
இயல்யாஷம் கொள்ளும் என்றால்
இதற்குள் இயான்யம்
ஏராளம் உள்ளன!
நீ நம்பு!

- ★ தான்யம் இல்லாமல்
நீ இல்லை!
நீ இல்லாமல்
தான்யம் உண்டு!
யயாள்யம் என்னும்
யாகத்துவம் இருக்கின்றன!
தான்யத்தை திண்கின்ற
நீ எவை கண்டாய்?
மிருகம் எனப்பட்டதும்,
பறவை எனப்பட்டதும்
இன்பம் போல்
இயன்வம் கொண்டு

காட்டில் வாழ்கின்றன!
 மனிதா,
 நீ உன் துன்பம்
 எனப்பட்டதற்குள் இல்யம்!
 இன்பம் என்பதும்,
 யாயாஷ்யத்துவம் பார், யுகி, உணர்!
 இதற்குள்,
 ஏராளம் வினாக்கள்
 யாகத்தைப் பற்றிதான்,
 யுகம் எனப்பட்டவைக்கும்,
 உனக்கும் சற்றுதான்!
 இவைக்குள்,
 வாழ்வதும், யுகிப்பதும் சற்றுதான்
 என்றால் இவ்யாசம், யாசம்
 111 காண்டம், மண்டலம்
 எப்படி பார்க்கின்றாயோ
 பார் தெரியும், உணர்வாய்!
 இன்யம் என
 இளக்கம் கொள் மனிதா!

அத்தியாயம் – 57

- ★ உண்மை என்கின்ற
 பொருள் யாகம்!
 யாகம் என்பதுதான் அன்பு!
 அவ்வன்பிற்கும், யுகையாகவருக்கும்
 நீங்கள் யாவரும்
 ஒருவொருக்கொருவர்
 உதவி என உண்டு!
 என்றும் மறவாத அன்பு

என்பது இங்கு இல்லை,
 அது! யாகத்தில் தான்!
 யாகம்தான் உனக்கு உதவி!
 யூகிக்க, யுக்கிக்க
 எண்ணம் என்பது யுக்தி
 யுக்தி என்பது அறம்!
 அறம் என்றால் புரியும் உனக்கு!
 புரியும் உனக்கு!
 அறத்தால் அவையில் இடம் உண்டு
 ஆனால், எகைத்தால்
 யுகை குகைக்குள்தான் உண்டு என
 யாஷ்டிசம் கூற
 இவர் இதை எழுதுகின்றார்!
 எழுதச் சொல்வது நாங்கள்
 ஆனால், எழுதுவது இவர்
 என உணருங்கள்!
 எத்திடாதே, ஏமாற்றாதே!
 உதவிக்கு இவ்யாகவ பிரபஞ்சம்தான்!

- ★ நீங்கள் இதை உணர்வீர்களானால்
 வினாக்களைக் கேளுங்கள்!
 உன் ஆத்மா
 சற்ற ஓய்வு கொள்ளும்!
 உன் யுவாதிக்கம் யாவும்
 உன் சாரீரம் உணரும்!
 யுற்றிற்றதும், எற்றிற்றதும் நீ,
 இவாயம் கொள்ளாதே!
 உன் எண்ணங்கள்

யாவும் கலங்கி உள்ளன!
 யாயாணுவா ஆதிக்கம்
 உன்னை இன்செயல் செய்தார்!
 உன்நாவ் இனி
 நன்மை, நற்பலன்தான்
 யுயாசிசம், கொள்ளும்!
 இவையை உணர்ந்தால்
 உன் எண்ணம் மாறாது!

- ★ தீயை அணைத்துவிட்டால்
 எப்படி புகையும்?
 நீதான் நெருப்பிற்குள்
 குடி கொண்டவன் போல்!
 அதற்காகத்தான் பல
 யாயாஷ்த்துவ ஆதிக்கம்!
 இவையில், இக்குகையில்
 சிறைவாசம்தான் நீ கொள்கின்றாய்!
 இங்கு எவையும்
 இன்புற்று வாழா,
 துன்புற்று வாழ்ந்து
 நீ கண்ட
 சிலாக்கியம் என்ன என்பதை
 தெளிவாக, திறனாக, திடமையாக
 உறுதியாக நீ யூகி!
 ஆத்மா காப்பாற்றப்பட்டது என்றால்,
 ஆத்மாவின் இனியதை
 இனிதான் நீர் உணர்வீர்!

★ நீநீதான் என்றால்,
 உன்நிலை நிலைதான் !
 ஆதிக்கத்தால் உனக்கு பிணி,
 பலப்பல துன்பம் !
 அது உன்னால் வரும்
 யாஷ்டிசம் செய்யும்
 தண்டனையால் நீ
 பல வகையில்
 சிக்கித் தவக்கின்றாய் !
 உனக்கு கண்
 இரண்டு போல்,
 யாகத்திற்கு எத்தகை
 யாவை எனக் கண்டது
 எது, எவர் என யுகித்தால்
 விடை கிடைக்கும் !
 யுகிக்காமல் விடை உண்டா ?

★ பின் நோக்கு,
 பின்னால் வருவது
 எது, யாது உன உணர் !
 பின்னால் யுள்யப்பட்டது
 துன்பத்தால், பாவத்தால்
 தண்டனை என்பது
 யுன்னிப்பு இப்போது என்றாலும்
 பின் தொடர்வது கண்டிப்பு !
 யாஷ்டிசவ யுன்னிப்புவின்
 பிழை மறக்க,
 யுகத்தில் எவையரும் இல்லை !
 பிழையால் வருவது உனக்கு

பிணியால் நீ திகைப்பாய்!
 சில நாட்களுக்காவது,
 நீங்கள் எவ்வண்ணம் இயன்றாலும்
 பிணி விடாது!
 துன்பம் இன் இஷ்யத்துள்!
 சாரீரம் துள்யம் கொள்கின்றன!
 பிறவியாகவே மீண்டும்
 யுகம்தான் வருகின்றாய் என்றால்,
 உன் ஆத்மா உன்னை
 என் செய்யும்?

- ★ பிரகாசிப்பால் தண்டனை போல்!
 உன் எண்ணம் யாவும்
 பசுமைக்கு உட்பட்டதா?
 பாவத்திற்கு உட்பட்டதா?
 எண்ணியதும், யுன்னியதும்
 நீயாகவே அனுபவிக்கின்றாய்!
 வியாதி எனப்பட்டதை
 எவையனும் வாங்கி
 மாற்றிட இயலாது!
 அப்படி என்றால்
 தவறை உணர்வார்
 எவையரும் உண்டா?
 சுமை மாற்றிக் கொள்ளலாம்,
 பிணியை பிரித்து,
 மாற்ற இயலாது!
 இவை எல்லாம் மாற்றப்பட்டால்
 உன் திடாஷ்டம்
 எப்படி உணரும்?

உன் அதிகாரம்
எப்படி யூகிக்கும் ?

- ★ இவைக்குள்தான், அவனவன்
எண்ணியதும், யுன்னியதும்!
நீநன்மை என்பதை
யூகித்தால் நன்மை!
தீமை என்பதை யுன்னித்தால்,
திறமையான யுன்னியது
எண்ணியது கிட்டிடும்!
நீ எதையும்
நீந்தும் திடாஷ்துவம் கொண்டவன்!
ஆனால்,
உன் அநீதி,
நீ செய்யும் பாவம்,
இரக்கமற்ற செயல்
இவைகளை நீந்துவது இயலாது!
- ★ இலையில் பூச்சி கண்டால்
மரம் துன்பம் கொள்ளாது!
ஆனால், பூச்சியால்
எவ்வண்ணத்திலும் இயாய்ப்பு இல்லை!
மரம் மரம்தான்!
அது இன்யவப் பிரபஞ்சம் கொண்டது!
மரம் என்பதற்குள் எத்தகையோ!
அதை உணர்கின்றாய்!
பூச்சியால் இலைகளையும்
இயான்யம் கொள்ளலாம்!
ஆனால், பிணி என வந்தால்
நீ இங்ஙனம் படும்பாடு,
யானாஷ்யஷ்யம் என் செய்யும் ?

- ★ உன் யுமையுள் புகை,
புகையுள் இகை!
எப்படி உணர்கின்றாய் ?
நீ எத்தகையோ
பார்க்கின்றாய் யுகத்தில்!
ஆனால்,
எத்தகையோ இன்பம் எனும்;
யாஷ்யம் உள்ளன என்பதை
காணாதவன் நீ!
உன் திடமான
யன்யம் என்கின்ற
எண்ணம் உணரவில்லை!
இயன்யவம் யுகி!
- ★ நிலையில்லான் நீ
என்றால் எப்படி ?
இவ்வண்ணம் இன்பம் போல்தான்!
ஆனால், காண்பது துன்பம்தான்!
துன்பம், இன்பம் போல்!
ஆனால் சரீரம்,
சரீரத்திற்குள் எவை, எங்ஙனம் ?
உன் சரீரம் பல வழியில்
பிரிக்கப்பட்டதும், பிரித்துள்ளதும்
எது, ஏன் ?
உன் இணைவ்வுவம் எங்கே ?
எங்கு என உணர்கின்றாயா ?
- ★ இயல்யவ முனிவர்கள், ஞானியர்கள்
ஆதிக்கம் கொண்டால்
இன்பம் என்கின்ற எண்ணம்
எது என நீ உணர்வாய்!

உன் தர்மம் உனக்கு,
 உன் உதவியும் உனக்கு,
 உன் எண்ணம் உனக்கு,
 யாயாஷ்யவ பிரகாசிப்பும் உனக்கு!
 இவையில் இருந்து நீ
 111 காண்டத்தில் எவையிலும் அமர
 உன் ஆத்மா எனைத்துவம்
 கொள்ள யுகி!
 பகை கொள்ளாதே,
 பாவம் செய்யாதே!
 பிறரை அழிக்காதே!
 அதனால்,
 பயங்கர தண்டனை அடைவாய்!
 நீ பாவம் செய்தவன், செய்தவள்
 என்றால் இவையத்தில்
 நீ பாவம் செய்து
 சில நாழிகையில் நடக்கும்,
 பார்ப்பார் யாகத்தார்!
 அதாவது காற்று,
 காற்றுக்குள் இயள்யவம்!
 காற்று, காற்றுக்குள்தான் கருவும்
 என்றால் எல்லாம்
 இவைஷ்டத்துவம்தான்,
 உன உணர் மனிதா!

அத்தியாயம் – 58

- ★ ஞானம் என்பது எதுவானாலும்
 அது அகஷ்திசம் என்பது போல்!
 யுவையற்றிற்கு எவையும் உண்டா
 என எண்ணிப்பார்!

தத்துவ தர்மத்திற்கு தாவி வா!
 குரங்கு கிளைதாவும் சரியாக
 அக்குரங்குகினம் போல்
 தாவுவதும், உதவுவதும்
 நீ ஒருத்தன்தான் யுகத்தில்
 என்பதை உணர்!

- ★ இவை யாவும்
 உனக்கு உதவும்!
 ஆனால்,
 யாவும், எவையும்
 உதவுமா என்பதையும் உணர்!
 எண்ணங்கள் திகழ
 உன் ஆத்மா திகழும், சிரிக்கும்!
 யாவும், எப்போதும் இடிக்காது!
 அது போல்!
 யாகம் எப்போது இடிக்காது!
 இதை யுகத்தார்
 உணர வேண்டும்!

- ★ யாகம் உணர்கின்றவர்கள் எல்லாம்
 உன்னை, யுகத்தை ஏன் ?
 நீ யுகத்தில்
 பலகாலம் இருக்கின்றவன் அல்ல
 என்பது முதல் திடன்,
 ஆனால் உணர்வெல்லாம்,
 5000 ஆண்டும் கலகம்தான்!
 யுவ ஆதிக்கம் ஏராளம்!
 ஆனால், அவ்வினம் கொள்ளாதே!

இவ்வினம் கொள் !
 ஆகா, இது என்ன,
 என்று கூறாதே !
 இதுதான் இவையார்களின் இசை !

- ★ ஆசைக்காக அல்ல மனிதா,
 அன்பு எனப்பட்டது உதவி
 உதவி என்கின்றதை
 சொல்லாமல் செய்,
 சொல்லி செய்யாதே,
 கேட்டும் செய்யாதே ! ஏன் ?
 யூய்யாக்கியத்திற்காக
 தர்மம் அல்ல,
 தர்மம் என்பதுதான்
 உன் உரிமை, முன்னுரிமை !
 யுகத்தில் தர்மத்தினால் உயர்வே !
 உன் எண்ணத்தின் திடமானது தர்மம் !
 தர்மம் செய்யச் செய்ய
 எண்ணங்கள் பிரகாசிக்கின்றன !

- ★ சொல், செயல் இவைதான் ஞானியம் !
 யானியம் என்றால்
 தானியங்களைவிட
 இவைதான் பெரும் முக்கியம்
 எண் உணர் !
 தானியத்தை 300 நாளில்
 மூட்டை, மூட்டையாக கட்டுகிறாய்,
 ஆனால்,

இவ் ஞானத்தை
எத்தனை காலம் பயிரிட்டாலும்
அவை உன்னால் முளைக்காது!
யாஷ்டிசம், யாயாக்கியத்தில் இருக்கும்
யுவாக்கிய முனிவரால்
மட்டும்தான் இயலும்!

★ இனி உலகிற்கு
அடிக்கடி ஞானியர்
எனப்பட்டவர்கள் தோன்றுவார்கள்!
நீயியாள்யாயம்,
உள்யாசிசாயம் கொள்!
நன்மை என்பதை
தாரளமாக யூகி!
தீயவை கொடியவை,
நீசம் என்பது சொல்லானால்,
உன் யாதிஷ்டியாயம்
வெண்மை என்கின்றவையான
எண்ணம் கொள்!
நன்மை என்முது
இதுவானால் உன் ஆத்மா
சற்று நிம்மதி கொள்ளும்!
இயான்யவஸ்யவ
முனிவர்கள் ஆதிக்கம்
இப்படி யுவாயம் கொள்கின்றன!
நன்மை என்கின்ற
யுள்யாசியம் வேண்டும்!

★ துன்பம் என்பதை,
நீயே தேடாதே!
உண்மையின் இசைவை

சற்று துள்யமாகத்தான்
யியாள்யம் கொள்ள முடியும்!
ஏன்?

நீ பகைப்பவன்தான் என்றால்
எத்தகைக்குள் இன்யம்?
மணம் என்பது சற்று என்றால்,
பிரகாசிப்பிற்கு பின்
இன்யம் என்கின்ற
யாகம் எது?
யூகித்து உணர்!

- ★ நீங்கள் யூகிக்கவே,
யயாஷ்வ முனிவர்
எழுதச் சொல்லி
இவை எழுதப்படுகின்றன!
இவைக்குள் மாயைகள் அடங்கும்!
நீ எப்படி பழி வாங்குகின்றாயோ
அவ்வண்ணம் பழி வாங்குகின்றாயோ
உன்னை பழிவாங்கும்,
பழிவாங்காமல் செல்லாது!
நீ இன்யத்தால்

- ★ பகை கொள்ள
உன் சரீரம்
மிகுந்த அக்கறை கொள்ளும் என்றால்
சரீரத்தின் திடாஷ்த்துவம் பார்!
நீ நித்திரை என்ற
தூக்கத்தில் பழி வாங்குவாய்,

ஆனாலும், நான் பார்ப்பேன் !
 உடல் எனப்பட்ட சரீரம்,
 உன் இன்யம் அழுகி
 நீர் கொட்டும் என்றால்,
 பிணி, பிணியின் புழுக்கள்,
 அவைக்குள் அணுக்கள் !
 பயபடாதே மனிதா,
 யியல்யாஷம் உன்னை
 யியல்யத்தால் பழி வாங்கும் !
 நடப்பாய், பின் விழுவாய் !
 விழுந்து நுரை கக்குவாய் !
 சந்தேக சரீரம்
 எனப்படும் பிணி,
 பிணியின் மேல் பிணி,
 தூக்கி, தூக்கி
 வீசி அடிப்பதும்,
 காற்று போல் என உணர் !
 பிறவி, பிறவியில் யயன்யம்,
 நீ மறக்கலாம்,
 ஆனால்,
 யாயாஷம் மறவாது !
 பிறர் என்பகை கொள்ள இயன்யம் !
 வாயில் இருந்து
 நீர் ஒழுகும்,
 எவை யுகிக்கின்றாய் ?
 பார் !
 இணைஸ்துவம் மண்டலம் !

பிறவிக்குள் இயன்யாசவம்!
 யாவும் உன் சரீரம்!
 யினாஷம் அழுகிய
 கனி போல்,
 வித்தில்லா கனி!
 நடப்பது இல்லை,
 திகழ்வதும் இல்லை என்றால்!
 நீ எப்படி ?
 யுகத்தில் நீ ஒருவரை
 அழித்தாயேயானால்,
 அவ்வாறே நீ
 பின் நீயாக அழிகின்றாய்,
 என்றால் எப்படி ?
 நீ தவறை உணர
 இளயத்திற்குள் இளயம்!

- ★ நீ தின்று நீயே அளைவதும்,
 நீ பார்த்து
 நீ தின்னா போவதும்,
 நீ பார்த்தும்
 தின்ன இயலாது போவதும்,
 இவ்வாறெல்லாம் இளயம் செய்யும்!
 உன் பழி
 உன் சரீரம்
 குழிக்கு போகும் வரை துள்யம்!
- ★ இவன், இவள்,
 இவளுக்குள் கரு,
 கருவுக்குள் காற்று
 காற்றுக்குள் நாற்று போல்!

நாற்று வித்தாகும்,
 விதையும் தானாகும்!
 நீ தவறு, திடாஸ்துவம்,
 யானான்யம் செய்ய
 பழி யாகம் செய்கின்றன!
 அதாவத பிறவி,
 பிறவிக்குள் இயான்யவ துன்பம்!
 துன்பத்தற்குள் துன்பம்!
 மறுபிறவியும் இவையார்!

- ★ தவறு என்றால்
 தண்டனை என்பது யாயாஷ்யம்,
 பிரபஞ்சம் என்றால்,
 111-ம் பழி தீர்ப்பதுதான்!
 மயிர், மயிரில் வாழும் பேன்!
 இவைக்குள் இயல்யம் என்றால்,
 நீ எவ்வாறு யூகிக்கின்றாய்?
 நீரில் தள்ளுகின்றாய்,
 பின் பிறந்து
 காற்றின் இன்யத்தால்
 நீ தள்ளப்படுகின்றாய்!
 நீ தவறு என்று
 பழி வாங்கும் இவளை
 நான் இனைஷ்யம் கொண்டு
 உன்னை இணைய்த்துவத்தில்,
 நாசியில் இள்யம் கொண்டு
 தாக்குவேன் என்பது
 தர்க்க முனிவர் இயள்யம்!

மனிதா,
 இப்படி ஏராளம் உள்ளன!
 எழுதப்படுமானால் நீ என் செய்வாய்?
 விடைகள் ஏராளம் உள்ளன!
 யுகித்து உணர், புரியும்!

அத்தியாயம் – 59

- ★ இவ்வயவ முனிவர்கள் ஆதிக்கம்!
 தன முனிவர்,
 தவ முனிவர்,
 தர்க்க முனிவர்
 இவையர்கள் யாவரும்
 யுத்திதான் கூறுவார்கள்!
 நீர்போல், ஆனால்
 இளநீர் போல்!
 யுகிக்க, பார்க்க
 உன் போல்!
 யவாதிஸ்தம் என்னும்
 முனிவர்கள் இவநிலை,
 இவையான நிலை,
 நன்மை உள்ளம்,
 உணர்ந்தால் உண்மையின் மகிமை.
 யகிமை, யாகிமை
 இவை எல்லாம்
 இவ பிரபஞ்சம்!
 இப்பிரபஞ்சம் எது, யாது
 என உணருங்கள்!

- ★ யாவும் யாவுமா ?
 உனக்கு என்று
 துன்பம் வருகின்றதோ,
 பின் சிலறாளில் இன்பம்
 என்பது பிரபஞ்சம்!
 துன்பம், துயர் துடைப்பார் மாயை!
 மாயை என்பது
 அன்பும், அழகும் கொண்டது!
 யாகம் உணர்கின்றவைகள்,
 எல்லாம் உன்னையும்
 யுகத்தையும் தான் ஏன் ?
- ★ பல காலம் நீ
 யுகத்தில் இருப்பவன் அல்ல!
 இசை, திசை எல்லாம்
 ஒன்று போல்,
 ஆனால், யுவாஷியங்கள்
 எல்லாம் வேறுபட்டது போல்!
 நீதான் யுகத்தில்
 நலிவுற்றான் என உணர்!
 நலிவுற்றான் என்றால்,
 எவை இருந்தும்
 எவை கண்டாய்,
 கொண்டாய், கொண்டிடாய் ?
 ஏன் யுகத்தில் யாயாக்கியங்கள்
 என்ற சொல்
 இவ் ஞானத்தில் கிடைக்கின்றன ?
 இவை யாவும் யுன்னிப்பாக
 இவையர்கள் உணர்ந்துதான்
 யுகிக்க இவாசிசம் கொண்டார்கள் !

விதை தோன்றும்,
 ஆனால், இன்புற்று வாழும்!
 இவைஷ்டம் கொள்ளா
 என திடமான நம்பு!
 ஏனுசாசிசம் கொண்டுள்ளது நட்சத்திரம்!
 நீ, ஆகா நட்சத்திரம்
 என்கின்றாயே தவிர்
 யுவாயம் கொள்வதும் இல்லை!
 யுகித்து நேசிப்பது இல்லை!

★ இனி உன்
 இகாயிப்பு கொள்ளும்,
 யாஷ்டம், யாஷ்டிசம்,
 யயான்ஷம், ய்யாஷ்டம்,
 யியாஷ்டம் இப்படி
 111 யாகம் இவ்யுள் கொண்டுள்ளன
 என உண்மையான நம்பு,
 தெளிவாக உணர்!
 இது இதுவல்ல,
 இது சிறைதான்!
 எவ்வண்ணத்திலும் இங்கு
 இன்பம் இல்லை!
 அப்படி, இன்பம் என்பதை
 நீ காண்பாயானால்,
 அது நீ முன்
 உதவிய தர்மம், புண்ணியம்,
 இனிமையான எண்ணம்
 இவையால்தான் உண்டு!
 இவைக்குள் இன்யாஷ்டம் வாழ்கின்றாய்,

இதிலும் நீ உன்னை வென்றால்,
 யாஷ்டிசவப் பிரபஞ்சம் காண்பாய்!
 பிறவி என்கின்ற
 துன்பம் இல்லை!

- ★ துள்யதும், இன்யதும் யாகம்!
 யாகம் உன்னை
 தினமும் காண்கின்றன,
 நீ காண்பாயோ? எப்படியோ?
 யாகார், எவையார்தான் பார்ப்போம்!
 எவையும் யிழ்மாயாயம்,
 உன்யாயாம், உன் ஆழம்
 யூகிக்கின்றவரை இவ்
 யாகம் அறியும், உணரும் என்றால்
 நீ எதை உணர்கின்றாய், மனிதா?
 துள்ளாதே, யியான்யம் கொள்ளாதே!
 யுன்னிய உன்யாயாம் கொள்!
 மகிழ்விற்கு ஆதிக்கம் கொள்!
 பசுமை கொள்,
 பக்குவம் கொள்வதற்கு
 தான்யத்தை உண்!
 யாயான்யத்திற்கு
 வகை வகையாய்
 சொல்வதுபோல் இவை!
 நீ எப்படி உணவு
 அருந்துவதற்கு பக்குவப்படுத்துகின்றாயோ,
 அப்படி உன் எண்ணத்தையும்,
 மனதையும் பக்குவப்படுத்து!

- ★ எதையும் நீத்தலாம்,
 ஆனால் பாவத்தை
 நீநீந்திட இயலாது!
 தர்மம்தான் யுன்னியது!
 உதவியதும், யுன்னியதும்
 உன் ஆத்மா என்றால்,
 ஆதிக்கம் எதுவென உணர்!
 எழுதப்படும் இவ் ஆதிக்கம் எல்லாம்
 உன் ஆதிக்கம்தான்!
 நன்மை எது என
 யுகித்து உண்மையை உணர்!
 திடாஷ்டம் கொள்ளாதே!
 பசுமை என்கின்ற
 எண்ணம் கொள்!
 யிவாயாம் என்கின்ற
 பசுமையை உணர்!
- ★ யாகத்தார் யுகத்தில்,
 மனிதன் என்கின்ற இனத்தில்,
 யான்யாஷிஷ்ப் பிறவி கொள்வார்கள்!
 முன் துன்பம் என்பது
 அப்பிறவிகளுக்கு உண்டு என்றாலும்,
 நீங்கள் உணர
 யின்யம் என்பது,
 அதாவது,
 அவர்களுக்கு உதவி என்பது,
 பறவையும், நட்சத்திரமும் தான்!
 அப்படி பிறவிகள்!

இன்யாஷத்தினர்,
 ஆதிக்கத்தால் பிறவி கொள்வர்கள்!
 முன் இல்லை,
 இனியே உண்டு!
 துள்யமாக உன்போல்
 பிறவி கொள்வார்கள்!

★ இது உங்களுக்காக,
 மனிதன் என்கின்ற
 ஆதிக்கத்திற்கு உதவியாக,
 1980-ல் தொடங்கி
 அது தெளிய உன் கணக்கிற்கு
 ஆறு ஆண்டுகள் ஆகியது!
 ஆனால், யாய்யாகக்
 கணக்கிற்கு சற்றே!
 நீங்கள் உறங்குவதும் உண்டு,
 ஆனால்,
 ஞானியனும், முனிவர்களும்,
 மாயைகளும் விழித்த
 வண்ணமேதான் உள்ளன!
 துள்யம் எது, எப்படி
 என்பதை யூகிக்க,
 அன்பு, அமைதி என்கின்ற
 எண்ணம் தோன்றும்!
 1986- முதல் பிறப்பவர்கள்
 அன்புற்று பிறவி கொள்வார்கள்!
 துன்பம் என்பது
 இனி இருக்காது!

★ மனிதா,
 இசையினை, இவையினை,
 இவையால் உணர்!
 நீ நடப்பதும்,
 ஓடுவதும் எவ்வாறு ?
 நடந்து கழிப்பாய்,
 ஓடி கழிக்கும்
 தூரம் சற்றே!
 மண்பாண்டம் தலையில் வைத்தால்
 பார்த்து பார்த்துத்தான் நடக்கின்றாய்,
 அதுபோல், இவள் கருவுற்றாலும்
 பார்த்து, பார்த்துத்தான் நடப்பாள்!
 இவைக்குள் எவ்வாறு
 பக்குவம் கொள்கின்றாய் என்றால்
 பக்குவம் என்கின்ற
 எண்ணத்திற்கு மட்டும்தான்
 நீ இயன்யம் கொள்கின்றாய்!
 நீ சமைக்கின்றாய்,
 பார்த்தும் உண்கின்றாய்!
 பலவகை தேவையானால்,
 எவைய்த்துவம் எப்படி ?
 யியன்யம் காண்கின்றன
 ஆனால், நீ இயன்யவம்
 உணராது ஏன் ?

★ இவ்வண்ணம் உனக்கு
 இடம், பொருள்,
 எல்லைகள் ஏராளம் என்றால்,
 இதைவிட யாகம் பெரியது,

அது யாருக்கு என்று உணர்கின்றாயா ?
 இங்கு உனக்கு
 ஆசைகள் ஏராளம்,
 ஆனால், இவையத்துப்
 பொருள்கள் எவைக்கும் சொந்தமா
 என யுகிப்பாயானால்,
 இயல்பாயம் காண்பாயா ?
 நீ உணர்வதும் சற்றே என்றால்,
 பாவி மனிதா,
 யியாயம் என்பதும் எங்கே எனதேடு!
 பணம், பொருள் தவறிவிட்டால்
 அலறி அடித்துக்கொண்டு
 தேடுகின்றாயே, உன் யாஷ்யம்
 எங்கே என்று தேடுகின்றாயா ?
 நீசம்தான் உனக்குள் இள்யமா ?
 இயான்யம்தான் இன்பம் என்பதை
 உணராமல் இவஷ்யம் என் செய்யும் ?
 பாவி, உன் பழிசொல்,
 செயல் எல்லாம்தான் கெட,
 இயல்யம் பார்க்க,
 நீ யுகத்தில் துன்பம், துயரம்,
 அழிவுதான் காண்யாய்
 உன்னால்தான் பகை என்றால்,
 பிரபஞ்சம் பார்த்துக்
 கொண்டுதான் இருக்கின்றன!
 உன் துள்யம் யாவும்
 111 காண்டம், இயாள்யவ
 மண்டலங்களிலும் கணக்காகின்றன !

★ பாவம்,
 பாவத்திற்குள் சுமை,
 சுமைக்குள் நீசம்,
 நீயும் நீசம்,
 அவனும் இனஷ்யம் என்றால்
 யாகத்தை உணர்கின்றாயா மனிதா ?
 நீங்கள் இயன்யம் கொண்டால்,
 இளகம் கொண்டால்,
 சற்ற இயாசம் பார்ப்பாய் !
 அங்கு உன் சரீரம் வராது,
 உன் ஆத்மாதான் வரும் !
 அது இளயத்தால்
 வந்துதான் தீரும் !

★ சரீரம்,
 சீ சீ அதுவும் ஒரு கேடா
 என்றுதான் யுகிக்க இயல்கிறது !
 யுகத்தில் மட்டும்தான்,
 யாகத்தில் அப்படி இல்லை !
 நீர் கெட்டு யாகம்
 உனக்குத் தரவில்லை,
 காற்றும் நாறவில்லை,
 பிரகாசிப்பும் மணம்,
 காற்றும் மணம்,
 நீரும் மணம்,
 இப்படி மணம் என்கின்ற
 யாயாயம்தான் யாகம் என்றால்,
 நீ என் யுகத்தை
 நாற்றப்படுத்துகின்றாய் ?

உன் வார்த்தைகள்,
 உண்மையாக, உதவியாகத்தான்
 வரவேண்டும்!
 உன் யுகப்பும்
 அங்ஙனமே இருக்க வேண்டும்!

★ உன் விருப்பத்திற்காக
 இதை கதையாக நினைக்காதே!
 நினைப்பதும், நடப்பதும்,
 நடக்கப் போவதும்
 தான்யம் போல்
 துள்யமானவையாக
 இருக்க வேண்டும்!
 யியானஷுவம் என்கின்ற
 நட்சத்திரம் யயாள்வம் கொள்கின்றன!
 நீ எவ்வாளும் யுகிக்கலாம்,
 ஆனால்,
 பிழை எனப்பட்டதை
 உணரச் செய்யும் யாயாஷ்யம்!

★ உன் மனம் என்கின்ற
 காற்று துள்யம் கொண்டு,
 இன்யப்பட்டு, இவைஸ்துவம் எனப்படும்
 தர்மம் என்கின்ற
 ஆதிக்கம் கண்டால்,
 யாயாஷ்யம் மகிழும்
 துள்யத்திற்குத்தான் இன்பம்!
 உனக்கு எவ்வளவு
 துன்பம், துயரம் வந்தாலும்,

பிறருக்கு உதவி என்கின்ற
 எண்ணத்தான் உன்
 ஆத்மா மணக்கின்றது!
 மணம் மணக்க,
 யாயாஷ்வம் மணக்கின்றன!
 இயன்யத்தால், உன் இளக்கத்தால்
 யுகத்தில் இன்பம் என்கின்ற
 பிரபஞ்ச பிரகாசிப்பு
 இருக்க வேண்டும்!
 பிணி இல்லா வாழ்வும்,
 பகை இல்லா அன்பும்,
 இயாள்யவம் கொண்டுற்றது ஆத்மா!
 நீ நினைப்பதும், சொல்வது;ம
 என்றும், எப்போதும்
 யாஷ்யம் உணரும்,
 இகைஷ்வம் காணும்!

- ★ காற்றும் பேசும்!
 சூரியன், நட்சத்திரங்கள்,
 யாவபிரபஞ்சம் யாவும் பேசும்
 நீ காண்கின்றாயா ?
 எறும்பும் பேச
 யாகம் கேட்கும் என்றால்,
 நீ பேச என் காதும் கேளாதே!
 பழியும் கேட்கும்,
 தர்மமும் கேட்கும்!
 உன் காற்று
 என் காற்றுதான்!
 காற்றுக்குள் நீ என்றால்,

இணைஷ்வம் எனப்பட்டதுதான்
 தாராளம் என்கின்ற எண்ணம்!
 இவ் இருட்டிற்குள்
 உன்னை யாயாவும் என்கின்ற
 யாயாஷ்வ முனிவர்கள்,
 ஞானியர்கள், மாயைகள்
 இயாள்யம் கொண்டு பார்க்கின்றார்கள்!
 தர்மம் செய்கின்றவர்கள்
 உயர்வார்கள் என்பதை
 நீ உணர்

அத்தியாயம் – 60

- ★ அழகானது என்பது பசுமை!
 அப்பசுமையானவை யுகத்தில் இல்லை,
 இருப்பது யுகேந்திரவம்!
 யுகேந்தித்தவம் வேண்டாம்!
 இருக்கும்வரை ஆத்ம ஞானம் என்கின்ற
 திஷ்டபத்தவம் பெற உணர்!
 யுகத்தார் யுகத்தார் அல்ல,
 நீயும் யாகத்தான்தான்!
 யுகத்தில் இருக்கின்றாயே தவிர
 யாயாஷ்டிசம், எண்ணம்
 உன்னிடம் இல்லை! ஏன்?
 சீ சற்று யுகிப்பாயானால்
 யாவும் உணர்வாய்!
 அது நீ அருந்தும் நீர் போல்!
 மனிதா சற்று யுகி!

- ★ பத்து குடம் நல்ல நீருடன்,
ஒரு குடம் கடல் நீரை
ஊற்றிக் கலந்தால்,
அதை அருந்திவிட்டு
உன் நாவ் இசை பாடுகின்றன ?
ஏன் ?
அந்நீரும் இவைபோல்,
ஆனால், ஆதிக்கம் எவைபோல்,
என்று உணர்கின்றாயா ?
நீங்கள் நீங்கள் போலானால்
எவைக்கும் உதவியான
எண்ணம் உள்ளனவா
என்பதை உணர் !
திறன், திறமை என்கின்றவையான
எண்ணம் தோன்ற,
யாகம் உணர,
நீ சற்று யுன்யமாக
யுகத்தில் திகழ்கின்றாய் !
- ★ உண்மையின் திறனை,
அன்பாக யூகிக்கலாம், உணரலாம் !
யாவும் யாவுமா ?
யுவையர்கள் கண்டிட்டது எவை ?
உன் எண்ணம் எது,
என்பதை உணர் !
திறனும், அன்பும் திகழ
தித்திப்பிற்குள் எவையையும் உணருங்கள் !
அமைதி என்பது
உன் ஆத்மா,

உன் உள்ளம்,
உன் சரீரம்!
இவை இன்பம்போல்
இன்னும் கொள்ளும்!

- ★ யுன்னிய உண்மைதான் எழுதப்படுகிறது!
இது கதையல்ல!
உனக்காக பட்ட துன்பம் ஏராளம்!
பல நாளுக்கும் முன்
எழுதி வைத்துள்ள
எழுத்துக்கள் உள்ளன!
அவையை உணர்,
எவையையும் இனி அழியாது!
திடாஸ்த்துவ ஆதிக்கம்
யாவும் அழிந்தன!
அங்ஙனத்தார் செய்த உதவி,
இதை உன் சரீரம், ஆத்மா,
கதம்பம் யாவும் உணரும்!
- ★ உன் யுத்தி எனப்பட்டதை
திடாஷ்யத்தால் பயன்படுத்துவாயானால்,
பிணியால் வதை கொள்கின்றாய்!
பழியால் உன் யுன்னிப்பு
யாவும் மறந்து,
நீ நீசத்திற்குள்
யாவையையும் இழந்து,
உன் புத்தி திகைத்து,
எவ்வித உணர்வுமின்றி,
எங்கெங்கோ அலைகின்றாய்,

வெறிநாயைவிட கேவலமாகின்றாய்
 மற்றவர் கண் எதிரில்
 உன் கதி இப்படி
 ஆவதற்கும் தண்டனை
 இட்டவர் யாயாஷ்யம்தான்
 அங்ஙனத்து முனிவர்கள்தான்!
 உன் திமிர்
 இவையால் அழிக்கப்படுகின்றன!
 இவை பயத்திற்காக
 எழுதப்படவில்லை!
 இவ்வெழுத்தும்,
 இதை எழுதச் சொல்வதும்,
 பிரபஞ்சம்!
 சொல் கேளா உனக்கு
 செவி கேளா உனக்கு
 எழுத்தும் கேட்குமா,
 என்பதே பொருள்!
 எவைக்கும் உதவாத நீ
 இணைஷ்வம் உணர்வாயா ?
 எனவேதான்,
 இவையெல்லாம் எழுதப்படுகின்றன!

- ★ இவ்யத்தால் இன்பம்,
 துள்யத்தால் மகிழ்வு,
 மனத்திற்குள் யியாஷம்!
 இப்படி, அப்படி என உணராமல்,
 சிந்தித்து துள்யம் கொள்!
 திடாஷ்யம் தர்மத்திற்கு மட்டும் தான்!
 உன் தைரியமான எண்ணம்

பகைக்கு அல்ல!
 பிரபஞ்சத்தில் இருந்து
 எதையும் நான் காண்பேன் என்றால்,
 நாங்கள் காண்போம்
 என வைத்துக் கொள்ளேன்!

- ★ மரம், மரத்திற்குள்
 இயாள்யபவ இன்யம்!
 மரம்தான் தான்யம்!
 தான்யம்தான் நீயாகப்பட்டவன் போல்!
 இதுவரை பார்க்கவில்லை!
 5000 ஆண்டிற்கும் முன் உண்டு!
 இயன்யவம் பின் ஆணவம்,
 அதிகாரம், பழி இவைக்கெல்லாம்
 இனிதான் தண்டனை!
 இரக்கமற்றானுக்கு இயாள்யவப்
 பிணி திடாமாக நடக்கும்
 பார், தெரிவாய்!
 பாவம் செய்தவன்
 பிணியால் அழிகின்றான்!
 அதை உன்னால்
 தடுக்க இயலாது!
 உன் இயான்யவம
 இணைவ்துவத்தால்
 பலவழியிலும் அழிக்கப்படும்!
 உன் திமிர் என்கின்ற எண்ணம்
 யியாஷ்வத்தால் சீறும்!
 அழிக்க நினைக்கின்றவன்,
 நினைக்கின்வளுக்கு

அழிவே யுகத்தில் தண்டனை!
 பின்னால் வரு
 என நினைக்காதே,
 உடனே தொடரும்!
 அதை யாரும், எவரும்
 தடுத்திட இயலாது என்பது
 தெளிவாக எழுதப்படும் எழுத்துக்கள்!
 துன்பம் என்கின்ற நீசம் இது,
 இதுதான் யாஷ்யஷ்யவ சிறை!
 யாயாஷ்யவத்தில் செய்யும்
 தவறுக்கு நீ யுகத்தில்
 பிறவி கொண்டு,
 தண்டனை அடைந்து வாழ்கின்றாய்!
 உன் பிறவி எனப்பட்டது
 காற்றுதான் என்றால்
 உன் இயான்யவம் அங்குதான்!
 அங்கு என்றால்
 111 யாயாஷ்யத்தில்
 என உணர்!

அத்தியாயம் – 61

- ★ எழுத்தால் யுகத்திற்கு
 எவ்வண்ணமோ இன்பம் உண்டாம்!
 இன்னுற்றார் இவை துன்புற்றார்,
 யுகையுற்றார் எனக் யாகவத்தார்
 எவ யகாத்வம் இவ்வழுத்து
 என உணர்!
 இன்பம் என்கின்ற பிரபத்தியஸ்தம்மை
 பின் இகந்தித்தம் வரும்போது

ஆத்மா முன் உணரும்,
 உன் சாரீரம் பின உணரும்!
 யிவயவயுவ குணாஷ்தித்தம்
 அடையும் போது
 உன் ஆத்மா
 சற்றாவது சுகம்பெற உணர்!
 யற்றிற்றாலும், யற்றிற்றாலும்
 எஞ்சனமும் நீதான்,
 ஏஞ்சனம் கொள்ளாதே,
 இயாஞ்சனம் கொள்!
 இயாஞ்சனம் எல்லாம்
 உன்னிடம்தான் உள்ளன!
 அதற்கு மன இளக்கம்தான் தேவை!
 திடம் வேண்டும், திடாஷ்டம் வேண்டும்,
 திடாயிஷ்டம் வேண்டாம்!
 எவ் எவையானாலும் யூகி,
 ஆனால் யானாஷ்டம் கொள்ளாதே!

★ மனிதா,
 இவை இசையாகாது!
 அவையிசை காண வா!
 உன் ஆத்மா சுத்தம்தான்,
 அவ் ஆத்மா சுவையூகிக்கின்றன!
 ஆனால், உன் யாயாசம்
 எதை எதையோ யூகிக்கின்றன!
 உள்ளாலும், சொல்லாலும்தான்
 சொல்ல இயலும்,
 உன் உள்ளத்திற்குள்

இவையாவும் இனிக்கின்றது போல் !
ஆனால், உன் தோற்றம் யாவும்
நாற்றமாக உள்ளன !

★ பேராசை கொள்ளாதே மனிதா,
இவைபிரி கொள் !
இவைபிரி என்றால்,
உற்றான், உற்றாள்
இவையர்கள் உற்றிற்றவை
எவை எவையோ ?
உற்றிற்றால் எவை யாவும்
உற்றிற்றது போல் !
எஞ்சனம் வேண்டாம்,
அஞ்சானம் கொள் !
யாவையையும் உணர்வாயானால்
பிரபஞ்சம் காண்பாய் என
திடமான நம்பு !

★ யாகத்தைப் பார்,
எவையாவும் உணர்வாய் !
மனிதா,
யுற்றிற்ற சொல்
உணர்ந்து விட்டார் போல்,
ஆனால், எண்ணத்தால்
மலரும் மலர்களைத்தான்
இட்டார் யாகத்தார் !
பிரபஞ்சம் கொண்டவை மலர்கள் !
மலர் அழகு ! ஆனால்,
உன் ஆதிக்கம்

மலரா மலர் என்கின்றார் !
 மலர் மலர்வதுபோல்
 உன் உள்ளம் மலர்ந்துவிட்டால்,
 உன் வாயின் இனிய சொல்லும் மலரும் !
 யிற்றிற்று மலர்,
 யிற்றிற்றாயா நீ !
 உணரேன் மனிதா !

★ சொல்லெல்லாம் உனக்குத்தான்,
 சுவை எல்லாமும் உனக்குத்தான் !
 இன்னிற்றவை எண்ணிட்டாய்,
 எவையையும் கணக்காக எண்ணுகிறாய்,
 ஆனால், யுன்னிற்று
 எண்ணிட்ட உன் மனம்,
 உன் ஆத்மா உற்ற
 உன் எண்ணம் எற்றிற்றா ?
 உன்னை நீ உணர்ந்தாயா ?

★ யுயாஷிஷம் கொள்,
 இயாஷம் கொள் !
 யாஷ்டிசம் வா,
 உண்மை என்கின்ற
 யாத்தியானியம் இதுவே !
 நடப்பதும், நடக்கப் போவதும்
 யியான்யிசாசியம் !
 இன்யம் எனப்படும்
 யாக்கியம் எது ?
 ஆதிக்கம் என்பதும்,
 யியாயவம் என்பதும் எது ?
 முற்றிலும் உதவி என்பதைத்தான்

நீங்கள் உணரலாமேயானால்,
யுன்னிப்பும் இதுவானால்,
யுவாசிசம் எதுவென உணரலாம்!

- ★ திறமையின் யாசிசம்
என்றால் பொருள் பல உண்டு!
யாகம் துளித்துளியாத்தான்
இயாயம் செய்கின்றன!
உன் எண்ணமும்
அப்படி இருப்பதே
யுள்ளியநனிதம்!
- ★ நீர் எவ்வண்ணம் கிடைக்கின்றன?
உன் யுவாசிப்பு,
சிந்தனை எல்லாம் எப்படி?
உனக்கு முக்கியம்
நீர் என்றால்,
எக்கோணத்தில் கிடைக்கின்றது!
இவைக்குள் நீ வைகண்டாய்?
நீ சற்று,
முற்றிலும் யுகித்தால்தானே
யியானவம் கிடைக்கும்!
- ★ பிரகாசிப்பு எத்தகையது?
அவ் யயாஞ்சம் எங்கு?
பிரகாசிப்பு இனியதா,
நீ இனியவனா?
என திடாஸ்தமான
யியாக்கியம் கொண்டால்,
இவைக்கும், உன் ஆத்மா
என்கின்றதற்கும் எத்தகையோ
உள்ளியம் உள்ளன

என்பதை உணர்வாய்!
 நீ எவையும்
 உண்கின்றாய் என்றால்,
 பதம் பார்த்து
 பருவாயிவாயிவம் கொண்டுதன்
 உண்கின்றாய்!
 இப்படி உண்டிட்டால் போதுமா ?
 உன் எண்ணம்
 யுகத்திற்கு யியான்யவம்
 கொள்ளா விட்டால்
 தர்மம் என்பதும் எப்படி ?

- ★ இல்யம் போலானால்,
 எவைக்கும், தான்யத்திற்கும்
 பசுமை உண்டு!
 உனக்கு உண்டா ?
 மனிதா,
 இங்ஙனம் கொள் !
 ஆதிக்கம் வேண்டும் என்கின்றாய்,
 அதிகாரம் வேண்டும் என்கின்றாய்,
 எய்யனப்பட்டது இய்யன,
 யியான்யம் பெரியது!
 வித்துக்கள் சிறியது!
 யுகத்தில்,
 வித்தின் திறன்போல்
 உன் விதை என்றால்,
 நீ எவையை உணர்கின்றாய் ?
 எவை எவையோ
 உணரும்நீ,
 யாஷ்டிசம் உணர வேண்டும்!

★ நீ யுகத்தில்
 எதையும் உடைக்கின்றாய்,
 மறைக்கின்றாய்,
 ஆனால், உடைத்ததையும்,
 மறைத்ததையும் பார்ப்பது நாங்கள்
 என்பதை உணர்கின்றாயா ?
 பின் ஏன் திகைக்கின்றாய் ?
 யாகத்தைப் பார்த்து அழுகின்றாய் ?
 யானயம் சேர்ந்தால்
 அதை மறந்து எது கண்டாய் ?
 உன்னால் துன்பம்
 யுகத்திற்குத்தானே என்றால்
 நீ உணர்ந்தது எது ?
 இன்புற உணர்,
 நன்மையாய் திகழ்வாய்
 நிம்மதி என்பது சற்று,
 உன் ஆத்மா
 திருப்தி கொள்ளும் என்றால்,
 உன் உள்ளம் குளிர்ந்தால்,
 யாஷ்வ பிரபஞ்சம் யுன்னித்து
 திடாஷ்வம் கொள்கின்றன
 என்பது யுன்னிப்பு!
 யுன்னிப்பு யுவாயம் கொள்ள
 யாவும் உட்கொண்டு
 உனக்கு இவையம் கொள்கின்றன !

★ நன்மை என்பது யாகம்!
 அவ்யாகத்தில் யாஷ்டிசம்,
 இன்யாசிசம் இப்படி பலப்பல

யாஷ்டம் உள்ளன !
 நீங்கள் – யுகத்தார்
 உதவி என்கின்ற எண்ணம்
 தாராளம் கொள்ளுங்கள்,
 இவ் நீசத்தை விட்டு வெளிப்படுவீர் !
 இவையை விட்டு
 யாத்துவத்திற்குள் வந்தால்,
 111 காண்டத்தில்
 உன் இனாஷ்டத்தால்,
 உள் யாசிசத்தால்,
 யாகம் படிப்படியாக
 உட்கொள்வாய் !

★ இவை வேண்டாம்!
 இங்ஙனத்திலிருந்து
 அங்ஙனம் யுகிக்கின்றாய் என்றால்,
 உன் ஆத்மா நிச்சயம் காணும்!
 நீ உன் சரீரத்தை
 சுத்தப்படுத்துவது போல்,
 உன் சொல், செயல்
 இவைகளையும் உணர்ந்து செய்!
 உணர்வின்றி யன்யம் கொள்ளாதே!
 உன்னால் ஏதும் இயலாது!
 யுகத்தில்,
 நன்மையான உதவி,
 எண்ணம் இதுதான்
 உன்னால் இயலும் !

- ★ பிரகாசிப்பு, காற்று, மழை,
இன்யம், இவைகள் எல்லாம்
யாகத்தார் செயல்கள்!
இனியது அன்புதான்,
அவ்வன்பு கொள்!
யாவருக்கும் ஆத்மா
எனப்பட்டது காற்று,
அக்காற்றிற்கு நிறம் கிடையாது!
யினாஷிஷம் உன்னை
யுன்னிக்கச் செய்யும்!
- ★ இயற்கை எது,
செயற்கை எது என்றுதான்
உனக்குத் தெரியும்!
யாகம் என் செய்யும்?
நீங்கள், நல்லெண்ணம்,
அமைதி கொண்டிட
முனிவர்கள் எத்தகையோ
நன்மைகள் செய்தார்களே!
யியான்யவம், இயாள்வம்,
இணைஷ்துவம் இப்படி
யாயாஷ்வ ஆதிக்கம்
உன்னை உட்கொள்கின்றன!
காற்றுக்குள் இன்யம்,
இன்யத்திற்குள் இன்யிஸ்வம்!
- ★ திடாஷ்டம் பட்டவன், பட்டவள்
பின் இயல்யம்!
இனாஷ்யம் உன்னை
யாவும் உணரச் செய்கின்றன
என்றால் துன்பம்தான்!

நீ யுகித்து,
பின் உணராதே,
முன் உணர்!
அதுதான் உன்
திடாஷ்யத்திற்கு நன்மை!

- ★ யுவையவர்களே,
இவைஷ்த்துவம் உங்களை பார்க்கின்றன!
மீண்டும், மீண்டும்
எழுதப்படுகிறது என்றால்,
பயத்திற்காகவோ,
பயப்படு என்பதற்காகவோ அல்ல!
இன்பம் என்பது
இது அல்லவே அல்ல!
நீ இன்யம் என்கின்ற
இளக்கம் கொள்!
கதம்பம் இளக்கம்,
சாரீரம் இன்யம் என்றால்
துன்பம் எனப்பட்ட
இந்நீசத்திலிருந்து விடுபட,
உன் ஆத்மா
திருப்தி அடைய
நீ உணர்!

அத்தியாயம் – 62

- ★ ஏகாஷ்த்தவம், எகைஷ்த்தவம்,
அவையஷ்த்தவம் இவை யாவும்
நீ மறக்கும் சமயம்,
யுகத்தில் எவையையும்

உன் ஆத்மா மறக்கின்றன!
 உன் சரீரம் சரியாக உணர
 இவையாகுமா?
 ஆத்மா என்கின்றது யகாத்தித்தம்,
 இகையானக் காண்டம் 111

- ★ இஷ்கஸ்டம் என்பது
 பலப்பல பாவனை!
 வீரியம் என்பது அறிவு,
 அவ்வறிவு எதற்கு பயன்படும்
 என யுகித்து உணர்!
- ★ யாகம் என்பது யுகவ நிலை!
 உன் நிலை காண
 இவை நிலை யான்யமே!
 யாகத்தைப் பார்,
 தர்மத்தை எளிதாக உணர்வாய்!
- ★ இவை சுவை கேள்,
 இகைச் சுவை கேளாதே!
 எவை, இவை எல்லாம்
 என நினைக்காதே!
 உன் எண்ணம்,
 5000 ஆண்டிற்குள்
 நீசம்தான் கண்டுள்ளாதே தவிர
 யினாசம் கொள்ளவில்லை,
 என தெளிவாக
 எழுதுகிறார் என்றால்,
 இவர் இவரா என்பது பொருள்!

இவை எல்லாம்
 எழுதுகிறார் என்றால்
 உன் எண்ணம்
 எப்படி என்பதையும்தான்
 இவர் எழுதுகிறார்!
 இவர் இவர்போல்,
 ஆனால்,
 யாகத்தில் யிவ்யாதிக்கம்
 என உணர்!
 பிரகாசத்தைத்தான் காண்கின்றாயே தவிர
 எவையையும் உணரவில்லை!

- ★ ஈன்றது மாடு,
 சுவைக்கின்றது கன்று!
 எதனை என
 யுன்னிப்பாக யுகித்தால்
 விடைகள் ஏராளம்!
 எங்சனம் கொள்ளாதே,
 அங்சனம் கொள்!
 திகழ்வதும், திடமையும்
 மடமை ஆதிக்கம் எனப்பட்டது!
 இவாஷ்சிசவம் என்கின்ற
 யாஷ்சத்தை உணர்
 எற்றிற்று இற்றது எது?
 யிற்றிற்றவை எவை?
 துள்யம் என்கின்ற
 மனோபக்குவம் எதற்கு?
 யுன்னித்து எண்ணியது எது?

- ★ திடமை என்பது யுகப்பு!
நீங்கள் திடாஸ்துவம் கொள்வது
அன்பு என்பதைத்தான்,
அதைத்தான் திடமாக
யுகிக்க வேண்டும்!
பிரகாசிப்பு சீறிவிட்டால்
உன்னால் தாள இயவில்லை!
காற்று தேவை என்றால்,
உன் சாரீம் சற்று
யுன்னிக்க வேண்டாமா ?
யஷ்யம் கொள்,
சிந்தித்து யுன்யம் கொள்!
- ★ சாரீம் என்பது யாவருக்கும்தான்,
ஆனால், உன்
யாத்தியங்கள் வேறுபட்டது!
எது, யாது, ஏன் என
யுவாய்ப்பு கொள், உணரலாம்!
எழுதுவதும், எழுதச் சொல்வதும்
யாகம், யாய்யாயத்து முனிவர்கள்!
நீங்கள் யுகித்து
இயன்யம் கொள்ளுங்கள்,
இரக்கம் கொள்ளுங்கள்!
- ★ யாவரும் யாவரும்தான்,
உன் இல்யம் என்கின்றது யாகம்!
நீ சாரீத்தை யுகத்தில்
விட்டுவிட்டுத்தான்

யாகம் வருகின்றாய்!
 இன்யது, யன்யது யாகம்!
 அவ்வண்ணம்,
 வெகு அலாதியான பிரகாசிப்பு!
 எண்ணியதும், இன்யதும் இன்பம்!
 பகை என்பது
 யாகத்திலும் இனி இல்லை
 என்பதை உள் அன்பாக உணர்வீர்!
 உள்யத்திற்குள் துள்யவம் யாஷ்யாசம்,
 யன்யாவம் கொள்கின்றன!

- ★ இகைக்குள் இன்யம்,
 இன்யத்திற்குள் இயள்வம்
 இயள்யத்திற்குள் இணைஷ்த்துவம்,
 இணைஷ்த்துவத்திற்குள் வித்து
 என்றால், மனிதா,
 மரம்,
 மரத்தில் பூ,
 பூவிற்குள் இயன்யம்!
 புளிப்பு,
 புளிப்பிற்குள் விதை,
 விதைக்குள் இயன்யாசம்,
 இளக்கம் என்றால்,
 எவ்வாறு யாயாசத்தை உணர்கின்றாய்?
 இதற்குள் மனிதர்கள் உணர
 முழுமையும் உள்ளன!
 இருந்தும் யுள்யமாக

உணர துள்யம்,
இயள்யம் எனப்பட்டதும்
இவைக்குள் உள்ளன
என்பதையும் எணர்!

அத்தியாயம் – 63

- ★ யுகஸ்திஸம் காண
காலம் உண்டு,
பொறு!
யாவரும், யாவரும் போல்,
ஆனால், யகஷ்திசம் என்னம்
நற்பலன் என்கின்ற
காண்டம் 111!
யுகித்து உணர்ந்தால் புரியும்!
தத்துவத்தார் திகழ்வது இல்லை யுகத்தில்!
ஏன் என உணர்வது
யுகத்தார்தானே என்பது பொருள்!
- ★ புண்ணியம் என்கின்றதை
செய்து மறப்பது,
இன்றும், என்றும், எப்பிறவிக்கும்
உனக்கு நன்மை,
திடாஸ்திரம் நீ அடைவாய்,
அன்பாக திகழ்வாய்,
யுகத்தார் உணர்வார்!
- ★ தவம் என்பது தர்மம்,
அத்தர்மம் எவ்வழிக்கெல்லாமோ
இவாஷ்திசம் என்னும்
ஆத்மாவிற்கு உதவும்!

- ★ இளக்கத்தால் வரும்
யாகத்துநீரை
நீஇறைக்க இயலாது!
அதுபோல் யாகவக்குடி!
இவையல்ல இவர் இடம்
என உணர்!
இவை யாவையையும்
எழுதச் சொல்வது மாயை!
இதை திடாஸ்திரமாக
எழுதியவர் இவர்!
இவர் இவரா என உணர்!
- ★ அவையந்தம் என்பது ஆத்மா
உன் இஷ்டத்திற்கு,
விருப்பப்பட்டது அது!
மனிதா,
இதுதான் உன்
நெற்றியின் வரைபடம்!
உன் யோக்கியம், நன்மை
யாவும் உணரச்
செய்யும் சொல்!
இதை உணர்!
யுகத்தில் கள்வர்கள்
ஆதிக்கம் ஏராளம்
எனவும் உணர்!
- ★ கழிவைத் தின்று
திடாஷ்டம் கொள்ளும்
பன்றியை எப்படி யுகிக்கின்றாய்?
இவையின் கழிவைத்தான்
கடலும் தின்கின்றன!

ஆனால்,
 உதவி என்பது
 கடலுக்கு உண்டா ?
 நீநீதான்,
 நிலமை எதுவானால் என்ன ?
 யூகிக்க, யுன்னிக்க
 உன் திறமை
 யாயாஷம் கொள்ளும்!
 அப்போது உன்
 ஆத்மா தெளிவுறும்!
 திறமை என்பது
 இவையத்தில் மட்டும்தான்!
 உன் ஆதிக்கம் நிலை இல்லாதது!
 நீ இறந்து விடலாம்,
 உன் ஆத்மா
 என்கின்ற விதை
 இறப்பது இல்லை!
 இறக்கும் காலமும்,
 பிறக்கும் காலமும்
 ஏவாஷ்டிஷத்தில்!
 ஆனால்,
 தண்டனை என்கின்ற
 எண்ணம் இல்லை!
 இது உன் இடம் இல்லை
 என்பதை கண்டிப்பாக உணர்!

- ★ எது எதுவோ
 என உணராதே!
 விதி என்று கூறாதே!
 அதில் யுவாஷ்டிசம்

என்கின்றவையை நீ உணர்!
 ஏனாஷிஷம் என்பது
 உன் யுனாஷம் என்றால்,
 நீ முற்றிலும்
 யுகிப்தும், உணர்வதும்
 உண்மையான எண்ணங்கள்!
 நீ யுகத்தில் எத்தகையோ
 யியஷ்வம் கொள்கின்றாய்!
 ஆனால்,
 எல்லாம் அதிகாரம்!
 அதிகாரத்தால் உன் சாரீரம்
 அடைந்தது பாவம்!
 இன்பிழை இனி அது பிணி!
 இப்பிணி பட்டது உன்னால்தான்!

- ★ இதை எழுதுகின்றாரே,
 இவர் உங்களைப் போல்,
 ஆனால்,
 இவர் போல் நீங்களா
 என யுகிக்க!
 பார்ப்பதற்கு இவர் உன்போல்,
 யுகத்து ஆதிக்கம் போல்,
 ஆனால்,
 இவர் இன்யாஷிஷவம் அடைந்தார்!
 யியாசவப் பிரபஞ்சமும் அடைந்தார்!
 உங்களுக்காக,
 5000 ஆண்டிற்கும் மேல்
 யுகத்தில் இன்யம் கொண்டு,
 முழுமையும் நிறைவேற

1.1.1986-ல்

இரவு 1½ மணிக்குத்தான்
இன்யம் இயை கொண்டது!
யுகத்தில் தெளிவு உண்டு!

- ★ யுகம் எனப்பட்டது
உனக்கு சிறிதும்
சொந்தம் இல்லை,
தர்மத்தை சொல்,
தர்மத்தை செய்!
உண்மை பேசு!
உதவியாய் சொல், செய்!
இன்னியம் சொல்லியவனுக்கும்,
சொல்லியவளுக்கும் நன்மை!
யாயாஷ்யவ முனிவர்கள்
உன் பேச்சை கேட்பார்கள்,
தாறுமாறாக பேசாதே!
நான் என்கின்ற
அகம் கொள்ளாதே
அதனால் வரும் கேடு,
அதை உன் சரீரம் புரியும்!
பின்தான் நீ உணர்வாய்
பின்னால் உணர்வதைவிட
முன்னால் யுகித்து பேசு!
பசுமை கொள்,
இன்யவ இளக்கம் கொள்!

- ★ கனி,
கனிக்குள் இன்யம்தான் வித்து,
வித்திற்குள் யியாஷ்வம்
யாவும் இளக்கம்தான்!

நீதான் இயல்யவம் கொண்டவன்!
 யுவையர்கள் நீங்கள்
 யுகியுங்கள் என்றால்,
 துள்யமாக உணர்ந்து
 யாயாஷ்யம் அன்பாக அடைய,
 முதலில் உன்னை நீ உணர்!
 முதலில் இன்வழி
 மற்றவர்களும் அறிவார்!

★ பிரபஞ்சம் என்றால்,
 அப்பிரபஞ்சத்தின் மகிமை
 எழுத இயலாது!
 அதன் மகிமை,
 இன்யவம், இளக்கம், பசுமை!
 மனிதா,
 நீ பசுவை அழிக்காதே!
 மரங்களை அழிக்காதே!
 மற்ற ஜீவ ராசிகள்
 எதையும் பழி வாங்காதே,
 அது பாவம்!

★ இனியுகத்தில் –
 மாறுபட்ட பறவைகள் தோன்றும்,
 மிருகங்களும் அதிசயமாகத் தோன்றும்,
 புதிய வித்துக்கள் தோன்றும்,
 யாவையும் முளைக்கும்!
 நீசம் இன்பமுற
 சஞ்சி எனப்பட்ட

மூலிகைகள் பயிராகும்!
 வியாதியும் துன்பமும்
 நீ செய்யும் பாவத்தால்
 வருவது என்றால்,
 யார் என்ன
 செய்ய முடியும்?
 யாவையையும் நன்மையாக யூகி!
 ஆத்மா திடமாக உனக்கு
 யாவும் சொல்லும் பார்!

அத்தியாயம் – 64

★ மனிதா,
 நீ யுகத்தில் வாழ்கின்றாய்,
 எப்படி என்பது தான்
 இகையானவ யாகம்!
 யாகம் என்கின்றதை
 அடைவது எப்படி?
 நீ உணரும் காலம்,
 உணரப் போகும் காலம்,
 சாரீக் காலம்,
 யாகாத்மவ காலம்,
 உன் ஆத்மாவின் நிலை!

★ சுவையான, இவையான
 இனம் என்கின்ற மனிதா,
 இவை யாவையையும்
 திடமாக யுகாஷ்டிசம் செய்திட
 குணாஷ்டிசம் வேண்டும்!
 எவை வேண்டுமானாலும்

உன் சரீரவ ஆத்மா
 சுவை மிக்க வெண்மையான
 திடன் கொள்ளும்!
 நீ திடன் என்கின்றதைப்
 படும்போது அன்பை உணர்!
 அவ்வண்ணம்,
 யிகாத்மா உன்னை
 திடமாக யுகித்து
 தர்மம் என்கின்ற
 வகை செய்து அறிவாய்!

- ★ எவையரும் எவையர்தான்,
 உன் நிலை எங்கே ?
 பணத்தை தொலைத்து விட்டால்
 தேடுகின்றாய்!
 பிள்ளை பிரிந்து தேடுகின்றாய்,
 எவை எவையோ தேடுகின்றாய்,
 ஆனால், உன் ஆதிக்கம்
 எது என தேட
 மறந்துவிட்டாயடா மனிதா!
- ★ யாகாக்கியத்தால் யிவாஷ்டம்
 கொள்கின்ற ஆத்மா
 எத்தகை உணர்ந்திட்டாலும்
 உன் சரீரம்
 எதையும் யுகிப்பதும் இல்லை!
 உன் ஆதிக்கம் எங்ஙனமோ ?
 இங்கு சற்று தான்!
- ★ யுகம் எனப்பட்டது
 உனக்கு நீசம் போல்!
 உதவிட்டாரே திறன்பட்டார்

எனப்பொருள்!
 நம்பிக்கைதான் கொண்டால்
 வாழ்வு இனித்துதான் திகழும்!
 ஆதாயம் தேடாதே!
 அறிவுரை தேடு!
 எவ் எவை என்றாலும்
 யுவாக்கியம் கொள்!

★ நன்மை என்பது பின்தான்,
 முன் துன்பம்தான், ஏன்?
 முன் நீ சிறை,
 பின் இன்னிப்பு!
 பின் சிறை கொள்ளாதே!
 இவையை உணர
 மாட்டாயடா மனிதா!

★ இவ்யாசியம் பெரியதல்ல,
 அவ் யாகம்தான் பெரியது!
 அறிவதும், பார்த்து
 உணர்வதும் நீதானே!
 உண்டு யுகத்தை
 திகைக்கச் செய்யாதே!
 அப்படிச் செய்வாயானால்
 உன் யஷ்யம் அழியும்
 நீ செய்யும் தவறால்
 யுகத்தில் பல பிறவி கொண்டு
 தண்டனையுற்றுதான் நீ அழிவாய்!
 இவ்யவ்யாசிசம் எத்தகையோ
 உன்னை அணு அணுவாகக் கொல்லும்!

★ உன் சாரீரம்
 தெளிவு பெறுவதும் எப்போது ?
 துன்பம் வந்தால்
 தாங்குவாய் சற்று,
 ஆனால்,
 உன் சாரீரம்
 துன்புற்றால் என்ன செய்வாய் ?
 உன் விருப்பத்திற்கு மாறாக
 தண்டனை என்பதை
 எவையராலும் அல்லாமல்
 நீ என்கின்ற
 ஆணுவத்தை திடனாக
 உணரச் செய்கின்றது யாகம்!
 யாகம் என்பது
 பல கணக்கு!
 யுகம் என்பது நீசம்!
 இங்கு நீ இன்புற்று கண்டாயோ ?
 துன்புற்றுதான் கண்டாயடா பாவி!

★ நன் நிலை, இன் நிலை,
 இன்யதும், எண்ணியதும்
 எதுவோ, அதுவே யாயாத்துவம்!
 எது உன்வழி என
 வகுத்துதான் சொல்ல
 இவையர்போல் இவர் ஆதிக்கம்!
 உருவம் உன்போல்,
 உணர்வுகளும் உன்போல்தான்,
 ஆனால்,
 யாஷ்யம் எது என

தெளிவாக முழுமையும் கூறுவார்!
 உனக்கு வழியும் சொல்வார்!
 உன்போல் இல்லார்!
 ஆனால்,
 நீ எதை எதையோ யூகிப்பாய்!
 பல கோணத்தில்
 இவ்யாசிசம் கொள்வாய்!

★ ஞானம், யியாசம்,
 இன்யானம், யியாள்யாவ ஞானம்
 இப்படி எத்தகையோ,
 யாஷ்ய பிரபஞ்சம் என்பது!
 இவ் உண்மையை
 உணர்வதுதான் ஆதிக்கம்!
 ஆதிக்கம் அதிகாரம் அல்ல!

★ தர்மம் என்பது
 உன் ஆத்ம திருப்தி!
 இவ் ஆத்மாவின்
 நிலை என்ன?
 நிலையுள்ளான் யுகத்தில்
 நீங்கள் தானா?
 எவையானம் கொண்டது
 எதுவுமே இல்லை!
 யாவும் முன் உணரா யுகம்,
 பின் எப்படி உணர்கின்றாய்?

★ முன் சொல்வதும் சற்றுதான்,
 பின் சொல்வதும் சற்றுதான்,
 முன்னும் துன்பம்,

பின்னும் துன்பம்,
 என்றால் ஆதிக்கம் கொள்!
 உள்யாவும் சுவையா ?
 எழுத்து என்றால்
 கதை என யுகிக்காதே!
 இயல்பம் கொள்!
 நடந்ததும்,
 இனி நடக்கப் போவதும்,
 நீங்கள் இன்பம்
 யுகத்தில் காண்பீர்கள்
 என்பதை தெளிவாக உணருங்கள்!

- ★ நல்ல விதைகள் தான்
 இனி முளைக்கும்,
 இதற்கு சாட்சி
 தேவை இல்லை!
 யாஷ்யாஷியம்தான் யாகம்!
 யாகம்தான் பார்க்கின்றாய்,
 நாங்கள்தான்
 உன்னை காண்கின்றோம் என்றால்,
 யுள்யதும், இன்யதும் யாகம்!
 அய்யாகம் எவ்வண்ணம் என
 யுகிக்கின்றாயோ அப்படி
 நீ யாகத்தில் இருக்கின்றாய்!
 தண்டனை இதுதான்
 என்றால் நீசம்!
 இவையை விட்டு
 விடுபட இயலாது!
 இயாயாஷ்ய ஆதிக்கம் கொண்டு

அநீதி செய்தார்கள்,
அதையுள்யத்தால் அழிக்க
5000 ஆண்டு ஆகிவிட்டது!

- ★ உங்களுக்கு என்றால் உலகத்திற்கு
யாவையார்களும் நன்மை!
நன்மை அவையார் செய்தார்!
நீயும் இவையார்களுக்கு
நன்மை செய்!
நீர், அருந்துகின்றாயே
அந்நீர்போல்
உங்கள் உள்ளம் மகிழும்!
எவை எல்லாமோ
எனக்குத் தெரிகின்றன என்றால்,
இவையும் தெரியாதோ?
அருந்தும் நீர் எதுவோ
அது போல் உணருங்கள் தெரியும்!

- ★ விதைகளுக்கு எப்படி
மகிமை கொள்கின்றீர்களோ,
அதைப்போல் இவைக்குள்
ஏராளம் தான்யம்!
இதை அதைவிட
உயர்ந்த தான்யமாக உணருங்கள்!
பிறப்பவர், இருக்கின்றவர்
யாவரும் உணரும் காலம்
இனிதே உள்ளன!
நீங்கள் எனப்பட்ட
இவையார்கள் நன்மை செய்தால்
இயல்பாஷம் காண்பீர்கள்!
இவையத்தம், இயாஷ்யம்,

இனாஷ்யம், இகைஷ்த்துவம்
 இப்படி 111 காண்டமும்,
 இன்யம் செய்யும்!
 யுகத்தானே உணர் என்றால்
 இவைய்த்தம் செய்!
 நன்மைகள் எப்படி
 என உணர்!

அவை, அவன், அவள்,
 இவன், இவள் என
 பகை கொள்ளாதே!
 இணைஸ்த்துவம்
 உன்னைப் பார்க்கின்றன!
 இயல்யம் எனப்பட்டவையான
 இளகம் வேண்டும் என்றால்
 துள்யமாக, திடமாக உணர்!
 இனாஷ்யம் காண்பாய்!

அத்தியாயம் – 65

- ★ மனிதா,
 நீ உணர்வது அறிவு!
 எவ்வறிவு?
 இனாஷ்டம், இவ குணாஷ்டம், திடாஸ்தித்தம்!
 இவ்திடாஸ்தித்தம்தான் உன் யாகாத்மா!
 திடாஸ்தித்தை மட்டும்தான்
 நீ உணர்கின்றாய்!
 திடாஸ்தித்தம் என்பது இளமை!
 இவ்இளமை என்கின்ற திடாஷ்தித்தம்,
 எவையையும் உணரச்
 செய்வதும் இல்லை!

அது உனக்கே உரிய
யாஷ்திஷ்டம் என உணர்,
உணர்ச் செய்!

- ★ நீ யுகத்திற்குள்
யகாஷ்தித்தம் அடைகிறாய்!
அடையும் போது
நீ பெரியவனாகின்றாய்!
இகழ்ச்சிசம் என்கின்ற
எண்ணம் திகழ்ச்சி!
அவ்திகழ்ச்சி என்பது யுவாஸ்திஷ்டம்!
யானாஷ்திசம் அடைய
பலப்பல யுவாஷ்திறன் கொள்கின்றாய்!
யார் போல் எவர் ?
பலர் போல்!
ஆனால், பசுமை என்கின்றது
உன் சரஷ்வம்!
அவ்வண்ணமேதான் யகாஷ்யம்,
அவ்யகாஷ்யம்
நீ உணர்வாயானால்,
யுகத்தில் துன்பம் என்பது
உன்னிடம் வருவதும் அரிதே!
திடாஸ்தம் என்கின்ற
ஆணவம் வந்தால்
இப்பிறவியில் எதையும் நீ
அடைய இயலாது!

- ★ செயல் என்பது அறிவு,
அவ்வறிவு என்பது யுவாஸ்திஷ்டம்!
நீர் என்பதை

நீ பார்க்கின்றாய்,
 அந்நீரைநீ
 பிடித்துக் கொள்ள இயலாது!
 அப்படி பிடித்துக் கொண்டு
 செல்லக் கூடியதும் அல்ல அந்நீர்!
 நீராடுகிறாய் நீர் குடிக்கின்றாய்,
 அவ்நீர் உன்க்கு பசுமை
 என்கின்றதைத்தான் காட்டுகின்றன!
 அதுபோல்,
 உன் ஆத்மாவின்
 நிறம் வெண்மை!
 அவ் வெண்மை என்பது
 பகையரர்களுக்கு அல்ல,
 பசுமையானவர்களுக்குத்தான்!

- ★ இவைஞ்சானம் என்கின்றவர்கள்
 யுகத்தில் வாழ்கின்றவர்கள்!
 இவ் யுகத்தில்
 திகழ்ந்து, வாழ்ந்து
 திறனாணவம் என்று
 எவ் எஞ்சானமும் கூறவில்லை!
 அதுதான் யான் கண்டது!
 நீ பிறப்பதும் மண்ணிலே,
 உன் சரீரம் அழிந்துவிட்டால்
 மண்ணிற்குள் மறைகின்றன!
 அவ்வண்ணம் இல்லையெனில்
 அவ் சரீரம் நெருப்பிற்கும்
 சொந்தமாகின்றது!
 ஆனால், உன் ஆத்மா

எவைக்கு சொந்தமாகின்றது
 என்பதை சற்று உணர்கின்றாயா ?
 அடே மனிதா,
 உன் எண்ணம் எல்லாம்
 நல்லுரை கூற புறப்படுவாயானால்,
 உன் எண்ணம் இன்றி,
 உன் உடல் நரம்பெல்லாம்
 அஞ்ஞானம் கொள்கின்றன !

- ★ மனிதா யிற்றுண்டு கவனி,
 யுற்றுன்று கவனிக்காதே !
 தித்திப்பை மென்றுவிடுவாய்,
 அதுவே கசப்பு என்றால்
 கக்கி விடுவாய் !
 இதுதானடா,
 உன் சாரீரம் தேடுவது !
 உண்பது ருசியாக,
 அவ் ருசி தேடும் சாரீரம்
 எவை உணர்ந்தன ?
 ஏற்றிட்ட, எய்திட்ட அம்பு
 எதை உணரும் ?
 நீ யுகத்தில்
 அகம் என்கின்ற
 ஆதிக்கம் கொள்ளாதே !
 யாகம் சீறிவிட்டால்
 உன் சாரீரம் தாளாது !

- ★ பிறவி என்பது
 வேண்டாம் என உணர் !
 பிறவிக்கு முக்கியம்
 உன் யாஷ்டிசம் !

உன்னுள் குடிக்கொள்ளும்
 ஆத்மாவை எத்தகையோ
 வழிகளில் காண்கின்றன!
 நீயுகத்தில் வழியை அடைக்கலாம்,
 உன் ஆத்மா யாகத்தில்
 பிரபஞ்சம் இன்றி அடைபட்டு
 தத்தளிக்கும்போது என் செய்வது?
 உன் எண்ணம்
 உன்னையே உணரச் செய்கின்றது!

★ மீண்டும் மீண்டும்
 பிறவி வேண்டாமடா பாவி!
 இவையவர்களே,
 இன்புற்று திகழ
 யயாயும் உணர்!
 சுகம் சுகம் போல் தான்!
 இவை எல்லாம் சுவை இல்லை,
 சுவை என்பது யாகத்தில் தான்
 என யுன்னிப்பாய் உணர்!
 பிடிவாதம் கொள்ளாதே
 அது உன்னை திறன் இன்றி
 அணு அணுவாகக் கொல்லும்!

★ யுகத்தில் எவையரும்
 கேளாமல், உணராமல்
 உள்ளது உன் எண்ணம்!
 அன்பு என்கின்ற
 ஆதித்துவம் என்பதற்கு
 இகை கொள்!
 யுவையாவும் உணர்வாயானால்
 யுன்னிப்பு என்றவை
 யுகைக்கு உண்டு!

- ★ மனிதா,
கனிகள், மலர்கள், மரங்களும் மணக்கின்றன!
வெகுதூரம்தான் நின்று யூகிக்க
உணர்கின்றாயா மனிதா!
ஏன் நீ மட்டும் இக்கதிக்குள்?
நீநீசம் எனப்பட்டதற்குள்தான்
யுயன்யம் கொள்கின்றாய்
என்றால் எப்படி?
உண்டு தின்று
நீ கண்ட பலன்கள் எவை?
இனாஷிசம், குணாஷிசம்
உன்னை எங்ஙனத்தில்
எல்லாமோ உணரச் செய்கின்றன!
நீ எதை உணர்கின்றாய்
சொல், உள்ளம் கொள்!
ஆனால், நீசம் எனப்பட்டதற்குள்
யியாசம் கொள்ளாதே!
தீங்கு என்பதை
நீ உட்கொள்ளாதே!
- ★ யுன்னிற்றது எதுவானாலும்
நீ பார்த்துதான் தின்கின்றாய்,
அப்படி பேராசையால்
நீ உட்கொண்டிட்டால்
அது பின் உன்னை
எது எதுவோ செய்கின்றன!
யயானிசம் எப்படி?
உன் சாரீரம்
சற்றும் மணப்பது இல்லை! ஏன்?
உன் நீசத்தால்தான்

உனக்கு மணம் இல்லை
 என உணர் !
 அதை சற்று
 நற்சொல்லால் உணர்ந்தால்
 அவையான அறிவு,
 இவை சுவையான
 அறிவு ஏதும் இல்லை !
 எனவே,
 யுன்னித்து யுகித்தால்
 விடை கிடைக்கும் !

- ★ பிரபஞ்சம் என்கின்றவை
 காண்டம் மட்டும் தான் !
 மணம், இனம் ஏராளம்,
 இயாசிசம் ஏராளம்,
 இன்யாசிசம் ஏராளம் !
 இவ்யின்யம் எவ்வண்ணம்
 என சற்று உணர் !
 யுன்னியது உன் எண்ணம்
 எப்படி எல்லாமோ உண்டு !
 நன்மை என்கின்றது யாகம் !
 யாகம் என்றால்
 111-ம் உன் இடம் தான் என்பதும்
 யுன்னிப்பான யியாக்கியங்கள் !

- ★ காற்றுக்குள் நான்,
 உன் காதுக்குள் நான்,
 எகைக்குள் யார் ?
 எவையர்களோ ? எப்படி ?
 விதை என்கின்ற

தான்யம் சற்று என்றால்
 எவ்விதையிலும்
 உன் யுன்னிப்பு படுகின்றன !
 ஆனால், உன் யுன்னிய
 எண்ணிப்பு இயாக்கியம்,
 பிடிவாதம் திறன் அற்றான் போல்
 யின்யம் கொண்டால்
 யுகம் யுகம்தானா ?

★ உண்மையின் வெண்மைப்
 பிரகாசிப்பை பற்றி யூகி!
 இன்யின்றி யின்றார்
 என்யின்றி யுற்றார்
 யுற்றி எற்றி
 இவையம் கொண்டார்
 யுகத்தில் திகழ்ந்து
 திடாஷ்டம் கொண்டுள்ளனர்
 எவையும் உண்டா ?
 உணர்ந்து பார் ?

★ எவையரும் அவையர்
 வாழ்வு போலானால்,
 ஆத்மா விடைபட
 தடுத்து விட்டால்,
 நீ யுகத்தில் நீ போல்
 திகழ்வது சற்று
 என்பதையும் உணர் !

★ நீ உட்கொள்கின்ற
 நீர்போல் இவை!
 நீ எங்ஙனம் ?

அவை அங்ஙனத்திற்குள்
 இங்ஙனம் கொண்டது மீன்!
 அவ்மீன், நத்தை, சிப்பி
 இப்படி பலப்பல
 விதைகள் போல் உள்ளன!
 நீர் வற்றி
 வறண்டு விட்டாலும்
 அவ்விதையின் இன்யம்
 நன்யம் ஆகின்றன!
 மீன் தான்!
 மீன் எங்ஙனம்
 உள் உணர்கின்றன என்றால்
 யுன்னிப்பாக யுகி!
 அவ்விதைகள் எகை,
 யாகை என உணர்!

- ★ யுள்யத்திற்குள் துள்யம் என்றால்
 அதைவிட நீ
 நீசப்பட்டவன்போல் என்றால்?
 என் செய்யும் யாகம்?
 யுகித் உணர்வாயானால்
 இன்யம், நுன்யம் இப்படி
 பலப்பல இயாக்கியங்கள் உள்ளன!
 துள்ளியம் என்பது
 நீதான் யுகத்தில்!
 இஷ்வம், இவன்யம்,
 யியான்யாசம் கொண்டவன் நீ,
 உன் உடமை
 யாருக்கும் உதவாத
 பொருள்கள் என்றால்,
 இங்காஸ்தும் என் செய்யும்?

- ★ யுகத்தில் மணல், கல்,
கல்லிற்கும் யுள்யம்!
மணல்தான் பார்ப்பதற்கு
ஆனால், வித்துக்கள் வகை வகை!
தான்யமும் வகை வகை!
தான்யம் மட்டும்தான் வகை என்றால்
யாஷ்யாஷம் வகை வகை என்றால்
எவ்வாறு உணர்கின்றாய் ?
தான்யம் உனக்கு என்றால்,
அவ்தான்யம் மணலில்
தூவி விட்டால்,
காரம், இனிப்பு
இன்னும் ஏராளம் இயாள்யம்!
நீயாவும் அருந்துகின்றாய் என்றால்
இயல்யம் கொண்டாயோ ?
சற்றும் உணர்கின்றாயா ?
- ★ நீர் ஒன்றுதானே,
ஆனால் இல்யம்
வேறுபட்டவையாகத்தானே உள்ளன!
இயாள்யமாக, ஆழமாக
யுகித்தால் விடைகள்
ஏராளம் உண்டு!
இசைத்தவம் ஏராளம்!
இங்ஙனம் இவைகள்
அங்ஙனம் இன்யம்
உன் ஆத்மா
அங்ஙனம் இன்யம் காணும்!

- ★ பஞ்சம் என்றால்
நீங்கள் செய்த
அநீதியால் வருகின்றன!
அது பிரபஞ்சக் கட்டளை!
நீசும்,
நீசத்திற்குள்ளும்
இயால்யமா, பிடிவாதமா?
சாரீரம் பண்ணும் கேடு,
எவைய்யர்கள், இவைய்யர்கள் அழிவே!
ஆத்மா யாயஷ்யத்தில்
துன்பம் கண்டு
மீண்டும் யுகம் வந்து
கரு கொள்கின்றன!
மனிதா,
நிதானம் என்றால்
நிம்மதி தேடும்
வழி இததான்!
இவை எழுதப்படுகின்றன என்றால்
யயாஷ்யம் கொள்!
இன்யத்தால் துள்யம்
ஏராளம் உண்டு!
இவை அங்ஙனம்தான்
என உணர்!

அத்தியாயம் – 2

- ★ அவைஸ்தவம், யயாஷ்த்வம்
இவை எல்லாம் செல்வம்தான்!
ஆத்மாதான், எத்தனை எத்தனை

யிகாஷ்தித்தம் உள்ளன !
 ஆனால்,
 உன் உள்ளத்திற்குள்
 யாத்தித்ஷயம் உண்டா ?
 சற்று உணரேன் மனிதா

- ★ நான் என்கின்றவன் பேராசைக்காரன் !
 அப்பேராசையால் வந்த செயல்கள் யகை !
 யகை, யாகைகள் உணர்வாயா ?
 காண்டம் பல, யாகம் பல !
 எதை, எதை நீ உணர்வாய் ?
 குகைக்குள், உன் உள்ளத்திற்குள்
 ஒளிரும் உன் ஆத்மா
 என்கின்ற யகத்வம் !
 இவ் யகத்வம் உன்னை
 எவ்வண்ணம் உணரச் செய்கின்றன
 என்பதை உயர்வாயா ?
 உனக்கு நன்மை
 யாவும் செய்தது யகாம் !
 யாகம் என்பதை
 தெளிவாக உணர் !
 பின் யுகித்து
 எது எவ்வண்ணம்
 என பிரி !
 அதுதான் உன்
 ஆத்மாவின் யாகம் !
 யாகம் என்பது காண்டம் !
 அக்காண்டம் நூற்றிப்பதினொன்றையும்
 உடனே அடைய இயலாது !

- ★ இவையிலும்,
உன் புண்ணியம்,
தர்மம், யகஷ்தியம்
னனாஷ்யம், யுனாஷ்டிசம்,
யினாஷ்டிசம் என்கின்ற பலதும்,
யுகத்தில் மலர்களின்
திறன்போல்,
ஆனால் யாவும்
வெவ்வேறு யாகம்!
அவ் யாகம் அடைய
யாவரும் நல்லார் போல்
யுகித்து திறன் படுங்கள்!
- ★ இவையத்தில் நீ நீயா ?
யாஷ்டிசம் என்கின்ற
எண்ணம் உன்னிடம்
சற்றும் இல்லை!
யாஷ்டிசம் என்பது
யுன்ய உணர்வு இல்லை மனிதா!
- ★ யுயாக்கியம் கொள்!
யுயாக்கியம் என்றால்
இவாஷ்டிசம், இனாஷ்டிசம்!
உனக்கு பின்னால்
நடப்பது ஏராளம்!
யாவும் ஆழத்தில்
அமைந்து உள்ளன!
பின்னோக்கு,
நீ யுகத்துப் பிறவி!

ஆனால்,
 இலக்கியம் ஏராளம்!
 மனிதா, பிரபஞ்சம் என்பது
 உன் இன்பம்!
 இதுவல்ல உன் வீடு!
 அறிவாய்!
 இது உன் நீசம்!
 நீசம் என்றால் உணர்வாயா ?
 உனக்கு பின்னால்
 எவை என உணர்,
 உணர்ந்து யாயாஷிசம் கொள்!

★ நீ எவ்வண்ணம் உணர்வாயோ ?
 மனிதா,
 உன் இசை கேட்பேன் யான்!
 என் இசை கேளா மனிதா,
 நான் யாகத்தில் இருந்து
 எத்தகையோ உன்னை
 தெளிவுறச் செள்கிறேன்!
 நீ உணர்கின்றாயா ?

★ அன்புகொள் மனிதா !
 யியாதிக்கம் கொள்!
 யாவ்யாஷிசம் கொள்ளாதே!
 யூகித்து உணர்வாயானால்
 பிரிக்கப்பட்ட காண்டம்
 யாவும் உணர்வாய்!
 ஆனால், திகைப்பாய்!

★ யுன்னிப்பு உன் ஆத்மாவிடம்!
 ஆனால்,
 சரீரத்திற்குள் சிறைபட்ட

ஆத்மா திகைக்கும், ஏன் ?
 உன் பிரபஞ்சம்
 யானாஷிசவம், யாகாசிசவம்,
 யுயானிசவம், யான்யாஷம்
 இவை எத்தகையோ உள்ளன !
 மனிதா,
 இவை இனி முளைக்கும்,
 திறனாக நம்பு!
 இஷ்டம் கொள்வார் போல்
 ஞானத்தால், அன்பால்
 உணரச் செய்வார்!
 யுகத்தில் யாஷ்டிசவ
 முனிவர்கள், ஞானியர்கள்
 பிறவி கொள்வார்!

- ★ இன்யதும், என்பதும் யாகம்!
 அவ் யாகத்தில்
 பலப்பல ஆதிக்கம்!
 அவை உன்னை
 எவ்வண்ணம் எல்லாமோ
 யுகிக்கின்றன என்பதை உணர்!
 மனிதர்கள் என்கின்ற யுவாதியவர்கள்,
 இவையால் சொல்லலாம்,
 பின் எவையால் சொல்லிட
 எப்படி என உணர்!
- ★ உண்மையானது எது ?
 யுன்னியதும் எது ?
 உன் அன்புள்ள இயாக்கியம்!
 நன்மை எதுவென உணர்!

சற்று உண்மை என்கின்ற
அமைதி கொள்வாய்!
இதுதான் யன்யாஷிஷம்
என்கின்ற ஆதிக்கம்!

- ★ யான்யம் கொள்!
நன்மை என்பது
உன்னால் மட்டும்தான்
யுகத்தில் என உணர்!
நீநீதான்,
நீங்கள் நீங்கள்தான் என்றால்
யுன்யம் எங்கே? யுகி!
- ★ மண்ணுக்குள் விதை,
பாறைக்குள் தேரை,
தேரைக்கும் நீர்!
எவ்வண்ணம் உணர்கின்றாய்?
இனாஷ்வம் யுகிக்க,
உன் இனாஷ்வ குணாஷ்யம்,
இப்படிப்பட்ட உன் உள்ளம்
எதை உணர்கின்றன?
என் யாயான்யஷ்யம்
என் செய்யும்?
இப்படி எழுதியதையாவது
யுன்னித்து திறன் கொள்!
யன்யம் கொள்,
இள்யம் கொள்!
னுன்யம் கொள்!
இப்படி பல
யாஷ்யாஷ்வம் உள்ளன!

★ உன் சரீரம்
யாவும் உணர,
துள்யம், இன்யம்,
இணைஸ்தும் இப்படிப்பட்ட
இளக்கம் உனக்கு வேண்டும்!
இவ் இருட்டிற்குள்
இல்யம் எனப்பட்ட
எண்ணம் உனக்கு
வேண்டும் என்றால்,
இயான்யவ இளக்கம் வேண்டும்!
அவ் இளக்கத்தால்தான்
உன் யாஷ்யம் வெளிப்பட,
யாஷ்யாஷியம் யுகிக்கும் என்றால்,
உன் யுன்னிய எண்ணம்
இயள்யத்தால் யாகம்
கேட்கின்றன என்றால்,
இயள்யத்தால் யாகம்
கேட்கின்றன என்றால்
இவைக்கு யுன்னியம்
நட்சத்திரம்தான்!
111 காண்டம்,
பின் மண்டலம்,
பின் இணைஷ்தவ நீசம்
என்றால் இவைக்குள்
விடைகள் ஏராளம்!

★ மனிதா,
உன் நரம்பு வரை கணக்கு
யாயாஷ்யத்தில் என்றால்,
இவர் இவர் போல்,

ஆனால்,
 யாயாசம் தெரியும்!
 தெரியும் என்றால்,
 இவர் யார் ?
 இவைக்குள் இவர் ஏன் ?
 உனக்கு சற்று உதவிபோல்
 சில காலத்திற்கு!
 இப்போது இவர்
 யாயாஷ்யம் அமர்ந்துவிட்டார்!

★ இனாஷ்ய பிரபஞ்சம்,
 இயாள்யவ பிரபஞ்சம்,
 இவைய்வ பிரபஞ்சம்
 இப்படி துள்யமான
 ஆதிக்கம் யாயாஷ்யத்தில் உள்ளன!
 இவைக்குள் துன்பம் இல்லை
 இன்பத் தான்!

★ இலையில் நரம்பு,
 இணையியல் நரம்பு,
 எவைக்கும் நரம்பு என்றால்,
 உனக்கும் நரம்பு பேசும்!
 இவை கொண்டவர்கள்
 நீங்கள் என்றால்,
 யுவைக்குள் இவைக்குகை!
 துள்ய நீரின்றி
 ஆற்றியதும் யாகம்!
 யாகம் என்றால்,
 இயளியவ குணாஷ்யம்,
 குணாஷ்யம் என்றால் நட்சத்திரம்,
 அவ் நட்சத்திர ஆதிக்கம் இன்யம்!

- ★ மனிதா,
 இயன்யம் கொண்டு
 இயன்யம் அடைய
 உன் தர்மம் என்கின்ற
 ஆதிக்கம் கொள்!
 இளக்கம் கொள்,
 உன் ஆத்மா
 இனாஷ்யம் காணும்!
 இரக்கம், இயல்யம்,
 இனாஷ்யம் இப்படி
 இவைய்த்தும் கொள்!
- ★ தானியத்திற்கு இளக்கம்,
 யாவிற்கு இளக்கம்!
 ஆனால், உனக்கு,
 இவையர்களுக்கு
 இளக்கம் இல்லை!
 நீ இளக்கம் எனப்பட்ட
 எண்ணம் கொள்!
 தர்மம் எனப்பட்ட
 ஆதிக்கம் கொள்!
 சற்று யுகத்தில்
 நன்மை காண்பாய்!
 சற்று அமைதியும் காண்பாய்!
 துள்யமாக, திடமாக,
 இளக்கம், அமைதி,
 ஆற்றல் கொள்!
 பகை கொள்ளாதே!

- ★ இயன்யாவும் உன்னை
யுள்யம் கொண்டால்,
நீ யுகத்தில்
தண்டனைக்கு மேல்
தண்டனை கொள்வாய்!
இயல்யத்தால் நம்பு!
பிணியின்றி வாழ உணர்!
வஞ்சம் செய்யாதே!
உன் இயன்யம்,
இயாள்வம் கொண்டு
இணைஸ்துவம் அடைய உணர்!
தான்யம்,
இனிய தான்யமாகிவிட்டால்,
அதன் தட்டைகள்
ஆடு, மாடுகள் உண்கின்றன!
ஆனால்,
நீ இணைஷ்த்துவம் அடைந்தால்
உன் சரீரத்தை
கரையான் மட்டும்தான்
உண்கின்றன என்பதை
நீ உணர்ந்து
செயல் செய் மனிதா!

அத்தியாயம் – 67

- ★ இவாத்வம் என்கின்ற
குணமுள்ளான்,
எலும்பும், சதையும் இருந்தும்
சரீரம் இல்லான்!
இவன்,

ஆத்மாவால்தான் வாழ்கின்றான்
 என்று எண்ணாதே!
 மனதிற்கு உரியது யாகம்!
 அவ்யாகம் இகாஷ்டம்!
 இவ் இகாஷ்டம்
 தர்மம் மட்டும் தான் செய்யும்!
 அப்படி செய்வதால்
 குணாஷ்டம் எனும் ஞானம்
 உனக்கு கிடைக்கின்றது!
 ஞானம் என்பது பசுமையானது,
 அது யாவருக்கும் கிட்டிடாது!

- ★ குணாஷ்டம் கொண்டான், கொண்டாள்
 மட்டும் தான் நிம்மதி
 சற்று அடைவார்கள்!
 யுகத்தான் நீ
 யாவையையும் உணர்ந்து
 ஆத்மாவின் சுயநிலை
 அடைய விரும்பு!
 நல்ல எண்ணங்கள்
 தோன்ற திறன்படு!
 நீதான் சிறப்பட்டவன்
 திகைப்புற்ற யுகம் கொண்டவன்!
 அவையத்துவம் கொண்டவர்களை
 அழித்தார் மாயார்!
 யுன்னிப்பான அன்பு
 கொண்டவர் எனப்பொருள்!

- ★ தர்மத்தை உணர்
 எனக் கூற,
 இவர் எழுதுகிறார்!

5000 ஆண்டிற்கும் முன்
 யுகவ யுகத்தார்
 திகழ்ந்து வாழ்ந்தார்கள்!
 தர்மம் தான் வென்றது!
 சிறைபட்டாலும்
 யுவாயவப் பிறவி
 யாஷ்டம் கொள்ளும்!
 யாகத்தின் தண்டனை
 என்பதை அனுபவிக்க
 யுகம் கொண்டாலும்,
 அறிவாசவப் பிறவி
 கொண்டார் முனிவர்!
 நீ எப்படிப் பிறக்கின்றாய்
 என்பதை உணர்!
 பிறப்பின்போது
 உன் பார்வை
 மேல் நோக்கும்
 கீழ்நோக்குவதும் அரிதே!
 நீங்கள் யாவரும்
 யுன்னிப்பாய் உணர
 யாவாஷிஷம் என்கின்ற
 முனிவர்கள் ஆதிக்கம்
 யுகம் கொள்ளும்!
 உன் விதைகள்
 யான்யவக் கவியாகக் கூறும்!
 யுக்தியால் திறன் கொண்ட
 உண்மையான ஆதிக்கம்
 யுகம் உணரும்!
 அதிகாரம் கொண்ட

ஆதிக்கம் அழிந்தது!
 யுவான்யாசிய பிரகாசிப்பு உண்டு!
 யுகத்தார் நிலை
 எல்லாம் அங்ஙனம்!
 உன் ஆத்மா
 உன்னை உணரச் செய்யும்!
 அது யாஷ்டிசுவ
 பிரபஞ்சம் கொள்ளும்!
 மீண்டும் இவ் யுகைக்குகை
 உனக்கு இல்லை!
 இவ் நீசம் இல்லை!

★ யாஷ்டிசம், யானிசம்
 இப்படி பலப்பல
 யாயாஷ்டிசம் உள்ளன!
 நீ தினமும் காண்கின்றாய்!
 ஆனால், உணரத்தான் இல்லை!
 எனினும் யாஷ்டிசம்
 உன்னைக் காண்கின்றன
 என்பதை நீ உணர்!
 யாஷ்டிசம் என்பது
 பிரகாசிப்பின் வெண்மை கொண்டது!
 அது தெளிவானது!
 விதை போல்,
 யான்யம் போல்
 உன் யாசிசம்
 தெளிவாகக் கூறும்போது
 நீ யாவும் உணர்வாய்!

★ நீதியே உன் ஆத்மா!
 ஆத்மாவின் இனாசிசம்
 உள் உணர்வால் தெளிவடைகின்றது!
 பகை எனப்பட்டது அழிந்தது!
 யாதிஷ்டாயம் என்றால்
 இவையால் உனக்கு
 எத்தகையோ நன்மை!
 உன்மனம் பாராது!
 மரம் பார்க்க
 யாசிசத்தால் யாவைக்கும் இன்பம்!
 இயான்யாஷிசம் கொள்!

★ திடாஷ்டுவம் என்பது தர்மம்தான்!
 அது உண்மையான
 தானிய விதைகள் போலாகும்!
 இவ் யுகத்தை
 விட்டு வரும்போது
 உன்னை நீயே
 நீசத்துக்கு உரியவனாக ஆக்காதே!
 உன் தர்மம், தவறு
 யாவும் யாகத்தில்
 இளயத்தின் யுவாசிப்பால்
 யூக்கிக்கப்படும்போது,
 உன் ஆத்மா திறனாக,
 யுன்னிய யாயாஷ்யத்தில்
 இன்யம் கொள்ள,
 நீ யுன்னிப்பாக
 உதவி என்கின்ற
 இன்யம் கொள்!

உதவும் எண்ணங்கள் யாவும்
 இளக்கமாக யுகி!
 இன்னிய உன் இயான்யம்
 எப்படியும் யாயாஸ்வம்
 பார்க்கும் என்றால்,
 தவறாக உணராதே!

- ★ இங்ஙனம் நீ
 இயள்யம் இல்லாமல்
 திடாஷ்டம் கொண்டு
 இள்யம் கொண்டால்
 இனாஷ்யம் உன்னை
 பழி வாங்கும்!
 இவை இரண்டும் துண்டிக்கப்படும்!
 யாத்துவ இன்யம் என்றால்
 யயாஷ்வ முனிவர்
 உன்னை பலமாக
 இன்யம் கொண்டு பிரிக்கின்றார்!
 தவறு, பழி – இவை சரீரம்!
 ஆத்மா இகைகளில் விடுபட்டால்
 யுவையவர்கள் கதி என்ன?
 யாஷ்யம் தான்!
 யாஷ்யம் என்றால்,
 நீ இவையில்
 அன்பு இன்றி
 அதிகாரத்தால் இழக்கின்ற சரீரம்
 இல்யத்தால் அழிகின்றது!
 அதாவது யாத்துவாசம்
 உன்னை இப்படி
 பழி வாங்குகின்றது!

★ மனிதா,
 நீ மரம் கண்டாய்,
 மலர்கள் கண்டாய்,
 வித்துக்கள் கண்டாய்,
 ஆனால்,
 காற்றைக் கண்டாயோ ?
 அதாவது சரீரக்
 காற்றைக் கண்டாயோ ?
 அக் காற்றுக்குள்
 இன்யம் கண்டாயோ ?
 யுவையவர்களே,
 நீங்கள் உணர்கின்ற காற்று,
 பார்க்கின்ற நீர், பிரகாசிப்பு
 இவைக்குள் இன்யம்தான்
 யாயாஷத்திலிருந்து
 துள்யமாக பார்க்கப்படுகின்றன !
 நீ நீசத்திற்குள் என்றாலும்
 எங்கள் பார்வை
 உங்கள் மீது
 என்பதை மறவாதே !
 எவையிலும் நாங்கள் என்றால்,
 இயன்யவம் கொண்டு
 பார் தெரியும் !
 யாயாஷத்தை பார்ப்பாய்
 என்றால் எவையும்
 இயல்யவம் கொண்டிட இயலாது !
 உன் விருப்பம் என்று
 யாஷ்யவம் வந்திட இயலாது !
 இளக்கம் எனப்பட்ட கதம்பம்
 இயான்யவம் காணும் என்றால்
 உன் மனம் என்கின்ற

ஆத்மா இனாஷ்வம் காணும்!
 உன்னை நீ உணர் என்றால்
 உங்களை நீங்கள் உணருங்கள்!
 யாயாஷ்வம் நாங்கள் என்றால்
 பயம் கொள்ளாதே,
 அன்பு கொள்,
 இன்யம் கொள்,
 இளக்கம் எனப்பட்ட
 திடாஷ்த்துவம் கொள்ளுங்கள்!

அத்தியாயம் – 68

- ★ இகாக்கியம் என்பது பகை!
 இவ் இகாக்கியத்தால்
 எது கெடும்?
 நாவ் கெடும்,
 நாவினின்றி வரும்
 யாகாத்மவ சொல் பிழையாகும்!
 பிழையாகும் அத்தருணத்தில்
 யாவும் இழப்பது துரிஷ்டம்!
 அது எது என
 சற்று உணர்!
 யுன்யுற்றுக் கவனி மனிதா!
 நீதான் யாவும்!
 யாவும் போலானால்
 நீ தெளிவுற யுகி!
 இனாஷிசம் கொள்!
 யாவையையும் யுன்னிப்பாக உணர்!

★ இவையாவும்
நன்மைக்கு உதவும்!
எவ்விதை ஊன்றினாலும் தான்யம்!
விதை விதைதான்
என்று கூறாதே!
யாவும் உணர்ந்தவன் போலன்றி,
எவையும் யூகிக்கின்றவனாக உணர்!
இவ் யுகத்தில்
நிலையில்லாநீ
எவை உணர்ந்தாய்?
இவை, எவை
எச்சுவையும் உணர்ந்து,
கொண்டது எதுவோ
என உணர்கின்றாயா?
இயாக்கியம் கொள்ளாதே,
வைராக்கியம் கொள்ளாதே!

★ பாறை,
பாறைக்குள் வைரம்,
எவ்வண்ணம் என
சற்று உணர்கின்றாயா?
மனிதா,
உன் எண்ணங்கள்
சற்று உணருமானால்,
இவையாவும்
உன்னை உணரும்!
இவை நிலை ஆடா!

★ எஞ்சனம் கொள் மனிதா!
யாவரும் யாவரும் தான்!
உன் நிலை கண்டோம்,

எவ்நிலை!
 நீர் அருந்துகின்றாய்,
 எவ்வண்ணம் என
 உணர்கின்றாயா?
 கதம்பம்,
 அது உன் உள்ளம்
 என்றே வைத்துக் கொள்,
 மலர் என்கின்றதையும்
 வைத்துக் கொள்,
 மனதில், அவ் கதம்பத்தில்
 நீர் பட்டால்
 என் செய்யும்?
 உன் உள்ளம்
 அவ்நீர் கண்டு
 என் செய்யும்
 என உணர்!
 எவையையும் யுன்னிப்பாக கவனி!
 யுனாசிசம் கொள்,
 யாவனம் கொள்,
 ஆவனம் கொள்ளாதே!
 யுன்யாசிசம் கொள் என்றால்
 இதற்குள் பொருள்கள் ஏராளம்!
 எ வல்லாமே உன் யூகிப்புதான்!

★ நீநீதான்!
 ஆனால், உன் எண்ணம் எங்கு?
 அவை எண்ணங்களில்
 எல்லாமோ உள்ளன –
 பேராசை, வஞ்சம், நீசம்
 இவை எல்லாம்
 உன்னால் யுயான்யம் கொள்கின்றன

என்றால் அவை காற்றுதான்
காற்று, நீர்
இவை எல்லாம் யாஷ்டம்,
யாஷ்டிசம், யனாஷஷம்,
இன்யாசிசம் இப்படி பலப்பல
இயான்யத்தில் உள்ளன !

- ★ உன் யூகிப்பும்
கேட்கப்படும் என்றால் பொருள்கள்
எவ்வண்ணத்தில் யூகிக்கின்றாய்
கனிக்குள் இனியது எது ?
இனியதும், யனியதும் கனி,
கனிக்குள் விதை,
விதையும் பின்
ஞனாஷியம் என்றால்,
நீ எவை உணர்ந்தாய் ?
யுன்னித்து இதற்கு
யான்யாசிசம் கொள் !
யான்யாசிசம் என்றால்
வினாக்கள் ஏராளம் !
- ★ இனியதும், யுள்யதும் சொல் !
இவ் இவை சுவையான சொற்கள் !
அங்கோணம், இங்கோணம்,
இனாஷியம் என்கின்ற கோணம்,
இப்படி கோணம் எல்லாம்
பல வகையாக இருக்கின்றன
என்றால் உன் எண்ணம்
யூகிக்கப்படுமா ? யூகிக்கப்பட்டதா ?
என்பதை நீயே உணர்

- ★ நீ நீசம் எனப்பட்டவனானாலும்
 உன் யயாஷிசம்
 கூர்மையாக யுன்னிக்கப்படுகின்றன
 யாகத்தில்!
 யாகம் ஒன்றுதான்
 என நினைக்காதே!
 111 காண்டம்,
 மண்டலம் இவை ஏராளம்!
 எப்படி ?
 நீ உள் இருப்பதை
 நீசம்தான் என்பதை
 தெளிவாக கூறலாம்!
 உறுதியாகவும் கூறலாம்!
 ஏன் என்று கேட்பாயானால்
 இவ் விடையைக் கேள்!
 நீருக்குள் யாழ்யாசம்
 கொண்ட பறவையினம்
 முட்டை இட்டு
 அது யான்யாசிசம் கொள்கின்றன!
 மழை, காற்று எவையானாலும்
 இன்யாசிவப் பிரபஞ்சம்
 அதற்கு யழ்யாசியம் செய்கின்றன!
 பறவை, என்பது
 யானவ, யாயவ
 ஞானம் கொண்டது!
 அதை அவ்வளவு
 எளிதாக நினைக்காதே!
 பறவைபோல்
 பறவையின் இன்ய நனிதம்,
 அவயகைகள் ஏராளம்!

பறவை போல்தான் என்றால்
 இவை அவ்யய்யனம் கொள்கின்றன!
 இவை யாவையையும்
 உட்கொண்டு,
 யனாஷியம் கொண்டால்
 நீ உணரலாம்!

- ★ யுன்னியதும், எண்ணியதும்
 உட்கொண்டவன் நீதான்!
 யாவையையும் உணர்ந்தவன்,
 உணர்ந்தவள் போல்தான்!
 ஆனால், உன்னால்
 எவையும் நீசம்
 அடையச் செய்கின்றாய்!
 பிறக்க ரசிக்கின்றாய்,
 ஆனால்,
 உன் ஆத்மத்தை
 யயான்யாஷிசம்
 விடைபடச் செய்யும்போது
 எப்படி உணர்கின்றாய் ?
 அதாவது சந்தோஷமாக
 விடைபடும் போல்தான்!
 நீ யுகத்தில்
 எவையை நினைக்கின்றாய் ?
 ஐயோ என்னைத்
 தனியாக விட்டுவிட்டு
 போகிறாயே என்கிறாய்!
 ஆத்மாவை நீ காண மாட்டாய்!
 எங்ஙனம் உணர்கிறாய் ?

பசி, பட்டினி
இவை எல்லாம் நினைக்கின்றாயா ?
இறக்க நீ
யுன்னித்தியம் கொள்கின்றாய் !

- ★ சரீரத்திடம்,
திறன் இல்லை !
நீ செய்யும்
யான்யது எது ?
துன்பம் வரும்
என்பது தெரிந்தும்,
ஏன் துன்பம் என்று
கேட்பதும் ஏன் ?
இவ்வண்ணத்தில் யுகி,
அவ்வண்ணத்தில் யுகிக்காதே !
நீங்கள் அங்ஙனம்
கொண்டவர்கள்தான் என்றால்,
காற்றும் உனக்கு
விடை கூறும்,
மழையும் உனக்கு
விடை கூறும் !
- ★ பிரகாசிப்பிற்கு உரிய வண்ணத்தில்,
நட்சத்திரம் பார்க்கும் வண்ணத்திற்குள்
நீங்கள் என்றால்,
யுகம் யுகமா ?
நீநீயா ?
எவ்வண்ணம் உணர்கின்றாய் ?
- ★ அழகிய மரங்கள்
எவ்வண்ணங்களில்
எல்லாமோ உள்ளன !

அம்மரத்தின் கனிகளை
எவ்வண்ணத்தில் பறவையும்
பின் நீயும்
உட்கொள்கின்றீர்கள்!
உணர்கின்றாயா ?

★ மனிதா,
துள்யமாக எழுதப்பட்ட
யாவும் உங்களுக்குத்தான்!
உன் சாரீரம்,
உன் நரம்பு,
உன் ஆத்மா,
உன் இவைஸ்த்துவம், திடாஷ்வம்
இவை யாவும் யாயாஷ்யத்தில்
இள்யமாக முனிவர்கள் ஆதிக்கம்
திடன் கொண்டு
இயள்யவம் எழுதப்படுகின்றன
என்றால்,
உதவி, தர்மம், இளக்கம்
இதற்குப் பின்தான்
உன் இன்பம்!
இவை யாவையும்
உணர்ந்த பின்தான்
இன்யம் அடைய வேண்டும்!

★ யுகத்தில் உதவி
என்கின்ற எண்ணம் கொண்டது
முதலில் எறும்பு,
பின் பறவை,
தான்யம், மரம், செடி
இவைகளைத்தான் காண்கின்றோம்!

தர்மம்,
 தர்மத்திற்குள் வித்து,
 வித்திற்குள் இன்யம் என்றால்,
 யுகம் எனப்பட்டது இருட்டு
 இவைக்குள் வித்துக்கள்
 உனக்காக இன்யம் கொண்டுள்ளன!
 உன் சரீரத்திற்குத்தான்
 வித்து என்றால்,
 உன் யாயாத்துமாவிற்கு எது?
 ஆத்மாவிற்கு காற்று,
 பின் நீர்,
 அவைக்குள் ஆத்மா,
 இப்படி பல
 ஆதிக்கம் உள்ளன!
 அங்ஙனம்,
 111 காண்ட மண்டலங்களிலும்
 இன்பம் ஏராளம் உள்ளன!
 ஆனால்,
 அவை நீ பார்த்ததும்
 கிடைப்பது அல்ல,
 உன்னைப் பார்த்து
 நாங்கள் எங்ஙனம்
 எல்லாமோ உணர்கின்றோம்!
 நீ எங்களைப் பார்த்து
 இங்ஙனம், அங்ஙனமாக நினைக்காதே!
 இன்யம் கொள்,
 இளக்கம் கொள்!
 எழுத்திற்குள் ஏராளம்
 இன்யம் என்றால்,

சற்று துள்யமாக படி,
கவனி, அன்பாக உணர்,
யாவும் புரியும்!

அத்தியாயம் – 69

- ★ அழிவு என்கின்ற துராஷ்டம்!
எவை எதில் இழக்கின்றாய் மனிதா ?
ஆதிக்க யயாதிக்கம் என்கின்ற
எண்ணங்கள் யுகந்தையர்களுக்கு
உகந்தது அல்ல!
யுகந்தையர்கள் யாவரெனின்,
யுவை யுன்றிதான்
சொல்லும் தத்துவம்
என்னும் ஆத்மா!
அவ் ஆத்மா,
இகைத்வம், யகாஸ்த்வம்,
இசைத்வம் கொண்டது!
இவ் இயைத்வம்
யாவையும் உணர்வீரானால்,
தத்வத்தாது யுகைஷ்டம்
யாகத்தில் கிட்டிடும்!
இகைத்வம் என்பது இஞ்சானம்!
அது இகைத்து
உன்னை அறிந்து,
உன் ஆத்மா
ஆதாயம் என்கின்ற
யகஷ்டசம் அடையும்!
அப்படி அடையும் தருணத்தில்

நீ யாவிலும்
நன்மை அடைகிறாய்!
அவ் நன்மை என்பது
அழியாத அன்பு போல்,
இகாந்தம் என்பது போல்!

★ அன்பு என்கின்ற
திடாஸ்தித்தம் மனிதரிடம்தான்!
இவையர்கள் ஜாதி
என்பது இரண்டு!
இவ் இரண்டும்தான்
துர்பாக்கியாதி என்கின்றார்
இவ் முனிவர்!
இவ் முனிவர்களின்
இனிய ஆதிக்கத்தை
உணர்ந்தால் யாவும் உணரலாம்!

★ பாண்டம் உடையும்,
எப்பாண்டம்?
மண்பாண்டம்!
எப்படி?
உன் இஷ்டத்திற்கு
நீரும் நிரப்பலாம்,
தான்யமும் நிரப்பலாம்!
ஆனால் அது
சில காலம்தான்!
நீரும், தான்யமும்
சேமிக்க உதவுகின்றன
மண்பாண்டம் என்றால்,
உன் ஆயீதக்கத்தில்!

ஒன்று உன் உள்ளம்,
 மற்றது உன் ஆத்மா
 என உணர்!
 தான்யம் என்பது
 எவ்தான்யம்?
 அவையை சேமித்து
 நீ என் செய்வாயோ,
 அப்படி உன் மனதை
 சற்று யுன்னிப்பாக, தெளிவாக
 வைத்துக் கொள்வாயானால்,
 உலகில் நன்மை என்கின்றவை
 பெருகி வாழும் என உணர்!
 அப்பாண்டத்திற்குள்
 ஒரு பாம்பை போட்டு விட்டால்
 உன் விருப்பப்படி
 கை விட்டு எடுப்பாயா?
 ஏன்? பாம்பு கடிக்கும்
 என்கின்ற பயம்தானே?
 பயம் எது,
 பாம்பு எது,
 என்று உணர்கின்றாய்!
 இவையும் யுகத்தில்தானே!
 நீ ஏன் யுகத்திற்கு வந்தாய்,
 ஏன் உதயமானாய்
 என்பதை உணர்!

- ★ சற்றாவது இன்பம் கண்டுதான்
 உன் யுக்தி திறமைப்பட வேண்டும்!
 ஆனால்,
 நீ எதை எதையோ நினைக்கின்றாய்!

பின் உன் மனம்
 உன்னை குழப்புகின்றது!
 மனிதா,
 நீ இங்கனம் கொள்,
 இளக்கம் கொள்!
 மனம் இளகத்தான்
 நீ உன் சரீரத்தை
 விட்டு வருகின்றாய்!
 ஆதலால்,
 அன்பு என்பது
 உன்னிடம் வேண்டும்!

★ துன்பம், இன்பம்
 எவையும் துடைப்புதான்!
 இவாக்கியம் கொள்!
 உன் எண்ணம்
 உனக்கும், பிறருக்கும் உதவட்டும்!
 இதனால் உன் ஆதிக்கம்
 நிச்சயம் வெல்லும்!
 உன் எண்ணம்
 பாவம் என்பதை யுகித்தால்
 நீ நீசம் என்பதை அடைவாய்!
 யாஷ்டிசம் காண்பதும் அரிது!

★ மண் தேயாது,
 கல் தேயாது,
 உன் பாதம் தேயாது,
 ஆனால்,
 உன் சரீரம் தேயும்!
 உன் ஆத்மா தேயாது,
 உன் நாக்கு தேயாது,

ஆனால்,
உன் பல் தேய்வதும் யன்யம்!
இப்படி உன்னை
பலப்பல வகையாக
உள் யூகிக்கின்றார் முனிவர்கள்!

★ இவையின் யன்யம் இயான்யாசிசம்!
உன் பாவம்
உனக்கு பிணியாக
இயான்யம் கொள்கின்றன!
முட்டை,
முட்டைக்குள் இன்யம்,
அதாவது இயான்யாசியம்!
மண்ணால் கூடுகட்டும் குளவி!
யுன்புற்று உணர்!

★ மண்,
மண்ணால் எவையிலும்
அது சுற்றி சற்று மண்!
ஈக்குள் குகைபோல்
யான்யம் புழு!
அது ஒருவகை யாஷ்யம்!
அதற்குள் இருந்து
பறந்து வெளியாகின்றன!
மரத்தின் விதை
எங்கெங்கோ இசை இன்பத்தில்
முளைத்து இன்யம் கொள்கின்றன!
நாங்கள் யாகத்தில்
இருந்து பார்க்கிறோம்!
அங்ஙனம் இருந்து

காணும் நீ,
இங்ஙனம் இருந்து
யுயாகிப்பு இல்லான் என்றால்
யாஸ்வாஷ்டிசம் என் செய்யும் ?

★ மனிதா,
இணையில் நீ,
இசையில் நீ,
இன்யதும் நீ,
இப்படி இவைக்குள்
நீங்கள் என்றால்
அவாஸ்வம், இனாஷ்வம்,
இய்யான்ஸ்வம் என் செய்யும் உன்னை !
பசுமை, பக்குவம்
எனப்பட்ட எண்ணம் என்றால்,
யாயாஷ்யத்தைப் பார் !

★ நீங்கள் என்றால்,
நீங்கள் எனப்பட்டவர்கள்தான்
யுவையவர்கள் என்றால்,
இவைக்குள், இவ்வெழுத்துக்கள்
இயான்யவ இன்யம்,
உள்ளன என்றால்,
இனாஷ்வம் கொண்ட உணர் !
திடாஷ்டமாக உணர் என்றால்
உன் சரீரம்
இவையஸ்துவம் கொண்டு
யூகிக்க வேண்டும் !

அது யாயாஷ்வம் காணும்
ஆத்மாவிற்சுத்தான் நன்மை என்றால்
துள்யமாக உணர்!

- ★ ஞானம் எனப்பட்டது
இயள்யம் என்றால்,
தவறுஜ என இவ்வனம்
நீ செய்யாதே!
அப்படி நீ செய்வாயானால்,
செய்வீர்களோயானால்,
சுமை சுமந்துதான்
ஆக வேண்டும்!
இவ்யத்தில், இவ்நீசத்தில்
இருந்து நீ துன்புற்று,
திகைத்து வாழ்வாய் என்பதில்
சந்தேகம் வேண்டாம்!
சுமை இறக்க
யுகத்தில் எவையராலும் இயலாது!
அவ்வண்ணம் பார்த்து வழங்கப்படும்
இயான்யாஷ்வம் இது!

- ★ அழகு எனப்பட்டது
அங்ஙனத்தில் தான்!
இவ்யத்தில் அறிவு
எனப்பட்டது தான்!
தர்மம் எனச் சொல், செய்!
இவைக்கு இயாஷ்யாசம்
உனக்கு இன்னியம்
கிடைக்கச் செய்கின்றன!

★ மரம்,
 மரத்திற்குள் இன்யம் கனி,
 கனிக்குள் இயான்யம்!
 இப்படி வகைகள்
 யாவைக்கும் உண்டு என்றால்
 நீ ஏன் உணராதவன் போல் உள்ளாய் ?
 உணர் மனிதா!
 யய்யாஷம் கொள்!
 நீ இன்யவ இனாஷ்யமாகு!
 குணாஷ்வம் உனக்கு
 இயல்யம் கொண்டு,
 உன் ஆத்மா
 திருப்தி போல்,
 துள்யமாக இருந்து
 விடுபடும்போது
 யாஷ்யாஷ்வம் அடைந்து
 பின் நீசம் காணாது
 என திடமாக நம்பு!
 பாவம், பழி, சந்தேகம்
 இப்படி பலப்பல
 யாயாஷ்யத்தால் உன் சரீரம்
 படும்பாடு யாஷ்யம் கேட்கின்றன
 என்றால் நீ எவ்வாறு உணர்கின்றாய் ?

அத்தியாயம் – 70

★ இவையந்தம்,
 இவ் இவையந்தம் என்கின்ற
 அவையந்தம் என்பது
 யுற்றிற்ற உண்மை!

யாஸ்தியஸ்தஸ்து யகாஷ்திஷம்
 என்பதற்கு அப்பாற்பட்டது இது
 என்பதை நீ உணர்!
 எழுத்தால் பயப்படாதே!
 உன் எண்ணம்
 என்ன என்பதை
 நீ உணர வேண்டும்!

★ நீநீ போல்,
 ஆனால், உன் சரீரம்
 உன்னை விட்டு
 விடுபடும்போது,
 உன் ஆத்மா உன்னுடன் தான்!
 ஆனால்,
 ஆத்மா விடபடும் போது
 எது, யாது என
 உணர்வது எப்படி?
 அதிகாரம், அகங்காரம்
 இவை எல்லாம்
 இங்ஙனம் கொள்ளாதே!
 அவை எல்லாம்
 யாஷ்டிசத்தால் அழியும்
 என உணர்!

★ இயாயிசம் கொள்,
 இயாயியாசம் கொள்!
 இவை யாவும்
 உனக்குத்தான் எழுதப்பட்டது!

நீ யாவையையும்
 யுன்னித்து உணர்ந்து
 யாயாஷிசம் காண்பாயா ?
 நன்மை என்கின்ற
 யாஷ்யம் கொள் !
 யாவாக்கியம் கொள்ளாதே !
 அன்பு கொள்,
 ஆதிக்கம் கொள்ளாதே !

இன் இச்சை கொண்ட கள்வர்கள்
 உன் எண்ணத்தையும், ஆத்மாவையும்
 பல வழியில் அழித்தார்கள் !
 எவை என
 உணரச் செய்யா
 இவக் கள்வர்கள்,
 யுகத்தை திகைக்கச் செய்த
 யுகாக்கிய துரோகிகள் அழிந்தார்கள் !
 யுன்யற்று இவையற்று
 யுற்றிட்டார் முனிவர்கள் !
 கலங்காதே !
 அங்ஙனம் எங்ஙனமேனும் கொள் !
 யுகித்து நன்மை என்பது
 எது என நீ உணர் !

- ★ யாவரும் யாவரும் தான் !
 உள்ளாலும், உணர்வாலும்
 யுவை யாவும்
 சொல்லிட்ட நாங்கள்
 யுகித்து உணரச் செய்கின்றோம் !
 தவறுக்கு தண்டனை
 கண்டவன் நீ !

உங்களுக்கள் கலகம்!
 யுகத்தில் எவையரும்
 யுத்தியை இழந்தார்,
 துன்பம்தான் கண்டார்!
 இன்னிற்று உணர்!
 அன்பற்ற எண்ணம்
 உன் ஆதிக்கத்தில் கொள்!

★ மனிதா,
 111 காண்டமும்
 உன் யுகாந்தம்!
 நீ காணும்
 நன்மை, சந்தோஷம் யாவும்
 பிரபஞ்சம் அடையநீ
 உன் யாஷ்டிசம் கொள்,
 தாம்மம் செய்!

★ நீங்கள் வளர்வதும்
 சற்றுதான் என்றாலும்,
 யுகத்தில் திகழ்ந்து
 100 ஆண்டு
 திறன்பட்டு, யுன்னித்து,
 திடாஷ்டமாக வாழ்ந்தார்
 யுகத்தில், இவ் இணைத்துவத்தில் இல்லை!
 உன் யாஷ்டியவ
 யுன்னியம் என்கின்றதுதான் யாஷ்டிசம்!
 நீங்கள் வாழ்வது என்பது
 பாழ்கிணற்றில் வீழ்ந்து
 தத்தளிப்பது போல் தான்
 என உணர்!

- ★ யயாஷ்வம், இனாஷிசவம்
யுனாஷிசவம், குணாஷிசவம்
இப்படி எத்தகையோ ஆதிக்கம்
யாகத்தில் உள்ளன
ஆனால், உன் சாரீரம்
உணர்வது என்பது
எப்போதும் இல்லை!
திடாஸ்தவம் கொண்ட
ஆத்மாதான் யயாஷ்வம் கொள்கின்றன!
- ★ இற்றிகை கொண்டது ஆத்மா!
என் இசையூகிக்கும் மரம்!
எவ்வண்ணம்?
அதன் அடி எவ்வண்ணம்?
அதன் ஆதிக்கம் எவ்வண்ணம்?
பலவேர்கள் அழிந்தாலும்,
ஒரு சிறு நனிதத்தால்
அம்மரம் மீண்டும்
மரமாகின்றன என்றால்,
யாஷ்யவ பிரபஞ்சம்,
இன்யாசிய, பிரபஞ்சம்
என்பதும் எங்கே
என்பதை உணர்!
அப்படி நீ உணரும்போதுதான்
வலிமை கொண்ட
உன் சாரீரம்
சற்று பயம் கொள்ளும்!
- ★ இருப்தும், இணைந்ததும்
சற்றுதான் என்றால்
உள்யாசியம் கொண்டது எது?

என்பதைக் கூட யூகிக்காமல்
 திகைத்தால் எப்படி ?
 வேடிக்கை என்பாய்,
 இயாஷ்டிசம் என்பாய்,
 இப்படி வேடிக்கை என்பதும்
 துர்யாஷம் என்பதும் யாது ?
 கேள்,

- ★ குடிக்கின்ற நீர் சற்று
 தெளிவாக வேண்டும்!
 ஆனால், ஆற்றில் எங்கெங்கோ,
 எத்தகையோ யய்ஷவம் உள்ளன,
 அதுதான் அசிங்கம்!
 அவ் அசிங்கம்
 கண்ணில் பட்டால்,
 சற்று பின் செல்கிறாய்!
 உண்டு களித்த
 யுள்யம் கண்டாலும்,
 எவையும் சுத்தம்போல்
 உணர்ந்துநீர்
 அருந்துகின்றாயே எப்படி ?
 உன்னை இங்ஙனத்தில்
 எப்படி எல்லாமோ
 உணரச் செய்கின்றோம்!

- ★ இன்யம் கொள்,
 நல்லதையே நினை,
 இயான்யம் கொள்ளாதே,
 பின் உணராதே,

முன் உணர்!
 துள்யம் ஏராளம்,
 இதற்குள் வினாக்கள் ஏராளம்!
 இணைஸ்துவம் கொண்ட
 சஞ்சி கொண்ட இவை
 உன் ஆத்மாவிற்குள்
 யிகாயிப்பு கொள்ளும்!

★ ஆத்மா,
 நீசத்திற்குள் யுள்யம்
 கொண்டுள்ளது என்றால்,
 து யியான்யத்து சொத்து,
 யாகத்து சொத்து,
 இனாஷ்யாஷ்யத்து சொத்து,
 இப்படி 111 காண்டத்தில்
 இன்யம் கொண்டது ஆத்மா!
 நீ இன்யாசம் கொள்,
 யாகம் கொள்,
 தான்யம் போல் உணர்,
 இஸ்வம் யாகத்தில்
 இன்யம் கொள்ளுங்கள்!

★ நீ உன் சரீரத்தை
 சுத்தப்படுத்துவதைப் போல்
 இயான்யம் கொள்!
 யாகத்தை சற்று
 யுன்னித்து துள்யம்
 எவை, யாவை என
 இன்பமாக யுகிப்பாயானால்,
 உன் இயல்யம்
 இனாஷ்வம் கொள்ளும்!

- ★ தீவுக்குள், இருட்டிற்குள்,
 இப்நீசத்திற்கள் நீங்கள் என்றால்,
 இவைநீசம் என்பதை
 துள்யமாக உன்
 மனம் எனப்பட்ட
 கதம்பம் உணரும்,
 உன் சாரீம் உணராது!
 ஆதலால்,
 இயள்யவம் கொள் மனிதா!
 நீ சற்று
 உதவி என்பதை உணர்!
 உண்மையாக உதவிட நினை!
 நீநீ ஆவாயா ?

அத்தியாயம் – 71

- ★ அந்தஸ்து என்பது அறிதம்!
 அவ் அந்தஸ்து
 யுகத்தின் பிராப்ததித்தம்!
 இவையை உணர்வது நீங்கள்தான்!
 நீங்கள் என்றால்
 யாவ்வறிவும் கொண்டவர்கள்!
 யகஷ்டிசம், யகாஷ்டிசம் என்னும்
 எவ் சாம்ராஸ்யத்தாரும் யுகத்தில்
 திறன்பட்டிடார், திறன்பட்டார்
 திறனாக 300 ஆண்டோ,
 அல்லது 200 ஆண்டோ
 அல்லது 100 ஆண்டோ
 யுகாஷ்டம் கண்டார் என்றால்

யுகத்தில் அல்ல!
 இவை யாவையையும்
 தெளிவாக உணர்வீரானால்
 துயஷ்டம் என்கின்ற
 சாம்ராஜ்ய காண்டம்!

- ★ இவையில் எவை ஏழு
 என்பதைக் கேட்டால் தெளிவு!
 தெளிவு என்பது என்னுடையது!
 என்னுடையது என்றால் எப்படி? எது?
 யுகவசாதுதான் தெளிவு!
 உன் உணர்வு, எண்ணம்!
 இவை எல்லாம்
 ஜல்லடையால் அரிப்பதுபோல்
 அரித்து வைத்துள்ளோம்
 என்பதை நீ உணர்!

- ★ யுகத்தின் வாழ்வு
 வாழ்வு அல்ல!
 அல்லல் எல்லாம்
 தீரும் காலம்
 இனி வரும்!
 5000 ஆண்டிற்கு முன்
 யாஷம் கொண்டவர்,
 யிவப்பிரபஞ்சம் அடைந்தவர்
 யுன்னிப்பாய் பார்ப்பார்!
 யாஷ்திசம் செல்லும்வழி
 இனி தெரியும்!

உன் ஆத்மாவிற்கு
திடமாகத் தெரியும்!

- ★ யுகத்தில் குணமாக வாழ்,
இனமாக வாழாதே!
இன்பம் என்பது
இதுவல்ல மனிதா!
முந்திட்டவை எழுத்துக்கள்,
பிந்திட்டவை இவை எல்லாம்!
காலம் ஞானம் கொள்கின்றது!
நீ யாகத்தை
திறனாக நம்பு!
- ★ நீ வாழ்வதும், இருப்பதும் குகைக்குள்!
ஞானம் கொள்,
இஞ்சானம் கொள்!
இங்ஙனம் விரும்பாதே!
- ★ மனிதா,
உதவி உதவிதான்,
உண்மை உண்மைதான்!
திக்கு திசைமாறி
நீ கண்ட பலன் என்ன?
யுன்னிப்பாக கூறுகின்றனர்
யாஷ்டிசவ முனிவர்கள்!
யாஷ்யம் கொள்,
யானாசியம் கொள்ளாதே!
இயசம் கொள்,
இயாசிசாம் கொள்ளாதே!
அப்படி கொண்டால்

உன் சரீரம் பிணியாகும்!
 வெறி கொள்ளாதே,
 கொலை, கொள்ளை செய்யாதே!
 இதனால் மீண்டும்
 நீ யுகத்தில்
 இவையிஷத்தில்தான் வாழ்வாய்!

- ★ நிம்மதி என்பது,
 எது என உணர்!
 எற்றிட்டார் யுகத்தார்
 எவை மகிழ்ந்திட்டார் ?
 சற்று உணரேன்!
 உணர்வு என்பதே
 உன்னிடம் இல்லையே!
 யாகத்தில்தான் யாவும்
 என உணர்!
 யாகம் உன்னை
 தினமும் காண,
 நீ எவை
 கண்டு மகிழ்ந்தாய் ?
 யுன்யியவை நீ கொள்!
- ★ எழுதுவதெல்லாம் எழுத்தல்ல!
 இயன்ற இனியவை
 இவ்வெழுத்து என உணர்!
 உணர, உணர
 உன் எண்ணம்
 யாயாக்கியமாக யுகிக்கும்!
- ★ உன் வீட்டிற்குள்
 இருக்கும் கிணறு
 அக்கிணற்றிற்குள்

பலப்பல ஆதிக்கம்!
 எப்படி?
 நீர் மேலே இருக்க
 நீ பார்க்கின்றாய்,
 ஆனால், நீருக்கும் கீழ்
 சேறும், சகதியும்
 அசிங்கங்கள் பலப்பல உள்ளன!
 தூசியால் அவை
 அசிங்கம் என்கின்றவையான
 அங்கம் கொள்கின்றன என்றால்
 இதற்குள் ஏராளம்
 இயான்யவம் உள்ளன!
 உனக்குள்ளவை
 ஏராளம் இன்யம்!
 அதாவது உனக்குள்
 ந்காஷிசம் என்பது எது,
 பிரபஞ்சம், யாஷ்டிசம்,
 யினாஷிசம்!

- ★ இவை எல்லாம்
 இன்யம் இல்லை!
 யய்யான்யாசியம் உள்ளன!
 யுன்னியத்திற்குள் துள்ளியம்,
 துள்ளியத்திற்குள் என்யம்!
 மனதிற்குள் இன்யம்
 கொண்டிட்டால்,
 மனதிற்கு இன்யம் என்றால்,
 உன் சாரீம்
 இயல்யம் கொள்ளும்!

யுள்யம் கொள்,
ஆதிக்கம் அங்ஙனம்தான்,
இங்ஙனம் இல்லை!

- ★ திடாஸ்துவம் என்பது யுன்னிப்பு!
உண்மையிலான திடாஸ்துவம்,
பிரகாசிப்பின் இணையில்லா
பிரகாசிப்பு!
சரீரத்தின் மகிமை,
அன்பு என்கின்ற
இஞ்சனம் கொண்டது
இன்யம் கொண்ட சரீரம்!
இனுள்யம் சற்று
இள்யம் கொண்டு,
இயாள்யம் கொள்ளும் என்றால்
அது சற்று
இன்ஸ்தும் கொள்ளும்!

- ★ நீங்கள் நிழல் போல்
யாஷ்யம் கொண்டிட,
யாஷ்யம் யயாஷ்யம்,
யஷ்வம் இப்படி,
111 காண்டம்,
மண்டலம் பிரிப்பதும்,
இயல்வதும் உங்களை என்றால்,
இள்யம் எது என உணர்!
இயாள்வம் கொள்!

- ★ நீ தவறு
யாஷ்யாகத்தில் செய்திட,
மண்டலம் தண்டனை இட,

யுகத்தில் நீ
 இயாள்வம் கொள்கின்றாய்!
 இவையை நீ மறக்கின்றாய்,
 யாயாஷ்யம் மறப்பதில்லை!
 மறக்கும் இயள்யம்
 யாயாஷ்யத்திற்கு இல்லை!
 நன்றாக உணர்ந்து கொள்!
 உன்னை நான்,
 எங்கும், எப்போதும், காண்பேன்!
 தவறு ஏதும் நீ
 யுகத்தில் செய்யாதே!

★ மனிதா,
 இவைக்குள்,
 இவ் எழுத்திற்குள்
 வித்துக்களின் இனியத்தைவிட
 ஏராளம் துள்ய
 வித்து உள்ளன!
 நீ இன்பம்
 என்பதைக் காண
 யாயாஷ்யம் அடைய வேண்டும்!
 அது உன்னால் இயலாது!
 யாயாஷ்யாகக் கணக்கு,
 முனிவர்கள் இள்யம் கொண்டுதான்
 நீ இள்யத்திலிருந்து
 விடுபட்டு
 அவையம் அடைவாய்!
 ஆனால்,
 விடுபடும் நேரம்

உனக்குத் தெரியாது!
 பிறக்க உனக்கு
 தெரிவது போல்,
 இறப்பும் தெரியுமா ?

★ உன் நெற்றியில்
 யியான்யாவும் எழுதப்படுகின்றன என்றால்
 பிறவி,
 பிறவியின் இயான்யம்,
 உன் யுகிப்பு,
 இவைக்குள் தான்
 உன் நெற்றி!
 உன் நெற்றியை
 யாகம் யாவும்
 111 காண்டமும்
 பார்க்கின்றன என்றால்,
 நீ இயான்யம்
 இளக்கம் கொண்டு
 இணைஸ்துவம் கொள் !

★ பல மரம்,
 பல தான்யம்,
 பல நட்சத்திரம்,
 சூரியன், சந்திரன், காற்று
 இவைக்குள்தான் நீ,
 நீர் இன்றி
 நீ எவையும் அடைவாயா ?
 இவையை நன்கு
 யுகித்து உணர் !

- ★ பிறவி என கொள்ளாதே!
 இவையத்தில்,
 நல்வழி தேட
 நாழிகை ஏராளம்!
 மனிதா,
 சலிப்பற்று, திகைப்பற்று
 திறன் கொண்டு
 யாயாகம் யாவும் காண்கின்றன!
 யுகத்தில் நீங்கள்
 பாவம் என்றே
 யாயாஷ்யத்தில் பொருள் உள்ளது!
 நீங்கள் இள்யவம், துள்யவம்,
 இன்யவம் கொண்டு பிறக்க
 இணைவ, இயாணைவ ஆதிக்கம்
 உன்னைக் காண்கின்றன!
- ★ உன் விருப்பத்தால்
 நீ எவையும்
 அடைய இயலாது!
 அப்படி அடைய
 சான்று, தர்மம்,
 இளக்கம், இயான்யவம்,
 இணைஸ்வம் இப்படி
 ஏராளம் உள்ளன!
 நீங்கள் உணர்ந்தால்
 யாவும் தெரியும்!
 யுள்யவம், துள்யவம்
 எல்லாம் நீங்கள் என்றால்,
 யாயாஷ்யம் பார்க்கும்!
 நீங்கள் பக்குவப்பட்டு
 இன்யாஷ்யம் அடைய நினைக்கவே

யாவும் எழுதப்படுகிறது,
எழுதப்பட்டு விட்டது
என்பதையும் உணர்!

அத்தியாயம் – 72

- ★ யகாஷ்டிசம் என்பதை மறந்துதான்
நீ யுகத்தில் வாழ்கின்றாய்!
அநீதிதான் முந்துகின்றன!
இவ் அநீதியால்
இவாஷ்டிச முனிவர்கள்
உன்னை திறன்பட
யுகிப்பார் என உணர்!
- ★ முனிவர்கள் என்பவர்கள்
சாதாரணமானவர் அல்ல!
யாகாதவம், ஏகாதித்வம்,
இகாதித்வம் இப்படி
பலவகை உண்டு!
கலகத்தால் வெல்கின்றவர்கள் யகாத்வம்!
இவ் யகாத்வம்
எவ்வண்ணங்களில்
எல்லாமோ உள்ளன!
யுகத்தில், பாலுத், நீரும்தான்
நாம் சுவைக்கின்றோம்!
வேறு இல்லை
என நினைக்காதே!
- ★ யுவையாவும், எவையாவும்
தினாஷ்டம், னுனுஷ்டம் என்பது!
யுகாஷ்டிசம் எனும் காண்டத்தில்

உன் தர்மம் என்கின்ற சொல்லை
 சுவைக்கின்றார் யாகத்து முனிவர்கள்!
 உன் சொல் காதில் விழ
 உன் யான்ய ஆதிக்கத்தை
 திறமையாக உணர்கின்றார்!

★ அன்பு, தர்மம்,
 புண்ணியம், உண்மை
 இவை யாவும் யுன்னியது!
 நீ என்றும், எப்போதும்
 உண்மையைச் சொல்!
 எவ் சொல்லும்
 பிறருக்கு உதவிட சொல்!
 சொல் யாவுமே செயல்,
 திறனாக தித்தித்து
 திடமாகப் பாடும்
 முனிவர்கள் பசுமை,
 அளவற்ற வெண்மை!
 வெண்மை என்பது
 எத்தகையோ உண்டு!
 எத்தகை எனக என
 உன்னால் உணர இயலுமா?

★ உதவி என்கின்ற எண்ணம்
 உன் உள்ளத்தில் திகழ்ந்து,
 மனம் மலர்ந்தால்,
 உன் யுகாக்கியம்,
 யுயாக்கியம் கொள்ளும்!

நன்மை என்றால்,
 உண்மை எப்போதும்
 உதவியாக இருக்கும்!
 இவையை உணர்ந்தால்
 நீ யாஷ்டிசம் அடையவாய்!
 எவ் யாஷ்டிசமும்
 நீ உன் எண்ணத்தால் உணரலாம்!
 எவையும் இவையல்ல,
 என்பது போல் நினைக்காதே!
 உருவம் உன்போல்,
 எண்ணம் யாவும்
 உன்போல்
 இல்லாமலா திகழ்வது ?
 உன்னை எப்படி
 உணரச் செய்வது ?
 உன்போல் தான் இவர் !
 யாஷ்டிசம் என்கின்ற
 பிரபஞ்சம் அடைந்தார் !
 உன்போல் யுகத்தில்
 சற்று இருப்பார்,
 இவை எல்லாம் எழுதி
 உனக்கு சற்று
 விடை ஞானம் கொள்வார் !
 பின் யாகம்
 வந்து அடைவார் !
 இவையர் இவரானால்
 எவையரோ இவர்
 என்று கூறாதே !

- ★ நீநீசம் என்னும்
தண்டனைக்குள் உள்ளாய்!
இவை யாவும் உணர்ந்திட்டால்,
நீசம் எனப்பட்டதை விட்டு,
யாகம், யியாவயயாகம்
இவையை அடையலாம்!
உன் எண்ணம்
தாராளம் கொண்டால்
நீ உணர்வாய்!
- ★ மழைநீர் என்கிறாய்!
அந்நீர் எப்படி வந்தது?
யாகம் உனக்கு
இயான்வம் கொள்கின்றன
என்பதை உணர்!
- ★ உன் இயாக்கியம்
உன் பிடிவாதத்திற்காக அல்ல,
உன் பசுமைக்காகத்தான்!
யாவ்யம் உன்னை
எப்படி எல்லாமோ யூகிக்கின்றன,
111 காண்டமும்
உணர்கின்றன என்றால்,
யான்யாவ்யம் எது என்று
நீங்களும் யூகிக்கத்தானே வேண்டும்!
- ★ எழுதுகின்றவர் சஞ்சி கொண்டார்!
ஆதிக்கம் பிரபஞ்சம்
கொண்டார் என்றால்

உனக்கு விடை சொல்ல
 வந்தார் போல்!
 உன்போல் என்றால் தானே
 நீ உணர இயலும்?
 குரல் யாவும்
 உள் யாஷ்யம் தான்!
 உன் போல் ஆனாலும்
 இன்ய எண்ணம்
 யாவும் யாகம் தான்!

★ மரம்,
 மரத்தின் இசை தனி!
 மரத்தில் கொடி,
 கொடிக்கு மரம் சொந்தம்,
 மரத்திற்கு கொடி சொந்தம்!
 இன்யம்,
 இவைக்குள் இல்யம் என்றால்,
 உன் யுயானிப்பு எது?
 சற்ற ஊன்றிட்டால்
 இயல்பும் உண்டு!
 மரம், செடி, கொடி,
 விதை, வித்து, தான்யம்
 இப்படி பிரித்தது எல்லாம்
 அங்ஙனம் யூகிக்கின்றன என்றால்,
 நீயும் சற்று
 அங்ஙனம் கொள்!
 இனியது எது என
 உன் இயான்யம் கூறும்!

- ★ இளக்கத்தால் மகிழ்வது
உன் சரீரம்!
ஆனால், இனியதும்,
எண்ணுகின்றதும் ஆதிக்கம்!
தவறு என்றால்
தண்டனைக்குள் தண்டனை!
பிறவி என்பதும் பல!
- ★ துள்யம் அங்ஙனம் என்றால்,
இள்யம், யன்யமாக யுகி!
இதற்கு யுவை யுவையான
யள்யம் உள்ளன!
இதற்குள் இயாசிசவம் உள்ளன,
இன்யம் உள்ளன!
இப்படி,
உன் மனத்திடம்,
சரீரத்திடம்,
ஆதிக்கத்திடம்
உன்னிடம் இல்லை!
ஆதிக்கம் என்கின்ற
திடன் யுகத்தில்
மரம், செடி, இப்படி
தான்யத்திற்குள்தான் உள்ளன!
உன் திறன் யுகத்திற்கு
சொந்தம் இல்லை என்பதை
சற்றாவது உணர்கின்றாயா?
- ★ எழுதுகின்றவர் உன்போல்,
எழுதச் சொல்வது நாங்கள்!
நாங்கள் என்றால்
முனிவர்கள், மாயைகள்!

- ★ பகல், பின் இரவு!
இவைக்குள்தான் நீங்கள்!
ஆனால்,
யாஷ்யத்தில் இருட்டு இல்லை,
பகல் பகலே!
அவ்வண்ண பிரகாசிப்பு வெண்மை!
அவையர்கள் அன்பு நிகரற்றது!
ஆதிக்கம் ஏராளம்!
பார்த்தவர் இவர்,
இதை எழுதுகின்றவர்!
- ★ இவ் நீசம்தான் தண்டனை,
பிரபஞ்சம் அழகானது,
அழகும் பிரகாசிப்பின்
இஞ்சாசம் கொண்டது!
அவையத்தில் உன்போல் உள்ளார்!
111 காண்டம், மண்டலம்
இவைகளில் யாவும் உள்ளன!
துள்யமாக, திடமாக நம்பு!
- ★ பிரகாசிப்பு பார்க்கின்றாய்,
காற்றைக் கண்டாயா ?
அங்ஙனம் விரும்பு,
இங்ஙனம் விரும்பாதே!
வேண்டாம்!
பாவம் செய்யாதே,
பழி சொல்லாதே!
இளக்கம் கொள்,
இன்யவம் அடைவாய்!

★ இயாஷ்யாஷியம் உன்னை
 துள்யமாக காண்கின்றன!
 யாவும் நன்மையாகவே
 காண்பாய் யாஷ்யாகத்தில்!
 இவ்யவம் – எப்படி சொல்வது?
 இருட்டு, நீசம்
 எனத்தான் சொல்வோம்!
 சொல்வதும், எழுதுவதும்
 இருட்டு, நீசம் என்றால்,
 உன் யாயாஷ்யவம்
 எது எனக் கண்டாய்?
 இயல் இல்லா
 சொல், செயல் என்றால்
 தண்டனைக்கு இதுதான்!
 அவ்வண்ணத் தவறால்,
 இவ்வண்ணம் இருட்டிற்குள் நீ!
 இருட்டு இங்குதான்
 அங்கு இல்லை என்பதை
 திடமாக நம்பு!

★ உனக்காக, உங்களுக்காக
 இவையை உணருங்கள்!
 அப்படி உணர்வாயானால்,
 உன் சார்த்திற்கு
 சற்று நன்மை!
 உன் ஆத்மாவிற்கு
 வெகு, வெகு நன்மை என்றால்,
 நீ எப்படி நினைக்கின்றாயோ

அதை நன்மையாக நினைத்தால்
யாவும் உணர்வாய்!
அவ்வண்ணம் வந்து
கண்டு மகிழ்வாய்!

- ★ ஆதிக்கம் யாகம், யயாஷ்யம்
இப்படி காண்டங்கள் உள்ளன!
திடமாக, தைரியமாக
உதவி செய்!
உண்மைக்கு மகிழ்வு கொடு!
உதவிக்கு இயான்யவம் கொடு!
துள்யம் இள்யம் காணும்,
யாயாஷ்யத்தில் மகிழ்வுண்டு,
பின் பிறவி இல்லை,
யாவும் நன்மைதான்!

- ★ நீர்போல்,
நிழல் போல்,
காற்று போல்,
பிரகாசிப்பு போல்,
இணைஸ்துவம் கொள்!
உன் எண்ணம் உணர்ந்தால்,
உன் கதம்பம் யுகித்தால்,
இயாள்யவ யாத்துவம்
அடையும் உன் ஆத்மா,
அழகுள்ள யாகம்,
யாயாத்துவம், யயாஷ்யும்
அடையும் என்பதை
நீ உணர்!

★ திடன், திறமை
 அன்பு என்கின்ற
 யயாஷ்யம் உனக்கு
 வேண்டும் என்றால்,
 உன் யுனைஷ்வம்
 யூகிக்க வேண்டும்!
 இவையத்தில் நீ
 அமைதி எது எனக் கண்டாய் ?
 இவை நீசம்
 நீசம் எனப்பட்டதிற்குள் நீ!
 இனாஷ்யவம், இனாஷ்வம் என்கின்ற
 ஆதிக்கம் யாகம்!
 யாகம்,
 பார்க்க ஒன்றே என
 யுனியம் கொள்கின்றாய்!
 துள்யம், திறமை,
 திறன் அறிய யாகம்;
 யாகத்திற்குள் காண்டம், மண்டலம்
 இப்படி இன்யவம்
 ஏராளம் என்று
 நீ உணர்!

